

Ocorrências da palavra *pauper* na coleção

SCRIPTORES

Scriptores - Auctores antiquissimi
Scriptores - Gesta pontificum Romanorum
Scriptores - Libelli de lite imperatorum et pontificum
Scriptores - Scriptores (in Folio)
Scriptores - Scriptores rerum Germanicarum in usum scholarum separatim editi
Scriptores - Scriptores rerum Germanicarum, Nova series
Scriptores - Scriptores rerum Langobardicarum et Italicarum
Scriptores - Scriptores rerum Merovingicarum
Scriptores - Staatsschriften des späteren Mittelalters

Pesquisa

Palavras-forma: pauper* # paupert*

Resultados

Total: 587

**Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De metris et enigmatibus ac pedum
regulis Auct. ant. 15, De pedum regulis, pag.: 181, lin.: 7**

DDa regulas ionico maiori rite congruentes! M Clementia, sententia, concordia, discordia, prudentia, vecordia, vesania, dementia, Germania, Saxonia, contentio, conventio, possessio, confessio, insania, infamia, confectio, defectio, refectio, protectio, virguncula, fornacula, cunabula, **paupercula**, matertera, matercula, maiuscula, cervicula, vulpecula, veprecula, nubecula, mercedula, ficedula: in his .V. nominibus. e. producitur, ut Priscianus libro .III. commentabatur.

**Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De metris et enigmatibus ac pedum
regulis Auct. ant. 15, De pedum regulis, pag.: 186, lin.: 19**

Solet etiam peon secundus a superlativis gradibus dirivari, ubi geminantur .r. vel .l. litterae ut acer acerrimus, vetus veterrimus (Vergilius veterrima laurus Religione patrum multos servata per annos, quamvis analogia exigat, ut epitheta in .r. terminantia superlativum geminata .r. littera promant ut teter teterrimus, creber creberrimus, unde antiquissimi non vetus, sed veter protulere

ut Ennius Cum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo), niger nigerrimus, miser miserrimus, celer celerrimus, piger pigerrimus, tener tenerrimus, ut in basilion cautum est quasi verniculus ligni tenerrimus; nam pauper pauperrimus et pulcher pulcherrimus ionico maiori mancipantur.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 351, vers.: 11

Omnitenens dominus, mundi formator et auctoR, Nobis pauperibus confer suffragia certA Et ne concedas trudentos hostibus istinC, Sed magis exiguos defendens dextera tangaT, Ne praedo pallax caelorum claudere limeN Uel sanctos valeat noxarum fallere scenA, Ne fur strofosus foveam detrudat in atraM, Conditor a summo quos Christus servat OlimpO, Pastor ovile tuens, ne possit rabula raptor Regales vastans caulas bis dicere puppuP, Omnia sed custos defendat ovilia iam nunC.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 351, vers.: 33

Clarorum vitam, qui castis moribus istiC Auxiliante Deo vernabant flore perennI, Sanctis aggrediar studiis edicere pauperR, Tanta tamen digne si pauper praemia prodaT, Omnia cum nullus verbis explanet apertE.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 418, vers.: 1580

Post haec, exactis missae concentibus omnes Fercula dum solitae peterent paupercula mensae, Vescuntur pariter sicco nutrimine farris Necnon fasciculis, quos hortus tempore verno Germinat ex gremio, cum glescit gramine tellus.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 427, vers.: 1798

Tunc proles coepit verbis narrare parenti, Quod vellet iugiter Christo servire pudica Atque torum sponsi mallet contemnere virgo Aurea gemmatae linquens crepundia pompae Utque peregrinis daret ornamenta procorum Pauperibus stipem tribuens et munera mancis Thesaurosque suos sub caeli conderet arce.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 439, vers.: 2103

Sprevit opum nodos mundique reliquit habenas, Ut pauper Christum miles sequeretur egentem Iam factis complens scripturae dicta loquentis: "Vota vovete Deo reddentes debita pacta!"

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 449, vers.: 2364

Divitias spargunt simul et patrimonia dantes Aurea purpureis calcant crepundia gemmis Cunctaque pauperibus mox ornamenta misellis Nil sibi servantes vendunt pro stipe superna.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Carmen)

Auct. ant. 15, pag.: 467, vers.: 2812

Hos igitur pauper supplex obsecro patronos Virgineis proprium comentes actibus aevum Et famulas domini precibus pulsabo misellus, Integritate sua quae Christi regna merentur Limpida stelligeri scandentes culmina caeli, Ut dominum pulsent clamosa voce Tonantem, Qui solet indignis ultro miserescere bernis Conversisque reis noxarum solvere vincla, Quatenus ante diem, qui vitae lumina claudit, Nec non ante diem, qui mortis limina pandit, Cuncta piacolorum solvantur gesta meorum Et, quodcumque mali gessit lasciva iuventus, Deleat aeternus, caelorum gloria, Christus: Clementer veniam tribuens peccata remittat Actibus aut dictis seu solo noxia sensu!

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Prosa)

Auct. ant. 15, c. XXIII, p. 254, lin.: 15

Necnon dispersa gemmarum fragmina, quae decepta germanorum simplicitas secundum stolidissimi sofistae monita ad spectaculum vulgi minutatim in frusta friabat, in pristinum reformavit statum, sed et matronam, quam suprema sors gemina mortis multaverat urna, turbis pauperculorum subnixa prece poscentibus, quos sumptuosa erogatae stipis alimonia sustentabat, oratione sequestra de letifero sopore suscitavit, cumque furibunda paganorum ferocitate crudeliter cogereetur, ut mortiferum poculi haustum, in quo dirorum virulentus graminum sucus simulque truculenta regulorum et aspidum venena atque quadripedis robetae et spalagii pestifera confectio humanae naturae nocitura habebatur, potando consummaret, praemisso Christi labaro tutus et Christi vexillo armatus nec venenata draconum detrimenta tremibundus extimuit nec horrida mortis discrimina pallidus expavit.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Prosa)

Auct. ant. 15, c. XXVI, p. 260, lin.: 18

quem antequam regenerantis gratiae vulva parturiret et sacrosancti baptismatis rudimenta cognosceret, in catacuminum gradu et competentium statu stipem pauperculis porrigentem agapemque egentibus erogantem, cum nocturnae membra quieti dedisset, caeleste beavit oraculum, quique pro adepta integritatis corona et fausta virginitatis infula, quas velut regale diadema ac gemmatas crepundiorum lunulas indefessis viribus meta tenus servare satagebat, miris virtutum signis effulsisse memoratur.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Prosa)

Auct. ant. 15, c. XXXVII, p. 285, lin.: 18

Nam quidam iuvenculus rabidis molosi rictibus in vesaniam versus strictis catenarum nexibus ad eum deductus actutum incolomitati pristinae donatur, sed ea conditione prius interposita, ut pauperculae direpta et depeculata mulierculae redderentur.

Aldhelmus Scireburnensis episcopus, De virginitate (Prosa)

Auct. ant. 15, c. LII, p. 308, lin.: 14

Quo conperto procorum praecordia furibundis vesaniae faculis inflammantur, dum universi facultatum reditus et copiosa quaestus stipendia ad agapem pauperculis mendicantibus venirent.

Beda Venerabilis, Chronica maiora

Auct. ant. 13, pag.: 306

507 Symmachus papa inter multa ecclesiarum opera, quae vel a fundamentis creavit vel prisca renovavit, ad beatum Petrum et beatum Paulum et beatum Laurentium pauperibus habitacula construxit et omni anno per Africam vel Sardiniam episcopis, qui in exilio erant, pecunias et vestes ministrabat.

Fredegarius schol., Chronicarum continuationes

SS rer. Merov. 2, cap.: 47, pag.: 189, lin.: 24

Totam regionem illam pene vastatam, monasteria multa depopulata, usque Hisandonem veniens, unde maxima parte Aquitaniae plurimum vinearum erat, coepit ac vastavit; unde pene omni Aquitania, tam ecclesias quam monasteria, divites et pauperes vina habere consuerunt, omnia vastavit et coepit.

Fredegarius schol., Chronicarum continuationes

SS rer. Merov. 2, cap.: 53, pag.: 192, lin.: 21

Inde per Pectavis usque ad Thoronis urbem ad monasterium beati Martini confessoris accessit; ibique multa elemosina tam ecclesiis quam monasteriis vel pauperum largitus est, et ausilium beati Martini petens, ut pro eius facinora Domini misericordia deprecare dignaretur.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: I, 26, pag.: 41, lin.: 3

Agustus an. post adventum 15. Tiberius annis 23. Caius an. 3, minsis 10. Claudius an. 13, mens. 10. Nero an. 13, mensis 7. Galba mens. 7, dies 27. Vespasianus an. 9, m. 5. Titus ann. 2, m. 9. Domitianus et Alius Pertenax an. 5, m. 9. Nervas an. 1, m. 4. Trajanus an. 19. Atrianus an. 21. Antoninus an. 21, m. 7. Marcus Aurilius et Antoninus an. 19. Commodus an. 12, m. 7, dies 19. Severus an. 17, m. 7, dies 14. Antoninus et Magrinus an. 11. Alexandrus Mameas an. 13. Maxemus an. 5. Gordianus cum alio an. 6. Filepus an. 6. Decius an. 1. Gallienus an. 3. Valerianus et Gallienus an. 15. Claudius an. 1. Aurilianus 6. Probus et Tacetus an. 7. Carus et Carinus, Anumnirianus et Floanus an. 2. Constans pauper et Licinius et Maxeminus et Deoclicianus an. 19, min. 4. Tunc suppliti sunt a principio an. 5806, m. 4.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 1, pag.: 92, lin.: 29

Revelatum cuiusdam pauperi, nuntiantem, uxoris Aieciae orationibus fuisse salvatum.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 1, pag.: 92, lin.: 30

Quod cum a pauperi proditum fuisset, pauper caecitate percutitur.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 14, pag.: 98, lin.: 12

Cunctus pauperis, quos invenire potuerunt, adduxerunt ad domum eius; ibique eos tempore sterelitis pascens, a fame liberavit.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 18, pag.: 100, lin.: 3

Aurilianus eodem habito quo venerat redit ad propriam. Cum iam prope Aurilianensim territorium nec procul a domo prope accesset, quedam pauperi mendico in via secum itineris socium habebat.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 79, pag.: 114, lin.: 15

Desuper in alio lapide duo crucis reperti sunt; levatumque et ipsum, inventa sunt super ipsum milli centenaria auri, quod largiter divino amore Tiberius pauperibus erogavit.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 80, pag.: 114, lin.: 21

Quod idemque largiter Tiberius in alimuniis destrubuit pauperum, Samson, filius Chilperici, moritur, quem Chilpericus nimium luxit.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 88, pag.: 117, lin.: 13

88. Eo anno Rodinus dux moritur, verum aelimosinarius et bonitate plenissimus, iustus in cunctis, piissemus in pauperibus.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: III, 88, pag.: 117, lin.: 17

Hoc sibi proprium verum censuit, quem sine intermissione fideliter pauperibus erogavit.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 1, pag.: 124, lin.: 3

1. Gunthramnus rex Francorum cum iam anno 23. Burgundiae regnum bonitate plenus feliciter regebat, cum sacerdotibus utique sacerdos ad instar se ostendebat et cum leudis erat aptissimus, aelimosinam pauperibus large tribuens, tante prosperetatis regnum tenuit, ut omnes etiam vicinas gentes ad plinitudinem de ipso laudis canerent.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 18, pag.: 128, lin.: 8

Eo anno Warnecharius maior domi Teuderici transiit, qui omnem facultatem suam in alimuniis pauperum distribuit.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 19, pag.: 128, lin.: 10

19. Eo anno Brunehildis ab Austrasies eiecta est et in Arciacinsem campaniam a quidam homini paupero singula reperitur.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 42, pag.: 142, lin.: 11

Iste Chlotharius fuit patienciae deditus, litterum eruditus, timens Deum, ecclesiarum et sacerdotum magnus muneratur, pauperibus aelimosinam tribuens, benignum se omnibus et pietatem plenum ostendens, venacionem ferarum nimium assidue utens et posttremum mulierum et puellarum suggestionibus nimium annuens. Ob hoc quidem blasphematur a leudibus.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 58, pag.: 149, lin.: 18

Tanta timore pontificibus et procerebus in regnum Burgundiae consistentibus seo et ceteris leudibus adventus Dagoberti concusserat, ut a cunctis esset mirandum; pauperibus iustitiam

habentibus gaudium vehementer inrogaverat.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 58, pag.: 149, lin.: 21

Cumque Lingonas civitatem venisset, tanta inter universis leudibus suis tam sublimis quam pauperibus iudecabat iusticiam, ut, creditur, omnino fuisset Deo placebile; ubi nullus intercedebat premium nec personarum accepicio, nisi sola dominabatur iusticia, quem diligebat Altissimus.

Fredegarius scholasticus, Chronicarum libri IV

SS rer. Merov. 2, Lib.: IV, 60, pag.: 151, lin.: 5

Quod cum verum fuisset cor eius, sicut super meminimus, et ad Deum eius cogitatio recessisset, tamen postea, atque utinam illi ad mercedem veram lucre fuisset, nam aelymosinam pauperibus super modum largiter aerogabat, si huius rei sagacitas cupiditates instincto non prepedisset, regnum, creditur, meruisset aeternum.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 19

Quadam die dominica cum ad missarum sollempnia Chrotchildis venisset, Aurilianus missus Chlodoveo, acceptas vestes paupercolas, - bonas vero vestes, quas secum vestitas habuerat, sociis suis in silvas reliquit, - et ante ecclesiae matricolam in medio pauperum consedit.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 27

Transacta itaque missarum sollempnia, Chrotchildis iuxta consuetudinem solitam coepit aelymosinam dare in pauperibus.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 30

Cumque ad Aurilianum pauperem simulantem venisset, misit aureum unum in manu eius.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 255, lin.: 9

Cui ait Chrotchildis: "Dic mihi, homo iuvenis: quur te pauperem simulas, vel pro qua causa retraxisti pallium meum?"

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 255, lin.: 20

Illa vero sollicite requisita, ait: "Quis tullit pauperi istius saccolum suum?" Et invenit eum recepitque illa abscondite ornamenta sponsalia.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 28, pag.: 288, lin.: 11

Inclusique tugurium cuiusdam pauperculae, Chramnus super scamnum extensus, orario suggillatus est; et sic postea super eos ipsa casella incensa cum uxore et filiabus est.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 30, pag.: 290, lin.: 21

Charebertus rex Ingobergam duxit uxorem, habebatque ipsa regina puellas duas, cuiusdam pauperis filias, nimis pulchras et speciosas.

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 34, pag.: 300, lin.: 10

Ecce iam perdimus filios! Ecce iam eos lacrimae pauperum, lamenta viduarum, suspiria orfanorum interemunt! Ecce auri et argenti immensa pondera, cellaria et horrea plena redundant, et nescimus, cui congregamus ea! Ecce quod pulchrius habebamus perdimus! Quid nobis proderunt ista omnia?

Liber Historiae Francorum. Recensio A

SS rer. Merov. 2, cap.: 34, pag.: 301, lin.: 6

Multa munera ac dona Chilpericus rex ecclesiis vel pauperibus et multis villabus est largitus.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 19

Quadam die dominico cum ad missarum sollempnia Chrotchildis venisset, Aurilianus missus Chlodoveo, acceptas vestes paupercolas, - bonas vero vestes, quas secum attulerat, reliquit sodalibus suis in silvis, - ante ecclesiae matricolam in medio pauperum consedit.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 27

Transacta missarum sollempnia, Chrotchildis iuxta consuetudinem solitam coepit erogare elimosinam in pauperibus.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 254, lin.: 30

Cumque ad Aurilianum pauperem simulantem venisset, misit aureum unum in manu eius.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 255, lin.: 9

Cui ait Chrotchildis: "Dic mihi, homo iuvenis: quur te pauperem simulas, vel pro qua causa retraxisti pallium meum?" Et ille dixit: "Loquatur, obsecro, servus tuus secreto tecum". Et illa ait: "Loquere".

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 11, pag.: 255, lin.: 20

Illa vero sollicite requisita, ait: "Quis tullit pauperi istius saccolum suum?" Et invenit eum recepitque illa abscondite ornamenta sponsalia.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 28, pag.: 288, lin.: 11

Inclusique tugurium cuiusdam pauperculae, Chramnus super scamnum extensus, orario suggillatus est; et sic postea super eos ipsa casella incensa cum uxore et filiabus est.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 30, pag.: 290, lin.: 21

Charebertus rex Ingobergam duxit uxorem, habebatque ipsa regina puellas duas, cuiusdam pauperis filias, nimis pulchras et speciosas.

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 34, pag.: 300, lin.: 10

Ecce iam perdimus filios! Ecce iam eos lacrimae pauperum, lamenta viduarum, suspiria orfanorum interemunt!

Liber Historiae Francorum. Recensio B

SS rer. Merov. 2, cap.: 34, pag.: 301, lin.: 6

Multa munera ac dona Chilpericus rex ecclesiis vel pauperibus ac praedia multa est largitus.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 116, lin.: 12

Hic fuit amator pauperum et clerum ampliavit.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 124, lin.: 19

Item ad beatum Petrum et ad beatum Paulum et ad sanctum Laurentium pauperibus habitacula construxit.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 149, lin.: 12

Sed et alia multa dona et elemosynas pauperum largitus est. Fecit enim Vilisarius patricius xenodochium in via Lata et in via Flamminea iuxta civitate Hortas monasterium sancti Iuvenalis, ubi possessiones et dona multa largitus est.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 160, lin.: 6

Hic domum suam fecit xenodochium pauperum senum.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 175, lin.: 15

Post triduo autem introivit Mauricius cum iudices, qui inventi sunt cum ipso in consilio, et sigillaverunt omnem vestiarium ecclesiae seu cymilia episcopii, quas christiani imperatores seu patricii et consules pro redemptione animarum suarum beato Petro apostulo dereliquerunt, ut pauperibus singulis temporibus pro alimonia erogarentur, seu propter redemptionem captivorum.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 176, lin.: 10

Fuit autem sanctus, benignus super omnes homines, amator pauperum, largus, mitissimus.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 178, lin.: 3

Hic fuit amator pauperum, largus, benignus super omnes et multum misericors.

Liber Pontificalis. Recensio I

Gesta pontif. Rom., pag.: 185, lin.: 3

Rogam clero solitam tribuit et indigentibus helemosynam subministravit, ut etiam die transitus sui pauperibus vel clero seu familiae presbyteria in integro erogari praeceperit.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 116, lin.: 12

Hic fuit amator cleri et pauperum et clerum ampliavit.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 124, lin.: 19

Item ad beatum Petrum et ad beatum Paulum apostolos et ad sanctum Laurentium pauperibus habitacula construxit.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 149, lin.: 12

Sed et alia multa dona et elemosynas pauperum largitus est.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 160, lin.: 6

Hic domum suam fecit ptochium xenodochium pauperum senum.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 175, lin.: 15

Post triduo autem introiit Mauricius cum iudices, qui inventi sunt cum ipso in consilio, et sigillaverunt omnem vestiarium ecclesiae seu cymilia episcopii, quas diversi christianissimi imperatores seu patricii et consules pro redemptione animarum suarum beato Petro apostulo dereliquerunt, ut pauperibus singulis temporibus pro alimonia erogarentur, seu propter redemptionem captivorum.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 176, lin.: 10

Fuit autem sanctus, benignus super omnes homines, amator pauperum, largus, mitissimus.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 178, lin.: 3

Hic fuit amator pauperum, largus, benignus super omnes et multum misericors.

Liber Pontificalis. Recensio II

Gesta pontif. Rom., pag.: 185, lin.: 3

Rogam clero solitam tribuit et indigentibus helemosynam subministravit, ut etiam die transitus sui pauperibus vel clero seu familiae presbyteria in integro erogari praeceperit.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 116, lin.: 12

Hic fuit amator cleri et pauperum et clerum ampliavit.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 124, lin.: 19

Item ad beatum Petrum et ad beatum Paulum apostolos et ad sanctum Laurentium martyrem pauperibus habitacula construxit.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 149, lin.: 12

Sed et alia multa dona et elemosynas pauperum largitus est.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 160, lin.: 6

Hic domum suam fecit ptochium pauperum senum.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 175, lin.: 15

Post triduo autem introivit Mauricius cum iudices, qui inventi sunt cum ipso in consilio, et sigillaverunt omnem vestiarius ecclesiae seu cymilia episcopii, quas diversi christianissimi imperatores seu patricii et consules pro redemptione animarum suarum beato Petro apostulo dereliquerunt, ut pauperibus singulis temporibus pro alimonia erogarentur, seu propter redemptionem captivorum.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 176, lin.: 10

Fuit autem sanctus, benignus super omnes homines, amator pauperum, largus, mitissimus.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 178, lin.: 3

Hic fuit amator pauperum, largus, benignus super omnes et multum misericors.

Liber pontificalis. Recensio III

Gesta pontif. Rom., pag.: 185, lin.: 3

Rogam clero solitam tribuit et indigentibus helemosynam subministravit, ut etiam die transitus sui pauperibus vel clero seu familiae presbyteria in integro erogari praeceperit.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: II, cap.: 3, pag.: 86

Erat autem vir piissimus, in religione catholicus, in pauperes munificus, in recuperandis basilicis satis studiosus, vigiliis et orationibus in tantum studens, ut plus supplicationibus ad Deum profusis quam armis bellicis victoriam obtineret.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: III, cap.: 1, pag.: 112

Est enim omnis populus periuriis deditus, furtis obnoxius, rapinis intentus, homicidiis prumptus; in quibus non est iustitiae fructus: non decimae dantur, non pauper alitur, non tegitur nudus, non suscipitur hospitio peregrinus.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: III, cap.: 6, pag.: 115

Unde nonnulli hoc dolo seducti, dantes aurum et aes accipientes, pauperes sunt effecti.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: III, cap.: 11, pag.: 118

11. Per haec tempora aput Constantinopolim, ut supra praemisum est, Iustinus minor regnabat, vir in omni avaritia deditus, contemptor pauperum, senatorum spoliator.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: III, cap.: 11, pag.: 119

Agebat autem ille: "Confido in Domino, quia non deerit pecunia fisco nostro, tantum ut pauperes elimosinam accipiant aut captivi redimantur.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: III, cap.: 12, pag.: 120

Sublatumque aurum, pauperibus adhuc habundantius quam consueverat largitur.

Paulus diaconus, Historia Langobardorum

SS rer. Germ. 48, Lib.: V, cap.: 33, pag.: 199

Erat autem vir pius, fide catholicus, iustitiae tenax pauperumque largissimus nutritor.

Paulus Diaconus, Historia Romana

SS rer. Germ. 49, Lib.: I, cap.: 11, pag.: 10, lin.: 17

quinto anno L. Valerius, ille Bruti collega et quater consul, fataliter mortuus est adeo pauper, ut collatis a populo nummis sumptum habuerit sepulturae.

Paulus Diaconus, Historia Romana

SS rer. Germ. 49, Lib.: II, cap.: 12, pag.: 17, lin.: 29

captivos sine pretio Romam misit, unum ex legatis Romanorum Fabricium sic admiratus, cum eum pauperem esse cognovisset, ut quarta parte regni promissa sollicitare voluerit, ut ad se transiret, contemptusque est a Fabricio.

Paulus Diaconus, Historia Romana. Liber XVII

Auct. ant. 2, pag.: 397, lin.: 19

erat autem vir piissimus, in religione catholicus, in pauperes munificus, in recuperandis basilicis satis studiosus, vigiliis et orationibus in tantum studens, ut plus supplicationibus ad deum profusis quam armis bellicis victoriam obtineret.

Paulus Diaconus, Historia Romana. Liber XVII

Auct. ant. 2, pag.: 398, lin.: 4

per haec tempora apud Constantinopolim, ut supra praemissum est, Iustinus minor regnabat vir in omni avaritia deditus, contemptor pauperum, senatorum spoliator, cui tanta fuit cupiditatis rabies, ut arcas iuberet ferreas fieri, in quibus ea quae rapiebat auri talenta congereret.

Paulus Diaconus, Historia Romana. Liber XVII

Auct. ant. 2, pag.: 398, lin.: 13

aiebat autem ille "confido in domino, quia non deerit pecunia fisco nostro tantum, ut pauperes elemosinam accipiant aut captivi redimantur;

Paulus Diaconus, Historia Romana. Liber XVII

Auct. ant. 2, pag.: 398, lin.: 26

qua levata tabula atque erecta inveniunt subter et aliam hoc signum habentem, qui et ipsam iussit auferri qua amota reperiunt et tertiam iussuque eius cum haec fuisset ablata, inveniunt magnum thesaurum habentem supra mille auri centenarii sublatumque aurum pauperibus adhuc habundantius quam consuetus fuerat largitur.

Paulus Diaconus, Liber de episcopis Mettensibus (-766)

SS 2, pag.: 264, lin.: 40

Cum igitur hos duos, de quibus praemisimus, venerabilis Arnulfus filios haberet, quoniam erat misericors et ad pietatis opera semper intentus, utrisque filiis suis coepit suadere, ut ei assensum praeberent, quatinus omnes suas facultates ad usus pauperum dispertiret.

Stephanus, Vita Wilfridi I ep. Eboracensis (BHL-8889)

SS rer. Merov. 6, cap.: 11, pag.: 205, lin.: 24

Prae ceteris speciale officium erat, ut ieiuniis et orationibus et vigiliis incumberet, scripturas legens, - memoriam enim miram in libris habuit, - percurrens canones, exempla sanctorum imitatus, cum fratribus pacem implens, tenens quoque humilitatem et illam supereminentem omnibus donis caritatem, sine qua omnis virtus nihil est, curam pauperum gerens, esurientes pascens, nudos vestiens, peregrinos suscipiens, captivos redimens, viduas ac pupillos tuens, ut mercedem vitae aeternae inter choros angelorum cum domino nostro Iesu Christo accipere meretur.

Stephanus, Vita Wilfridi I ep. Eboracensis (BHL-8889)

SS rer. Merov. 6, cap.: 62, pag.: 258, lin.: 13

Ex tribus vero aliis partibus unam pauperibus populi mei pro redemptione animae meae dividite;

Stephanus, Vita Wilfridi I ep. Eboracensis (BHL-8889)

SS rer. Merov. 6, cap.: 64, pag.: 260, lin.: 4

Nam omni die pro eo missam singularem celebrare et omni ebdomada quintam feriam, in qua obiit, quasi dominicam in epulis venerare et anniversaria die obitus sui universas decimarum partes de armentis et de gregibus pauperibus populi sui dividere omnibus diebus vitae suae ad gloriam Dei constituit, absque his elemosinis, quas omni die pro se et pro anima episcopi sui semper nominatim simul indigenis et Deo dabat.

Stephanus, Vita Wilfridi I ep. Eboracensis (BHL-8889)

SS rer. Merov. 6, cap.: 65, pag.: 261, lin.: 12

Et hoc audiens quaedam debilis paupercula sanctimonialis, per multos annos, ut in euangelio cementarius, aridam manum et inutilem habens, ad abbatissam accedit, cum lacrimis genu flectans, adiuravit eam, dicens: "In nomine domini Iesu Christi et pro anima sancti episcopi tui indulge mihi mea decrepita membra in hoc lavacro lavare.

Vita Amandi episcopi I (BHL-0332)

SS rer. Merov. 5, cap.: 8, pag.: 434, lin.: 21

Erat autem piissimus atque omni bonitate repletus, vultu serenus, elemosinis largus, sensu sobrius, corpore castus adque inter divites et pauperes medius, ita ut pauperes illum quasi pauperem aspicerent, divites vero quasi superiorem se estimarent, vigiliis atque orationi deditus, sermone cautus.

Vita Audoini ep. Rotomagensis (BHL-0750)

SS rer. Merov. 5, cap.: 3, pag.: 555, lin.: 12

(3). Exinde Christi famulus, honore saeculi parvi pendens, ad caelestia regna devotissime anelans, in ieiuniis frequens, in vigiliis pernox, in orationibus assiduus, in elemosynis largus, pauperibus pro Christi nomine alacriter fenerans, in mandatis Dei erat prumptissimus.

Vita Audoini ep. Rotomagensis (BHL-0750)

SS rer. Merov. 5, cap.: 9, pag.: 559, lin.: 9

Dum quidam pauperculus die dominica ad molam laborando farina conficerit, manus eius cum virga, unde mola rotabatur, adstricta est, ita ut polix per nervorum et venarum conpage transiens pene, superiori parte sanguis gelidus emanabat, et culpa reus persolvens, virga in manu constricta nusquam valens proicere.

Vita Audoini ep. Rotomagensis (BHL-0750)

SS rer. Merov. 5, cap.: 9, pag.: 559, lin.: 14

Sicque vir sanctus dum per ipsa loca pergeret, ipse pauper ad eius se volvens vestigia et reatum suum pronuntians, dicens, se ita hoc esse perpeccatum, eo quod diem sanctae resurrectionis contra mandatum Domini violasset.

Vita Audoini ep. Rotomagensis (BHL-0750)

SS rer. Merov. 5, cap.: 11, pag.: 561, lin.: 4

Interdum pauperes exultabant, clamantes, quod eis Deus remiserat feneratorem eorum.

Vita Audoini ep. Rotomagensis (BHL-0750)

SS rer. Merov. 5, cap.: 19, pag.: 567, lin.: 10

Fit iocundum convivium: pauperum voces, in eius beatum depositionis diem congregati, in unum laudantes erant Dominum et gratias ineffabiles agentes plurimum de eorum pastore domno Audoino, ut, qui in praesenti vita eos paverat abunde, post exitum suum tam magno prandio preparabat.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 2, pag.: 483, lin.: 4

Et ideo merito ipsius laus canenda est prius in sanctorum meritis sive virtutibus, qui de parvis efficit magnos, immo qui de stercore elevat pauperem et eum consedere facit cum principibus populi sui, sicut et presentem venerabilem magnamque feminam, domnam Balthildaem reginam.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 485, lin.: 27

(4). Sed et ipsa, conlatam sibi a Deo prudentiae gratiam, vigilantibus studio et regi obtemperabat ut domino et principibus se ostendebat ut mater, sacerdotibus ut filia, iuvenibus seu adolescentibus ut optima nutrix, eratque amabilis omnibus, diligens valde sacerdotes ut patres, monachos ut fratres, pauperes ut pia nutrix, largasque elemosinas distribuens singulis, principum honorem conservans consiliaque eorum congrua retinens, iuvenes ad religiosa studia semper exortans, regi humiliter et assidue pro ecclesiis et pauperibus suggerens.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 486, lin.: 14

Cui ipse rex pius consulens iuxta fidem et devotionem eius, dedit ei in adiutorium suum fidelem famulum abbatem Genesium, per cuius manus ministrans ipsa sacerdotibus et pauperibus, pascebat egenos et induebat vestibus nudos studioseque sepelire ordinabat mortuos, dirigens per ipsum ad coenobia virorum ac virginum auri vel argenti largissima munera.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 487, lin.: 3

Per quem, ut diximus, ipsa domna Balthildis una cum regis Chlodovei imperio, et suggerente ipso Dei famulo, in cunctis pauperibus largam providebat regis elemosinam per loca multa.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 7, pag.: 490, lin.: 21

Quantas consolationes vel adiutoria ad casas Dei vel eius pauperibus pro Christi amore quantasque opportunitates et commoda ipsa largita fuit, qualeque monasterium quod vocatur Corbeia in Ambianense parrochia suo opere construxit?

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 9, pag.: 494, lin.: 34

Etiam ad Romam usque ad beati Petri et Pauli basilicas vel ad Romensis pauperes plura ac larga sepius direxit munera.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 12, pag.: 498, lin.: 6

Et conferens sepe cum matre monasterii, ut et regem et reginam et proceres cum digno honore cum eulogiis semper visitarent, ut erat consuetudo, ut ipsa domus Dei bonam famam, quam coeperat, non amitteret, sed amplius semper in affectu caritatis cum omnibus amicis atque validius in Dei nomine permaneret in dilectione, ut scriptum est: Oportet et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt; et precipue pauperum curam et ospitum cum summo studio pro misericordia et dilectione in ipsis semper impendi, pro Christi amoreque salutis monita sancta ipsa mater monasterii audita alacri ac leto animo adimplebat omnia.

Vita Balthildis. Recensio A (BHL-0905)

SS rer. Merov. 2, cap.: 18, pag.: 506, lin.: 26

Et pariter de Ultrogoda fertur, regina Childeberto christianissimi regis, eo quod consolatrix fuisset pauperum et servorum Dei vel monachorum adiutrix.

Vita Boniti ep. Arverni (BHL-1418)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 123, lin.: 20

Sed inter haec erat Dei sacerdos peregrinorum letus sepiissime conviva et iuxta apostolum non praeponerat pauperi divitem neque aureum habentem anulum, sed praeponerat sordidam vestem gestantem.

Vita Boniti ep. Arverni (BHL-1418)

SS rer. Merov. 6, cap.: 18, pag.: 129, lin.: 22

(18). Cumque sanctus sacerdos aliquantis per demoratus fuisset, relictis omnibus, patriam parentibusque una cum sodalibus, rebusque omnibus aecclesiis ac monasteriis distributis, Romae ad apostolorum sacra limina peregrinaturus ac pauperiem Christi secuturus, arripuit iter.

Vita Boniti ep. Arverni (BHL-1418)

SS rer. Merov. 6, cap.: 24, pag.: 132, lin.: 3

Alii, sumpto alimento aut aliud quod navi intulerant, in undis ad sublevandum vehiculo proici cupiebant, si non Dei sacerdos restitisset, dicens: Nolite, nolite hoc facere, fratres; melius est", inquit, "pauperibus et egentibus vobisque servetis".

Vita Boniti ep. Arverni (BHL-1418)

SS rer. Merov. 6, cap.: 27, pag.: 133, lin.: 4

Obeatum commercium, quod vir egerat sanctus! Dedit terrena, accepit celestia; pauper divitiis, sed dives virtutibus fuit.

Vita Boniti ep. Arverni (BHL-1418)

SS rer. Merov. 6, cap.: 31, pag.: 134, lin.: 14

Suorum parentum nobilium ac sodalium est fraudatus aspectu, sed sanctorum gloriosum est adeptus consortium: hic infirmus, sed illic potens; hic ad tempus voluntarie pauper et inops laudansque nomen Domini; sed et hic et ibi dives, quia hic fulget per miracula et ibi manet in gloria.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 15, pag.: 573, lin.: 19

Deinde, ut nullam obsceni in se rumoris fabulam daret, nullam occasionem per quolibet modo perniciosus relinqueret, studuit summo opere subvenire pauperibus, visitare infirmos, consolare pusillanimes, gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus, omnibus se omnia facere ut omnes faceret salvos.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 15, pag.: 573, lin.: 28

Pauperibus vero et fratribus refrigeria sumptuum ita praevidebat, ut nulli nihil deesset.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 24, pag.: 581, lin.: 24

Ex quo Desiderius valde letatus nimiumque largitatem bonitatis Dei miratus, qui ita uberes fructus in diebus suis contulisset, maximas Deo laudes Christoque gratias retulit, coniciens, quid in maioribus, qui multa laborarent, divina largicio conferret, quando in hoc tantillo et modico tam uberes fructus contulisset: "Tu ergo", inquit, "pauperrime, mille anforas habes?"

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 24, pag.: 582, lin.: 4

Letatur et multum in Domino gratulat, qui tantam pauperibus largitatem in diebus eius concessit.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 25, pag.: 583, lin.: 7

Huius Desiderii nomen magnae insuper opinionis magnaeque erat apud omnes reverentiae, Dei insignis amator et pius pauperum sublevator.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 32, pag.: 589, lin.: 17

Huic autem sepiissime elemosinam suam commendans, eius per officium in corde pauperum trans mittebat;

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 32, pag.: 589, lin.: 21

Palam tamen eius erogator indesinenter pauperibus spargebat;

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 34, pag.: 591, lin.: 22

Pauperes autem tuos, quos ego semper pervigili cura ac sollicito studio enutrivisti, tibi commendo, precorque, ut tua sanctitate et advocati tui sollicitudine alantur et pie semper gubernentur, sic quoque ut me absentem esse non sentiant nec se doleant pastorem mutasse.

Vita Desiderii ep. Cadurcae urbis (BHL-2143 BHL-2144)

SS rer. Merov. 4, cap.: 34, pag.: 591, lin.: 25

Huc usque Desiderius. Nos vero libere fatemur, quod neque pauperes patrem neque ecclesia pastorem post eius abscissum similem ei habere potuerit.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 666, lin. 13

11. Quantum pauperibus et peregrinis praeberet obsequium. 12. Descriptio habitus et formae eius et iugitas orationis. 13. Ubi Britanniam adiens pacem cum principe fecit. 14. Quanta facilitate apud regem Dagobertum quicquid poposcisset obtineret. 15. Quo ordine monasterium Solemniacensem aedificavit.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 666, lin. 28

25. Ubi ex modico vini plures pauperes potavit. 26. Ubi contractum in basilica sancti Germani sanavit. 27. Ubi Gamappio vico claudum direxit. 28. De metallo auri in sinu reperto. 29. De caeco Parisius inluminato.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 667, lin. 1

35. De concilio apud Aurelianos Galliae urbem et heretico a finibus Galliae expulso. 36. Quod plures apostatas vir sanctus in astutia sua deprehendit atque notavit. 37. Quantam semper dilectionem erga pauperes habuerit. 38. Qua bonitate peregrinos fovit quantumque in se iugiter proficerit. 39. Laus eius prolixius habita. 40. Praefaciuncula in calce libri. EXPLICIUNT CAPITULA LIBRI PRIMI.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, c. 27, pag.: 685, lin. 23

Cumque pervenisset Gamappio vico, ingrediens ilico basilicam, invenit quendam pauperem claudum pro foribus iacentem, qui viso Eligio coepit clamare, alimoniam ab eo vel aliquam postulans consolationem.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 8, pag.: 700, lin. 23

Videres conplures ad penitentiam currere, opes pauperibus erogare, libertates familiae dare aliaque quam plurima bonorum operum praecepta sectari.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 15, pag.: 704, lin. 27

Sic ergo, reis absolutis, qui paene nudi videbantur, Eligius, largitis indumentis et elemosinis, mandat de cetero corrigere vitam multamque et aliam, exceptis his, eodem die diversis pauperibus necnon et monasteriis distribuit pecuniam.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 19, pag.: 710, lin. 11

Si mea a me postulares, darem forsitan, quod peteres; nunc vero, quia non meum, sed ecclesiae praedium a me repetis, non tibi do omnino, quod pauperum est necessitatibus delegatum".

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 27, pag.: 715, lin. 8

qui cum vocatus adfuisset et videret eum vehementer angeri, coepit ei suadere, ut quia iam ei vivendi non aderat fiducia, vel hoc faceret moriturus, quod non fecerat sponte vivus, scilicet ut sacculos copiosos metallo auri refertos, quos secum equi vehebant incompertos, pauperibus iam sine dilatione pro refrigerio suae animae tribueret: hoc ei solum adstruens prodesse, illa vero quae in thesauris relinquebat procul dubio animae suae obesse.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 34, pag.: 719, lin. 14

Ex quo verbo cuncti paene tabefacti atque in angorem versi, coeperunt mutuo suspirantes dicere: "Non contingat, domine, famulis tuis haec videre quae loqueris, sed magis annis multis ad ornatum ecclesiae suae Dominus pauperumque praesidium beatitudinem tuam hic vernare permittat".

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 38, pag.: 722, lin. 23

Oquantus luctus omnium, quantus praecipue monachorum fletus et pauperum, qui eo die ibi confluerant, plateas omnes perstrepebant!

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 38, pag.: 723, lin. 4

OEligi, dulcedo tu pauperum, fortitudo debilium, tu protector, inpar egentium consolator!

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 38, pag.: 723, lin. 10

Quis enim in illo die, quamvis sine visceribus esset, cum pauperum lamenta audiret, non statim in fletu prorumperet?

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 55, pag.: 730, lin. 8

Quidam etenim vir inlustris Garefredus graffio veniens ad basilicam sancti antestitis, cum, oratione facta, pro foribus adstaret, pauperum illic turbam clamantem audivit;

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 55, pag.: 730, lin. 16

Ex qua visione consternatus, cum amens paene adstaret, repperit subito in manu vel veste sua aurum, quod pauperibus erogari deberet; quod et protinus factum est.

Vita Eligii Noviomagensis (BHL-2474)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, c. 68, pag.: 734, lin. 29

Quae nimirum femina inspiciens sanctum virum iugiter eximiis operibus intentum, eo quod promptus esset in omni opere bono, frequens in oratione necnon et largissimus in pauperum consolatione, vere, ut erat, Dei famulum credidit.

Vita Eucherii ep. Aurelianensis (BHL-2660)

SS rer. Merov. 7, pag.: 51, lin.: 19

Cui interroganti ab angelo eius ductore responsum est, quia sanctorum iudicio, qui in futuro iudicio cum Domino iudicabunt, quorumque res abstulit et divisit laicis personis et comitibus, ante illud iudicium anima et corpore sempiternis penis est deputatus et recipit simul cum suis peccatis penas propter peccata omnium, qui res suas et facultates in honore et amore Domini ad sanctorum loca in luminari a divini cultus fovenda inque alimoniam servorum Christi ac pauperum pro animarum suarum redemptione tradiderant.

Vita Landiberti episcopi Traiectensis vetustissima (BHL-4677)

SS rer. Merov. 6, cap.: 7, pag.: 361, lin.: 9

Et iam longum est aenarrare, quanta exultatio in universo populo adfuit, quante laudes et hymni in adventum eius tripudiati sallebant sacerdotes cum levitis, monachorum agmina et universi cleri, laudem Christi voceferantes, advene et peregrini, inopes et pauperes, viduae cum pupillis, per orbes letantes.

Vita Landiberti episcopi Traiectensis vetustissima (BHL-4677)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 362, lin.: 12

Erat enim spiritu fervens et solitudinem inpiger, operibus ornatus et valde clarus; inter divites et pauperes medius, non respiciebat ad personas potentiae, sed potius ad morum aeliganciam extans; quanto vivere unumquemque sancius dedicebat, tantum eminencius honorabat.

Vita Landiberti episcopi Traiectensis vetustissima (BHL-4677)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 362, lin.: 16

Ipse quidem pauperibus fenerabat cybum et oculis suspiciebat caelum; ulnas tendebat ad dandum, mercedem procul dubio expectabat ex alto.

Vita Landiberti episcopi Traiectensis vetustissima (BHL-4677)

SS rer. Merov. 6, cap.: 25, pag.: 380, lin.: 10

accentos antepharmonarum concrepabat in choro et luctus populi continuebat eiulatum, et pre tristitia magna vix hec verba promebant: "Cui, pastor boni, servandam plebem committis? Tu, dulcido pauperum, fortitudo debilium, inluminator gentium, noli deserere, quos usque nunc consolasti".

Vita Landiberti episcopi Traiectensis vetustissima (BHL-4677)

SS rer. Merov. 6, cap.: 26, pag.: 381, lin.: 5

Refocilata plebs in loco qui vocatur Niviala, contingit ibi advenire pauperum cecum: antequam feretrum adtingisset, lumen est receptus.

Vita Lupi ep. Senonici (BHL-5082 BHL-5083)

SS rer. Merov. 4, cap.: 7, pag.: 180, lin.: 25

(7). Quadam namque die dum plurimos ad suum convivium convocasset, et cetera expensa pauperibus, amplius vini modio non haberet, cum, crebris succedentibus populis, Falernum deficere per pincernam proprium agnovisset, fidens in Domino coram omnibus dixit: "Credo, quia dominus meus Iesus Christus, qui nos sancto euangelio praemonuit considerare volatilia caeli, quia non serunt neque congregant in horrea, et Deus pascit illa, ad nostram implendam caritatem citius tribuet consolationem".

Vita Pardulfi abb. Waractensis (BHL-6459)

SS rer. Merov. 7, cap.: 3, pag.: 26, lin.: 15

(3). Iste enim cecus corpore, sed clarus opere, dum cum propriis parentibus degeret vitam, quicquid ab eis ex alimento vel operimento ab eorum manibus recipiebat, mox cum foris vestibulum fuisset egressus, quemcumque ex pauperibus repperiebat, hoc suis manibus in abscondito erogabat, nisi paululum in usum vite suae reservabat.

Vita Pardulfi abb. Waractensis (BHL-6459)

SS rer. Merov. 7, cap.: 4, pag.: 26, lin.: 26

(4). Dum talia ceteraque similia, superna inlustrante gratia, clemens opifex per eundem virum suum signorum miracula undique coruscaret, sic unus ex nobilibus senatorum Lantharius nomine in eadem urbe comitatus officium nactus, ditatus opibus pluribus, prae ceteris inclitus atque procerior, in facultatibus vel etiam divitiis pollens, decreverat namque, ut pro sua minuenda crimina vel etiam adipiscenda aeternae vitae praemia in Lemovicense urbe in loco qui vocatur Waractus monasterium in honore beati Petri apostoli aedificare nitebatur et suis propriis ditare subsidiis atque in cibos vel operimentum monachorum et pauperum delegaret, et missis spiculatoribus suis, tam ex vicinis et suburbanis locis quam aud procul, vel ubicumque de qualibet provincia vel natione servos Dei aut monachos invenirent, cum summa alacritate ad praefatum ovile congregentur, dicente propheta: Et de nationibus congregavit eos.

Vita Pardulfi abb. Waractensis (BHL-6459)

SS rer. Merov. 7, cap.: 7, pag.: 29, lin.: 2

Atercia autem ora usque ad sextam per singula altaria oracione vacabat, a sexta vero hora usque nonam silentium studebat; exeunte autem eo a nona, pauperes vel infirmos, qui ad eum veniebant, verbi Dei pane vitae predicatione sua saciabat.

Vita Pardulfi abb. Waractensis (BHL-6459)

SS rer. Merov. 7, versio: 1, cap.: 18, pag.: 36, lin.: 19

"Fili, noli irasci neque iram perficere, quia ira non est mater virtutum, et nichil mali geras in his pauperculis; sed expecta hac nocte, ut in crastina aliud in silvam precipere faciant, qui huic diligenter utilior videatur fore".

Vita Pardulfi abb. Waractensis (BHL-6459)

SS rer. Merov. 7, versio: 2, cap.: 18, pag.: 36, lin.: 19

"Fili, noli irasci neque iram perficere, quia ira non est mater virtutum, et nichil mali geras in his pauperculis; sed expecta hac nocte, ut in crastina aliud in silvam precipere faciant, aut ipsum diligenter supponere".

Ado archiepiscopus Viennensis, Chronicon (-869) (Excerpta)

SS 2, pag.: 317, lin.: 16

. . . Iustinianus imperator regnavit annos 39. . . Viennensis episcopus Dominus floruit. Hic tam in divinis quam in secularibus artibus claruit, amator pauperum, redemptor captivorum, vitaeque probatissimus.

Ado archiepiscopus Viennensis, Chronicon (-869) (Excerpta)

SS 2, pag.: 320, lin.: 47

Hic inter alia mirifica et nimis honoranda opera sua in omni imperio sub, sive in Gallias, sive in Germanias, sive in Italiam, legatos dedit, qui pauperum et oppressorum iustitias diligenter quaerent, et singulorum necessitates ad plenum audirent; episcopales etiam synodos propter reintegranda sanctorum patrum statuta et christianarum regularum observationem ubique fieri decrevit.

Ado Viennensis archiepiscopus, Vita Desiderii episcopi Viennensis

(BHL-2150) SS rer. Merov. 3, cap.: 4, pag.: 647, lin.: 1

Erat tunc temporis ager Fasianus iam ut proprius delegatus pauperibus sanctorum martyrum, in quorum honore Viennensis ecclesia fundata consistit; nam ante, sicut idem martyr in testamento suo, quod fecit sanctis martiribus Machabeis et sancto Mauricio ac sex milibus sexcentis LXVI, commemorat, ex maternis et paternis eadem villa sorte beato Desiderio obvenerat.

Ado Viennensis archiepiscopus, Vita Theudarii abbatis Viennensis

(BHL-8130) SS rer. Merov. 3, cap.: 2, pag.: 526, lin.: 31

Qui cum adhuc puer esset, ad amorem vitae aeternae anhelare piis studiis coepit; et quia claris parentibus ortus, pecuniam non parvam ex censu patrimonii adquisierat, et ut perfectus Christi discipulus existeret, eam dare pauperibus, ut centuplum acciperet et in futuro vitam aeternam possideret, non distulit.

Adrevaldus Floriacensis, Miracula Benedicti (Excerpta) (BHL-1123)

SS 15,1, Cap.: 27, pag.: 491, lin.: 46

Liberalitate igitur Transrenani acsi ob tutelam imperatoris adepta, viciis sese omnemque subdidere exercitum, depraedationibus scilicet pauperum, bonorum virorum dehonestationibus, sacrorum locorum violationibus ac reliquis quae piget enumerare malis.

Adrevaldus Floriacensis, Miracula Benedicti (Excerpta) (BHL-1123)

SS 15,1, Cap.: 27, pag.: 492, lin.: 1

Cum vero, grassante praedonum saevicia, quid iam pauperibus diriperent, deesset, monasterio proximant, id ipsum quod et in reliquis acturi locis.

Agius Corbeiensis monachus, Vita Hathumodae abbatissae Gandersheimensis
(BHL-3763) SS 4, Cap.: 5, pag.: 168, lin.: 27

Extra in villula ideo habitabant, quia necdum eis ex parte matris spiritalis vestimenta propter rerum insufficientiam dabantur. Pauperioribus, qui aliunde habere non poterant, ipsa ministravit.

Agius Corbeiensis monachus, Vita Hathumodae abbatissae Gandersheimensis
(BHL-3763) SS 4, Cap.: 9, pag.: 169, lin.: 50

Nonnumquam suis tulit, quod aliis tribuere posset; egebat ipsa, ut alii abundarent; esuriebat, ne pauperes esurirent, sitiebat, ne hospitibus potus deesset.

Agius Corbeiensis monachus, Vita Hathumodae abbatissae Gandersheimensis
(BHL-3763) SS 4, Cap.: 25, pag.: 174, lin.: 50

Confusa erant omnia; nec voces cantantium et lugentium discerni quibant; tota quippe ecclesia vocibus plangentium personabat; vox una lugentium erat, se dominam ipsam optimam, se matrem misericordissimam perdidisse; iam non esse, quae tanta omnes caritate diligit, humanitate suscipiat, quae tanta liberalitate hospites colligat, tanta misericordia pauperibus succurrat.

Agius Corbeiensis monachus, Vita Hathumodae abbatissae Gandersheimensis
(BHL-3763) SS 4, Cap.: 28, pag.: 175, lin.: 37

Ipsa Christum pauperem pauperula secuta, tantum in hac virtute effloruit, ut tempore dormitionis eius neque funeri saltem necessaria ex suo adessent, sed alieno linteolo involveretur; quamvis summo loco nata et monasterio praeposita, plura, si vellet, habere potuisset.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 11, pag.: 283, lin.: 12

Iste etenim assidue munuscula pauperibus tribuebat, et infra sui corporis templum bonitatem, ad aram cordis suam animam coram omnipotenti Domino velut hostia cotidie triverat.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 18, pag.: 286, lin.: 30

Occultum martirium hominis est, semetipsum abstinere, ieiunare, vigilare, a malis vitiis cavere, carnalia desideria renunciare, quot sibi non vult fieri, alter non facere, nullam concupiscentiam seculi detinere, ex suis iustis operibus pauperum turbis elemosinas erogare, ad incredulos et infideles instanter praedicare et a caeco errore eripere et illis viam veritatis et luminis demonstrare; iuxta quod scriptum est: 'Estote prudentes in bono et simplices in malo'.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 21, pag.: 288, lin.: 4

21. Florentius XIV, iustus homo, pater pauperum et tutor viduarum, magnus praedicator, humilis et mansuetus et pius, exortans cotidie oves suas, ut ad portum salutis et poenitentia fructus citius confugerent.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 34, pag.: 298, lin.: 2

34. Iohannes XX, virtute valde venerabilis, pauperum nutritor, pudicitia ornatus, amator castimoniae, ad cuius orationem angelica agmina descendebat.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 60, pag.: 320, lin.: 17

Ad patrimonium vero ecclesiae ex eorum episcopi iudicio . . . ex clero personae electae cum solatiis, quae pro notitia deputaverit episcopus, sub idonea fideiussione mittantur, quorum fides fuerit et industria cunprobata, ut et alimonia pauperorum fraudem non patiat et quantitas patrimonii ecclesiae latere non possit, et unusquisque clericus sub timore Dei et proprii sacerdotis de his, quae sibi commissae fuerint, exponat fideliter rationes.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 64, pag.: 323, lin.: 5

64. Sed quia hodie in domum meam vestra nobilitate voluistis declinare, quid faciam, cum sim custos pauperie domus et indigens sum victus?

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 104, pag.: 345, lin.: 28

Sunt nunnuli, qui tali dono quondam ecclesiae cuncto canes nutriunt, pauperes proiciunt, aucupes gubernant, accipitres foveant et scurriles delectantur cantus; sacerdotes proiciunt, officiales ecclesia repellunt et omnis suffocant ecclesia coetus; et quod peius est, venundant frumentum ecclesia et oleum et humida vina, et faciunt ex illis pondera argenti et auri dabuntque principibus et potestatibus, ut demergant sacerdotes suos, etiam plebem universa.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis
(-845) SS rer. Lang., Cap.: 129, pag.: 362, lin.: 36

Ipse cum clericis et monachis in unam partem, laici vero, senes, adolescentes et pueri unus praecepit ut esset chorus; nuptae vero mulieres et innuptae, viduae et puellae in alteram partem; turba vero pauperum separatim.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis (-845) SS rer. Lang., Cap.: 147, pag.: 374, lin.: 2

Testificabatur et alia de eo, quia in quocumque loco hiemis tempore aspiciebat in die pauperem, et ubi infirmos videt, iubebat sibi praeparari coenam, et cum ante eum attulissent, ut gustarent, simulabat gravitudinem, et iubebat integrum reponi usque ad crastinum.

Agnellus Ravennas presbyter (qui et Andreas), Liber pontificalis ecclesiae Ravennatis (-845) SS rer. Lang., Cap.: 166, pag.: 385, lin.: 39

Iustitiam autem non memorabitur, et erunt perversa iudicia, et munera excaecabuntur oculos eorum, et suffocabunt pauperum causas, et super viduas iocundabitur.

Alcuinus, Vita Richarii confessoris Centulensis (BHL-7223 BHL-7227) SS rer. Merov. 4, cap.: 5, pag.: 392, lin.: 3

(5). Quicquid vero ei populus in stipendia praedicationis sponte obtulit, omnia pauperibus dividere festinavit; indignum ei fuit de crastino praesentis vitae cogitare, qui divitias aeternae vitae accipere anhelavit.

Alcuinus, Vita Richarii confessoris Centulensis (BHL-7223 BHL-7227) SS rer. Merov. 4, cap.: 5, pag.: 392, lin.: 7

Nam studiosissimus fuit pauperum consolator, peregrinorum susceptor, viduarum defensor, pupillorum et orfanorum pater, ita ut verissime de eo sanctissimi Iob testamentum dici potuit: Oculus fui caeco et pes claud;

Alcuinus, Vita Richarii confessoris Centulensis (BHL-7223 BHL-7227) SS rer. Merov. 4, cap.: 7, pag.: 392, lin.: 30

(7). Unde populus eius, cernens religiosam in Christo devotionem, coepit eum attentius honorare et multa ei pro elemosinarum largitione adferre, quae ille, ut erat Dei et proximorum dilectione plenus, omnia in pauperum largitus est solatia maximeque in captivorum expendit redemptionem.

Alcuinus, Vita Richarii confessoris Centulensis (BHL-7223 BHL-7227) SS rer. Merov. 4, cap.: 18, pag.: 400, lin.: 19

Intellegite, fratres carissimi, qui pauper voluit esse pro Christo, quales modo habet divitias cum Christo, et qui appetit contemptibilis esse inter homines, quam gloriosus nunc regnat inter angelos, et honorem quem fugit in terris nunc possidet in caelis.

Alcuinus, Vita Richarii confessoris Centulensis (BHL-7223 BHL-7227) SS rer. Merov. 4, subscr., pag.: 401, lin.: 17

DIC QUICUMQUE LEGAS PRAECLARI GESTA PATRONI: PAUPERIS ALCUINI, CHRISTE, MEMENTO TUI.

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II (BHL-8506)

SS rer. Merov. 3, pag.: 415, lin.: 25

Curamque ubique habeas maxime pauperum, viduarum et orfanorum, ut audias in die tremendo a deo Christo cum aliis elemosinam facientibus: Quamdiu uni ex his minimis fecistis, mihi fecistis.

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II (BHL-8506)

SS rer. Merov. 3, pag.: 415, lin.: 39

Si divites pauperum munuscula non spernunt, cur et vestrae flumina sapientiae nostrae rivulos intelegentiae respuere debent?

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II (BHL-8506)

SS rer. Merov. 3, pag.: 7, pag.: 422, lin.: 3

Sed tu, Domine, memor esto misericordiae tuae et nostris parce peccatis, et ne obliviscaris pauperum tuorum in finem".

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II (BHL-8506)

SS rer. Merov. 3, pag.: 8, pag.: 422, lin.: 24

Fuit vero pauperibus largus, divitibus affabilis, quatenus omnes vel largitate munerum vel iocunditate verborum in viam deduceret veritatis.

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II (BHL-8506)

SS rer. Merov. 3, pag.: 9, pag.: 423, lin.: 21

Elimosinae circa domos uberrime pauperibus dispertiebantur.

Alcuinus, Vita Vedastis episcopi Atrebatensis II, Appendix C (BHL-8508)

SS rer. Merov. 3, pag.: 425, lin.: 20

Ipse vero sepulturae suae locum in oratorio, quod paupere sumptu, id est ligneis tabulis propter litus Crientionis fluvioli aedificaverat, fieri disposuisse cognoscitur.

Alcuinus, Vita Willibrordi archiepiscopi Traiectensis (BHL-7255)

SS rer. Merov. 7, cap. 17, pag.: 115, lin.: 17

17. Qualiter duodecim pauperes de flascona sua pasceret.

Alcuinus, Vita Willibrordi archiepiscopi Traiectensis (BHL-7255)

SS rer. Merov. 7, cap.: 17, pag.: 129, lin.: 20

Quos, ut fuit mitissimus, benigno aspexit animo unique ex suis mandavit specialem suam flasconem sumere ac pauperibus miscere Christi.

Almannus Altivillarensis monachus, Vita Nivardi episcopi Remensis

(BHL-6243) SS rer. Merov. 5, cap.: 3, pag.: 161, lin.: 14

Cumque vir Dei inclitus Nivardus adolescentie floreret in annis, crevit illi fama et gloria nominis eratque iam merito sapientie donatus honoratius, probis actibus conspicuus, omni flore virtutum decorus ac sanctimonie propalator egregius, fide veritatis subnixus, in legis Dei meditatione assiduus, orationi et conpunctioni devotissime intentus, excubiis Domini diurnis et nocturnis vigiliis deditus, in utilitatibus pauperum cotidiana instantia sollicitus, in interventu strenuus, in cuncto simul opere circumspectus, in sermone ad omnes veridicus, in consilio prudentissimus et totius vite honestate clarissimus.

Almannus Altivillarensis monachus, Vita Nivardi episcopi Remensis

(BHL-6243) SS rer. Merov. 5, cap.: 3, pag.: 161, lin.: 29

Tamquam patrem colebant eum pauperes, diligebant eum omnes et pro insignis gratie cultu nimio venerabantur affectu.

Almannus Altivillarensis monachus, Vita Nivardi episcopi Remensis

(BHL-6243) SS rer. Merov. 5, cap.: 5, pag.: 163, lin.: 10

Hic etiam cum Iohanne Alexandrino episcopo pauperibus munificus factus est, in cuius manu inperdibilis sudabat elemosina, solitus eam nocturna versare manu et diurna.

Altfridus Monasteriensis episcopus, Vita Liudgeri Mimigardefordensis

(BHL-4937) SS 2, pag.: 405, lin.: 8

Fuit in diebus Radbodi, regis Fresonum, vir quidam nobilis in ea gente Wursingus nomine, cognomento Ado; qui quamvis fidem sanctae Trinitatis nondum sciret, erat tamen adiutor pauperum, defensor oppressorum, in iudicio quoque iustus.

Altfridus Monasteriensis episcopus, Vita Liudgeri Mimigardefordensis

(BHL-4937) SS 2, pag.: 413, lin.: 48

Carnis esum certis temporibus non rennuit; satiatum tamen illum cibo vel potu discipulorum eius nemo umquam vidit; set cum ad se more solito pauperes ac divites pransuros invitasset? dulcia aeternae vitae illorum cordibus infundere documenta non cessavit, ita ut plus spiritualibus quam carnalibus delitiis satiati remearent.

Ambrosius Autpertus, Vita Paldonis, Tatonis et Tasonis abbatum Vulturnensium

(BHL-6415) SS rer. Lang., Cap.: 2, pag.: 549, lin.: 5

Illis autem abscedentibus, dum praefati famuli Christi scandunt iter, obviam habent pauperes scissis ac vilibus indumentis adopertos.

Ambrosius Autpertus, Vita Paldonis, Tatonis et Tasonis abbatum Vulturnensium
(BHL-6415) SS rer. Lang., Cap.: 2, pag.: 549, lin.: 9

Hinc perpendant, qui nomen monachi praetendunt, quanti reatus criminis sit, sub Christo paupere degentes indumentis comptos et non moribus incedere.

Ambrosius Autpertus, Vita Paldonis, Tatonis et Tasonis abbatum Vulturnensium
(BHL-6415) SS rer. Lang., Cap.: 7, pag.: 551, lin.: 10

Sed ille, qui propter miseriam inopum et gemitum pauperum statim ut pius pater exsurgit, qui talia agentibus repromittit, dicens: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam, et haec omnia adicientur vobis', hanc eorum fidem aspiciens, cito stipem largiendo adfuit.

Ambrosius Autpertus, Vita Paldonis, Tatonis et Tasonis abbatum Vulturnensium
(BHL-6415) SS rer. Lang., Cap.: 15, pag.: 554, lin.: 20

De illis autem qui beati futuri sunt ait: 'Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum; beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur, beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum'.

Ambrosius Autpertus, Vita Paldonis, Tatonis et Tasonis abbatum Vulturnensium
(BHL-6415) SS rer. Lang., Cap.: 15, pag.: 554, lin.: 29

Sed nos, o dilectissimi fratres, superiorum pauperum, quorum mentionem feci, exempla attendamus, ne in vanum currere videamur.

Andreas Bergomas presbyter, Historia (Chronicon) (-877)
SS rer. Lang., Cap.: 7, pag.: 226, lin.: 30

Sed dum iret et reverteret, multa devastantes pauperorum domibus, blasphemia multa incurrit.

Annales Fuldenses: Partes I-III

SS rer. Germ. 7, Pars: II (auctore Ruodolfo), anno: 850, pag.: 40, lin.: 7

Eodem anno gravissima fames Germaniae populos oppressit, maxime circa Rhenum habitantes; nam unus modius de frumento Mogontiaci vendebatur, decem siclis argenti. Morabatur autem eo tempore Hrabanus archiepiscopus in quadam villa parroechiae suae, cui vocabulum est Winkela, et pauperes de diversis locis venientes suscipiens cotidie plus quam trecentos alimento sustentabat, exceptis his, qui in praesentia illius assidue vescebantur.

Annales Fuldenses: Partes I-III

SS rer. Germ. 7, Pars: III (auctore Meginhardo), anno: 869, pag.: 69, lin.: 20

Quapropter omne aurum et argentum, quid in thesauris illius inveniri potuit, per diversa monasteriorum loca distribuit et pauperibus erogavit; unde et a caelesti medico, cui se suaque omnia commendavit, curari promeruit.

Annales Laureshamenses (703-803)

SS 1, pag.: 383

XXXV. 802. Eo anno demoravit domnus Caesar Carolus apud Aquis palatium quietus cum Francis sine hoste; sed recordatus misericordiae suae de pauperibus, qui in regno suo erant et iustitias suas pleniter abere non poterant, noluit de infra palatio pauperiores vassos suos transmittere ad iustitias faciendum propter munera, sed elegit in regno suo archiepiscopos et reliquos episcopos et abbates cum ducibus et comitibus, qui iam opus non abebant super innocentes munera accipere, et ipsos misit per universum regnum suum, ut ecclesiis, viduis et orfanis et pauperibus et cuncto populo iustitiam facerent.

Annales Laureshamenses (703-803)

SS 1, pag.: 39

Sed et ipse imperator, interim quod ipsum synodum factum est, congregavit duces, comites et reliquo christiano populo cum legislatoribus, et fecit omnes leges in regno suo legi, et tradi unicuique homini legem suam, et emendare ubicumque necesse fuit, et emendatum legem scribere, et ut iudices per scriptum iudicassent, et munera non accepissent, sed omnes homines, pauperes et divites, in regno suo iustitiam habuissent.

Annales Mettenses, Annales Mettenses priores

SS rer. Germ. 10, anno: 748, pag.: 40, lin.: 7

In qua synodum congregare iussit pro aecclesiarum restauratione et causis pauperum viduarumque et orphanorum corrigendis iusticiisque faciendis.

Annales Nordhumbriani vetustes (754-800) (Excerpta)

SS 13, pag.: 155, lin.: 25

Quae omnia idem rex propter victoriam a Domino sibi concessam Christi ecclesiis atque pauperibus dividere praecepit, grates Deo referens cum omnibus secum pugnantibus.

Annales Xantenses

SS rer. Germ. 12, anno: 869, pag.: 27, lin.: 24

Et cum vidisset, quod nullo modo repedare posset in gradum pristinum, consumpto aerario fraude adquisito, defunctis pene omnibus suis sequacibus, pauper cum paucis in incerto vagus girabat per terras.

Anskarius Hamburgensis archiepiscopus (?), Virtutes et miracula Willehadi episcopi Bremensis (BHL-8899)
SS 2, pag.: 387, lin.: 24
Erant autem ambo pauperculae.

Anskarius Hamburgensis archiepiscopus (?), Virtutes et miracula Willehadi episcopi Bremensis (BHL-8899)
SS 2, pag.: 387, lin.: 29
Hoc itaque factum statim publice praedicatum, magnam populis divinae miserationis spem dedit, quoniam secundum psalmistae dictum ille derelictus est pauper, ideoque et ipse refugium est pauperum in tribulatione; pupillo quoque et orphano ipse promptus semper erit adiutor.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Corbiniani (BHL-1947)
SS rer. Germ. 13, cap.: 29, pag.: 221, lin.: 11
Quibus dictis, vir Dei vehementer expavit, ex equo prosiliens, in tanta furore commotus, ut ipsam iam anem propriis cederet manibus et cuncta sibi data pauperibus ad portam distribueret civitatis.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio A (BHL-2539)
SS rer. Germ. 13, cap.: 2, pag.: 28, lin.: 32
Pes erat clodi et oculus caeci, recreator pauperum, genitor orphanorum, defensor viduarum, gementium consolator.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio A (BHL-2539)
SS rer. Germ. 13, cap.: 23, pag.: 59, lin.: 7
Sed idcirco ea membra a veritatis tramite deviassent existimo, et per suos actos capite invisibili, qui est Christus, subministrantes, remotis propriis voluptatis, pauperibus praebentes famulatum, intrepide pro Christum contumeliis affecti, ut eorum spes et caput, quae erat Christus, ad aedificationem viventium nec sperantia in se membra, ut digna erant, providisset sub honore; et propterea ab incognitis detulta viris in capitis cognitione, id est divinitatis, condere non mediocri gloriae dubium non est.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio A (BHL-2539)
SS rer. Germ. 13, cap.: 43, pag.: 94, lin.: 2
(43). Completo iam missarum sollemnitate, religioso sene extra aditum ecclesiae regresso, panem quem gremio commendaverat, cuius fortitudine tot spatia conplevit itineris, in alimentum corporis sibi sufficienter tertiae portionis utebatur duasque panis portionis de gremio pertulerat et coram cunctis adstantibus particulatim pauperibus dividerat: merita Dei martyris, in se per divinam providentiam ostensam, palam adstantibus produxerat.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio B (BHL-2538)

SS rer. Germ. 13, cap.: 2, pag.: 28, lin.: 15

Et quidem procerus statura erat, ita ut nec longitudo fastidium neque deformitatis brevis ridiculum quoddam elicere potuisset, forma decorus, vultu sincerrimus, pauperum quoque non tardus adiutor viduarumque et orfanorum per omnia nec non et gementium consolator, ita ut qui eius se praesentiae obtulerant sine cibo verbi Dei aut numquam vel raro abscedere potuissent, et que fidelium datione insuper acceperat, ex humilitatis nisu sibi non reservans, indigentibus exhiberet.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio B (BHL-2538)

SS rer. Germ. 13, cap.: 43, pag.: 94, lin.: 2

(43). Completa ergo sollemnitate missarum, religiosus senex extra aditum ecclesiae regressus, panem quem gremio commendaverat, cuius adiutorio tot spatia itinerum peregit, ostendit duasque portiones, quae ex alimento superfuerant, in conspectu totius populi particulatim cum gaudio pauperibus dividebat.

Arbeo Frisingensis episcopus, Vita Haimhrammi. Recensio B (BHL-2538)

SS rer. Germ. 13, cap.: 43, pag.: 94, lin.: 27

Quique per semet ipsum de quinque panibus tot milia satiavit et cophinos fragmentorum duodecim fecit adimpleri, idem in gloria martyris sui viro pauperi concessit, ne deficeret panis, donec ad optabilem locum pervenisset, et non solum sufficeret, sed etiam duae portiones remanerent.

Archanaldu Andegavensis, Vita b. Maurilii

Auct. ant. 4,2, cap.: IX, pag.: 42, pag.: 89, lin.: 11

Quae prope omnia vir beatus in usus pauperum deputavit.

Archanaldu Andegavensis, Vita b. Maurilii

Auct. ant. 4,2, cap.: XVI, 92, pag.: 94, lin.: 24

Mirantur cuncti et quem ut ortolanum habuerant nunc ut sanctissimum praesulem venerantes adorant, multis eum muneribus et donariis honorare quantotius concertantes, ut qui quasi pauper et peregrinus ad eos venerat felix et dives reverteretur ad propria.

Archanaldu Andegavensis, Vita b. Maurilii

Auct. ant. 4,2, cap.: XIX, 106, pag.: 95, lin.: 29

(106) Illud enim inserere lectioni operae pretium duximus, quod ex quo beatus Maurilius episcopatus adeptus est dignitatem usque ad terminum vitae suae eius meritis semper tantae ubertatis fertilitate urbs Andecava superexcrevit, ut in mercibus modii Cereris atque Bachi forum publicum nec minueretur, ne omnipotentis dei dona vilescerent, nec augeretur in pretiis, ne pauperiores inopiae necessitudinem paterentur.

Archanaaldus Andegavensis, Vita b. Maurilii

Auct. ant. 4,2, cap.: XXIII, 121, pag.: 97, lin.: 21

(121) Villam quandam Gerciacum nomine ad alimenta captivorum, viduarum atque pupillorum nec non subsidia clericorum ac pauperum profuturam vir beatus ex rebus ecclesiae comparaverat.

Archanaaldus Andegavensis, Vita b. Maurilii

Auct. ant. 4,2, cap.: XXVIII, 136, pag.: 99, lin.: 22

(136) Beatus igitur Maurilius cum ante episcopii dignitatem ex ipsa sua fere infantia in omnibus sanctis operibus se domino fideliter manciperit, ut breviter aliquid de eius cotidiana operatione narremus, ab exordio episcopatus sui usque ad terminum vitae, ut canonicam adimpleret sententiam quae praecipit: Sit tibi canonice suppellectilis vilis et artus panis et aqua brevis, tenuis scilicet victus et interdum vespertinus, semper victum pauperem et aquam brevem ac suppellectilem habuit vilem.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis

(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 1, pag.: 201, lin.: 31

Premeditabat siquidem in seculari adhuc abitu sistens, quae postea devotus implevit; set quamquam a seculi se actibus exuere vellet, esitabat tamen, quibus hoc modis faciendum esset, utrum peregrini adsumeret abitum, an forte se alicui coniungeret et omnium oves aut armenta gratis pasceret, an etiam in civitate sutoris exerceret artem et quae habere posset pauperibus erogaret Sub tali quippe certamine fluctuantem animum, ad amorem se vitae regularis convertit.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis

(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 202, lin.: 39

Hospitum, infantum pauperumque omni sagacitate curam gerebat.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis

(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 4, pag.: 203, lin.: 34

Erant quippe pauperes rebus, predivites meritis; et quo eorum adtereabantur inopia corpora, eo magis saginabantur virtutibus animae.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis

(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 7, pag.: 204, lin.: 21

7. Orta autem fame gravissima per idem tempus, coepit multitudo pauperum, viduarum, pupillorum ad eum confluere ac portas monasterii viasque stipare.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 19, pag.: 208, lin.: 17

Pauperum quoque summo cum studio secernebatur portio, viduarum non paciebatur in alios expendere usus particulas.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 19, pag.: 208, lin.: 21

Quapropter ultro quisque ei suam ferebat substantiam, quam in usus pauperum, egenorum, viduarum captivorumque ac monachorum expendendam conpererat, ita ut a quibusdam pene 4 aut 5 susciperet milia solidorum vasorumque indigentibus distribuendam.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 30, pag.: 213, lin.: 6

Et quoniam nobilibus natalibus ortus, nobiliorem se fieri Christi amplectendo pauperiem studuit summumque, quem genuino perceperat, pro Christo abiecit honorem, ratum puto, si de piis conversationis eius actibus pro nescientibus pandam.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 35, pag.: 215, lin.: 30

Erat quippe miserorum advocatus, set monachorum pater; pauperum consolator, set monachorum eruditor; divitibus pabulum vitae prebebat, set monachorum mentibus regulae disciplinam inculcabat; omnium licet utilitatibus consuleret, monachorum tamen necessitatibus sedulo interveniebat.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 43, pag.: 220, lin.: 12

Omnibus autem generaliter, maxime vero illis quos nobis in amicitia iunctos nostis, diligentissimum semper adtendite affectum et, ut potestis, aliis pauperioribus quae supersunt vobis necessaria monasteriis ministrare.

Ardo Anianensis monachus, Vita Benedicti abbatis Anianensis et Indensis
(BHL-1096) SS 15,1, Cap.: 44, pag.: 220, lin.: 42

In monasterio quoque vestro totis nisibus, sicut, credo, facitis, eisque ad perseverantiam laborare studete et illam sententiam tam in divitibus quam in pauperibus, quam Dominus per beatum apostolum, suum Paulum dignatus est dicere, ubi ait: 'Argue, obsecra, increpa!' semper ex ore proferte vestro ad omnes.

Astronomus, Vita Hludowici imperatoris
SS rer. Germ. 64, cap.: XXII, pag.: 350, lin.: 18

Statuit etiam, quid secundum morem Christianorum filiis filiorumque filiis et filiabus, necnon et servis ancillisque regalibus, sed et in commune omnibus distribueretur pauperibus.

Astronomus, Vita Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: LVIII, pag.: 524, lin.: 4

In cuius crepusculo ministros aulicos vocavit, et elemosinas quam largissimae pauperibus ac servis Dei, tam monachis quamque canonicis, porrigi iussit, missarumque sollemnia per quoscumque potuit celebrari fecit, non tantum sibi metuens, quantum ecclesiae sibi credite prospiciens.

Astronomus, Vita Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: LXIII, pag.: 548, lin.: 7

Cui, prout sibi visum fuit, quid ecclesiis, quid pauperibus, postremo quid filiis largiri deberet, edixerat, Hlothario scilicet et Karolo.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis

(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 5

Ad hoc enim me, licet minus idoneum, tamen divina potentia in hoc subrogavit imperium, ut essem oculus caeco et pes clauda, pater essem pauperum et causam quam nescirem diligentissime investigarem; ac per hoc huius religionis non possum utilitatem non loqui.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis

(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 10

Sed et siquidem et aliam iustitiam Dei custodiunt, si de bonis eorum pauperes gaudent; si aliorum bona per violentiam non faciunt sua, scito, quia ad gloriam Dei aedificant.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis

(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 12

Si autem alias iustitias Dei non servant, si de bonis eorum pauperes non gaudent, si aliorum bona faciunt sua aut per violentiam aut per fraudem, quis tam insensatus est, ut non intelligat, quia non ad gloriam Dei faciunt aedificia illa, sed propter aestimationem humanam?

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis

(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 15

Et iuste aedificant martyria, ubi pauperes violentiam passi ab eis interpellent contra eos?

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis

(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 16

Non enim gaudent martyres, quando ex illis pecuniis honorantur, in quibus pauperes plorant.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis
(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 20

Da fidelibus pauperibus unde vivant, et aedificasti rationabilem domum Dei.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis
(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 25

Hieronymus quoque te docet, scribens ad Paulinum, ne pauperum Christi res effundas: Quae utilitas est, inquit, parietes fulgere gemmis, et Christum in pauperum fame mori?

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis
(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 28

Illi sua timide servaverunt; tu considera, ne Christi substantiam imprudenter effundas, id est ne immoderato iudicio rem pauperum tribuas non pauperibus, et secundum dictum prudentissimi viri liberalitate liberalitas pereat.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis
(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 33

Hinc igitur summopere cavendum tibi est, ne immoderato, immo vero audaci iudicio rem pauperum tribuas non pauperibus, elemosynas videlicet laicorum fidelium, quas pro salute animae ipsorum ad pauperes Christi nutriendos Domino contulerunt.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili abbatis Fuldensis
(BHL-2440) SS 15,1, Cap.: 10, pag.: 228, lin.: 36

Sed ne quidem subiectis tibi consentias, ut res pauperibus Christi conlatas cognatis et amicis sive etiam, quod peius est, seditiosis audeant procaciter exhibere; quia, ut scriptum est, non solum qui faciunt mala, sed qui consentiunt facientibus, digni sunt poena.

Chronicon Moissiacense (408-818. 840))

SS 1, pag.: 306, lin.: 27

Anno 802. recordatus est piissimus Karolus imperator misericordiae suae de pauperibus qui in universo imperio eius erant, et iustitias pleniter habere non poterant; noluit de infra palatio pauperiores vassos suos transmittere ad iustitias faciendum propter munera, sed elegit in regno suo archiepiscopos et reliquos episcopos, et abbates cum ducibus et comitibus, qui iam opus non habebant super innocentes munera accipere, et ipsos misit per universum regnum, ut ecclesiis, viduis et orphanis, et pauperibus et cuncto populo iustitiam facerent.

Chronicon Moissiacense (408-818. 840))

SS 1, pag.: 307, lin.: 1

Et ipse imperator interim quod ipsum synodum factum est, congregavit duces, comites et reliquum populum christianum cum legislatoribus, et fecit omnes leges in regno suo legere, et tradere unicuique homini legem suam, et emendare ubicumque necesse fuit, et emendatam legem scribere, ut iudices per scriptum iudicassent, et munera non acceperint, sed omnes homines, pauperes et divites, in regno suo iustitiam haberent.

Chronicon Moissiacense (408-818. 840))

SS 1, pag.: 311, lin.: 11

Februarii, et sepelierunt eum in Aquisgrani palatio, seniore in ecclesia, quam ipse fabricare iusserat; regnavitque annis 47.] Ludovicus autem, filius eius, sedit super thronum patris sui Karoli, et acceptis thesauris illius fecit eleemosynam magnam pro patre, divisitque inter ecclesias monasteria et pauperes. [Fiunt secundum Hebraeos 4810, secundum Septuaginta 6012 anni.]

Chronicon Moissiacense (Excerpta) (787-789. 804-813. 816)

SS 2, pag.: 259, lin.: 41

Februarii, et sepelierunt eum in Aquisgrani palatio, seniore in ecclesia, quam ipse fabricare iusserat; regnavitque annis 47. Ludovicus autem, filius eius, sedit super thronum patris sui Karoli, et acceptis thesauris illius, fecit eleemosynam magnam pro patre, divisitque inter ecclesias, monasteria et pauperes.

Chronicon universale (-741) in dioec. Augustodunensi a. 801 conscriptum

SS 13, pag.: 10, lin.: 37

Symmachus papa inter multa ecclesiarum opera, que vel a fundamentis creavit vel prisca renovavit, ad Beatum Petrum et Beatum Paulum et Beatum Laurencium pauperibus habitacula construxit et omni anno per Africam vel Sardiniam episcopis qui in exilio erant pecunias et vestes ministrabat.

Donatus diaconus, Vita Trudonis confessoris Hasbaniensis (BHL-8321)

SS rer. Merov. 6, cap.: 2, pag.: 276, lin.: 15

Erat autem in eo tanta largitatis industria, ut omnia, quae praeter simplex indumentum habere poterat, pauperibus et egenis erogaret, ita ut sepe accidisset, quod etiam singularis tegminis particulam aut integram sive etiam ob proprii corpusculi tutamen necessarium abscisam indigentibus distribueret.

Donatus diaconus, Vita Trudonis confessoris Hasbaniensis (BHL-8321)

SS rer. Merov. 6, cap.: 2, pag.: 277, lin.: 1

Hinc ille dispiciens parentum minas, cotidie pauperibus largius elemosinas erogabat.

Donatus diaconus, Vita Trudonis confessoris Hasbaniensis (BHL-8321)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 281, lin.: 9

8. Postquam autem egressus est beatus Trudo a conspectu pontificis, coeperunt pueri adstantes eidem episcopo, superbiae livore suo perculsi, sancti viri habitum insipientibus verbis inludere, dicentes: "Quid putas, qualem virum honoravit hodie dominus noster? Nonne pauper est, qui tam despectis vestimentis indutus erat?

Donatus diaconus, Vita Trudonis confessoris Hasbaniensis (BHL-8321)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 281, lin.: 27

Hic enim vir beatitudinem euangelicam felici iure adeptus est, de qua Dominus ait: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Donatus diaconus, Vita Trudonis confessoris Hasbaniensis (BHL-8321)

SS rer. Merov. 6, cap.: 16, pag.: 288, lin.: 13

Instante autem populum monitis caelestibus erudiebat, pauperes nutrebat, nudis vestimenta praebebat, humiles diligebat, superbos castigabat, errantes corripiebat, infirmos visitabat, divitibus largitatem docebat.

Donatus diaconus (?), Vita Ermenlandi abbatis Antrensis (BHL-3851)

SS rer. Merov. 5, cap.: 2, pag.: 687, lin.: 4

Quodam vero die, dum sub bifario habitu ecclesiastici ordinis, clericorum scilicet atque laicorum, summae karitatis vinculo connexum, dapibus vitae caelestis iuxta utriusque gradus convenientiam commissum reficeret gregem et, quid utrique congrueret ordini, caelebri disserteret facundia, tertii etiam gradus, videlicet monachorum, qui eatenus incolis occidui litoris Oceani pene experts habebatur, mencionem faceret perfectioremque ceteris ex ipsius veritatis voce ostenderet, dicentis: Si vis perfectus esse, vende omnia quae habes et da pauperibus et veni sequere me, divino statim omnes animati spiramine, submissis vocibus suum exoraverunt pontificem, huius ardore desiderii plus omnibus flagrantem, quatenus huius ordinis quaquaversum dignaretur viros perquirere, qui in eorum praedio, si congruus repperiretur locus, huius perfectionis exercerent vitam.

Donatus diaconus (?), Vita Ermenlandi abbatis Antrensis (BHL-3851)

SS rer. Merov. 5, cap.: 11, pag.: 697, lin.: 18

Ipse vero gaudens, quia Dei virum in domum suam suscipere meruit, convocatis amicorum turbis, hilariter omnibus iussit cum pauperibus et peregrinis supervenientibus ex eodem vino ubertim distribui.

Donatus diaconus (?), Vita Ermenlandi abbatis Antrensis (BHL-3851)

SS rer. Merov. 5, cap.: 11, pag.: 697, lin.: 34

Quo audito, vir Domini silentio hoc abscondere adolationibus vacuus iussit, dicens: "Noli, quaeso, meis meritis hoc deputare miraculum, quod pro erogatione pauperum tuae Dominus largitati conferre dignatus est".

Eigil abbas Fuldensis, Vita Sturmi abbatis Fuldensis (BHL-7924) (Excerpta)

SS 2, Cap.: 5, pag.: 367, lin.: 48

Qui cum per eiusdem fluminis alveum renavigarent, post non longum tempus ad sua paupercula pervenerunt habitacula.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 1, Cap.: 12, pag.: 244, lin.: 31

Igitur omnibus quae ad hanc devectionem necessaria videbantur raptim et cum summo studio praeparatis, prima luce post completum matutinum officium sacrum illum et inaestimabilem thesaurum, cum ingenti luctu ac merore illorum qui in loco erant remansuri, sustulimus atque iter ingressi portare coepimus, comitante nos pauperum turba, quae illo per eos dies ob elemosinam accipiendam undecumque confluerat.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 1, Cap.: 14, pag.: 245, lin.: 8

Ac feretro propter altare locato, iterum missam celebrare curavimus; ibique inter celebrandum puer quidam annorum circiter quindecim nomine Daniel, de pago Porciano, qui illuc inter alios pauperes mendicando venerat, atque ita curvus erat, ut nisi supinus atque iacens caelum aspicere nequivisset, ad feretrum accessit; ac subito, velut ab aliquo impulsus, corruit; cumque diu velut dormienti similis iacuisset, correctis omnibus membris et recepta firmitate nervorum, coram oculis nostris surrexit incolomis.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 2, Cap.: 2, pag.: 246, lin.: 34

Nam Lunisonem adgressus, quia pauperem ac proinde cupidum esse cognoverat, oblati ei quattuor aureis nummis quinsque argenti solidis, ad proditionem faciendam inlexit.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 2, Cap.: 11, pag.: 248, lin.: 13

Consternatusque pavore non minimo, erexit se paululum in genua et in omnem partem circumspicere coepit, aestimans, aliquem de pauperibus, clausis ecclesiae ianuis, in quolibet angulo delituisse.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 1, pag.: 249, lin.: 7

Hic, se de pago Porciano cum aliis pauperibus ac peregrinis illuc venisse Danieleque vocari, nobis percontantibus indicavit.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 12, pag.: 252, lin.: 21

Addidit etiam, beatissimos martyres praeterita nocte sibi in somnis apparuisse atque hoc in mandatis dedisse, ut perquireret quendam pauperem nomine Gisalbertum, inmani gibbo depressum ac proinde curvum et brevibus baculis innitentem, atque inventum in caenaculo quod supra porticum basilicae est tempore matutini officii iuxta reliquias quae ibi erant collocaret, eo quod ibi per merita et virtutem sanctorum, quorum illae reliquiae essent, de illa gibbi deformitate atque curvatis incommodo liberari deberet.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 12, pag.: 252, lin.: 27

At caecus ille iussum pauperem perquirens, invenit et, ut sibi praeceptum erat, in superioribus ecclesiae partibus iuxta praedictas reliquias officii matutini tempore collocavit.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 12, pag.: 252, lin.: 33

Pauper vero qui iuxta illas a memorato caeco fuerat collocatus, cum secunda lectio ad nocturnum officium ex more legeretur, edito ingenti clamore, non modicum pavorem audientibus incussit.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 14, pag.: 253, lin.: 39

Hic cum presbiter ab eo quaereret, quam de causa eis fuisset huiusmodi concessa potestas: 'Propter malitiam', inquit, 'populi huius et multimodas iniquitates eorum qui super eum constituti sunt, qui munera et non iustitiam diligunt; qui plus hominem quam Deum metuunt; qui pauperes opprimunt, viduas et pupillos ad se vociferantes exaudire nolunt, nulli iustitiam nisi mercanti faciunt.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 14, pag.: 253, lin.: 50

Et hoc ideo, quia quicquid Deo vel pauperibus dare iubentur id sibi perire arbitrantur.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 4, pag.: 257, lin.: 20

4. Erat in eodem vico caecus quidam provectae aetatis, qui, ut ipse adserebat, ante triennium subita caecitate percussus, inter alios pauperes stipem ostiatim mendicare solebat.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 4, pag.: 257, lin.: 31

Hunc nos, dum adhuc caecus esset, inter alios pauperes ac debiles multoties in domo nostra mendicantem vidimus, ideoque alium inluminacionis eius testem non quaesivimus, quia sufficere nobis credebamus testimonium non fallentis conscientiae nostrae.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 7, pag.: 258, lin.: 17

Igitur cum nullum ibi cui de virtute quae gesta fuerat referre posset adesse videret - nam praeter pauperes, qui ibidem mendicandi gratia excubabant, nemo intra oratorii parietes, excepta se ac filia sua, tunc erat, quando illud miraculum factum est -, volis cum gratiarum actione solutis, domum cum filia sana atque incolomi repedavit.

Einhardus, Translatio et miracula Marcellini et Petri (BHL-5233)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 17, pag.: 263, lin.: 58

Quae ubi evigilavit, visioni fidem accommodans, quanta potuit celeritate ad sanctorum martyrum salutifera limina reversa est; ac per duos menses in eodem loco inter alios pauperes conversata, pollicitationem visionis opperiebat.

Einhardus, Vita Karoli Magni

SS rer. Germ. 25, cap.: 13, pag.: 16, lin. 11

Quippe cum usque in id temporis poene pauperes viderentur, tantum auri et argenti in regia repertum, tot spolia pretiosa in proeliis sublata, ut merito credi possit hoc Francos Hunis iuste eripuisse, quod Huni prius aliis gentibus iniuste eripuerunt.

Einhardus, Vita Karoli Magni

SS rer. Germ. 25, cap.: 33, pag.: 39, lin. 12

Post obitum vero suum aut voluntariam saecularium rerum carentiam eadem pars quattuor subdivisionibus secaretur, et una quidem earum supradictis XX et unae partibus adderetur, altera a filiis ac filiabus suis filiisque ac filiabus filiorum suorum adsumpta iusta et rationabili inter eos partitione divideretur, tertia vero consueto Christianis more in usum pauperum fuisset erogata, quarta simili modo nomine eleimosinae in servorum et ancillarum usibus palatii famulantium sustentationem distributa veniret.

Einhardus, Vita Karoli Magni

SS rer. Germ. 25, cap.: 33, pag.: 40, lin. 11

Similiter et de libris, quorum magnam in bibliotheca sua copiam congregavit, statuit, ut ab his qui eos habere vellent iusto pretio fuissent redempti, pretiumque in pauperibus erogatum.

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 4, pag.: 22

In ipsa namque cripta bonis operibus insistens ac retruso ordine vitam irreprehensibilem gerens, mentem ad caelestia desideria semper intendens, pauperiem valde gaudens, ibidemque praesentis vitae debitum complens, spiritum Deo reddidit felicitati perhenni coniungendum.

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 10, pag.: 32

Qualiter enim de suo elemosinam valet facere, qui alienas res tollit, cum Zacheus ille statura pusillus dicat ad Dominum: Domine, ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus, et si aliquid iniustae alicui abstuli, reddo in quadruplum?

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 17, pag.: 49

Erat nanque elemosinarius valde pauperum refectorque profluus, ditator ac defensor aecclesiarum, clericorum nutritor, monachorum verissimus pater, peregrinorum laetissimus susceptor, viduarum ac pupillorum maximus adiutor.

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 17, pag.: 58

In hoc Fontanellensi coenobio largitus est fratribus libras sexaginta; nam omnibus annis triginta in censu dare consueverat; famulis laicis libras decem; senibus in illo exenodochio et ceteris mansionibus pauperum solidos decem; universae vero familiae huius coenobii libras quadraginta.

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 17, pag.: 58

ad Sanctum Audoinum in Rotomago libras quinque, ad Sanctam Mariam in domo eiusdem aecclesiae libras duas, ad Sanctum Martinum in eadem urbe et ceteris cellis solidos viginti quinque, Ragnoardo eiusdem urbis archiepiscopo libras decem, videlicet ut quinque presbiteris et alias quinque pauperibus porrigeret;

Gesta abbatum Fontanellensium

SS rer. Germ. 28, cap.: 17, pag.: 59

ad Sanctum Lucianum illis monachis libras duas, ad Belloacas illis canonicis libram unam, Hildemanno episcopo ad presbyteros et pauperes libras decem; ad Flaviacum illis canonicis libras quindecim, ad opus famulorum eorum libras decem; ad Oratorium monasterium solidos quindecim;

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Cap.: 17, pag.: 315, lin.: 35

- Hic namque fecit in loco in quo olim canes et meretrices sive latrones habitare solebant monasterium supra fluvium Sartae miliario et semis a iam dicta urbe distante in honore sancti Salvatoris et sanctae Dei genitricis Mariae et sanctorum martyrum Stephani, Gervasii et Prothasii atque omnium sanctorum, in quo et dormitorium novum decenterque compositum fecit, et in ipso dormitorio absidam in orientali parte mirifice construxit et in ea altare erexit; ipsam vero absidam una cum predicto altare in die 4. Iduum Septembrium una cum suis reliquiis in honore sancti Benedicti confessoris precipui sollempniter consecravit, et ubi antea latratus canum et ululatus pauperum, qui a latronibus inibi inhabitantibus expoliabantur, resonabant, ibi hymnos angelicos et propheticos sive ceterarum Divinarum Scripturarum laudes decantare et resonare die noctuque Domino constituit - Fecit quoque in ipso monasterio refectorium novum et nobiliter compositum, et cetera officina fratrum, tam cellaria quam et alia officina, mirabiliter et decenter construxit et regulariter ordinavit monachisque ad inhabitandum contradidit.

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Cap.: 30, pag.: 321, lin.: 41

30. Commemoratio de mansionilibus et novalibus quae prefatus Aldricus Cenomannicae urbis episcopus ad utilitatem sanctae Dei aecclesiae suorumque servorum et sustentationem pauperum sive indigentium atque supplementum sibi famulantium et ad alenda sive nutrienda pecora construere et extirpare studuit.

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Cap.: 44, pag.: 322, lin.: 33

Alterum ergo hospitale iuxta matrem et senioris civitatis scilicet aecclesiam infra urbem construxit, in quo pauperes et debiles, ceci ac claudi sive aliarum debilitatum subnixi et indigentes multi reciperentur; in quo constituit ut duodecim pauperes condigne reciperentur, quibus alimenta et lectorum stramenta sufficienter et discrete ministrarentur.

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Cap.: 44, pag.: 322, lin.: 36

Prefixa quoque hospicia iam dictus Aldricus venerabilis episcopus de rebus suae sedis aecclesiae nobiliter dotavit et villulas seu decimas, sicut in testamentis de eis factis continetur insertum, una cum consensu episcoporum multorum et suorum consacerdotum ad memorata hospitalia et ad usus hospitem ac peregrinorum atque pauperum sive reliquorum adventantium canonice rationabiliterque contradidit et per testamenta ab episcopis et sacerdotibus sive reliquis nobilibus et liberis hominibus roborata confirmavit.

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Additamenta, pag.: 327, lin.: 6

Habebat quoque ad utilitatem eiusdem aecclisiae fulciendam et ad pauperes recreandos congregatos greges iumentorum una cum amissariis amplius quam octuaginta, vaccarum et ovium atque caprarum sive porcorum amplius quam 200, annonam et foenum ac vinum tam ad opus congregationum ospitumque ac pauperum, quam et ad sibi aecclisiaeque sibi commissae servientium opus sufficienter.

Gesta Aldrici episcopi Cenomannensis (-841) (BHL-0260)

SS 15,1, Additamenta, pag.: 327, lin.: 13

Sed haec et reliqua bona innumerabilia a predictis tyrannis, sive hospitalia 7, quae ad pauperes et hospites recipiendos et recreandos fecerat, funditus vastata et diruta sunt.

Gesta Conwoionis abbatis Rotonensis (Excerpta) (BHL-1945)

SS 15,1, Lib.: 1, Cap.: 8, pag.: 456, lin.: 7

Quod illi audientes, absconderunt se in area cuiusdam pauperis sub paleis ibique latuerunt, sicuti quondam latuerunt quinque reges in spelunca a facie Iosue fugientes.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, capitula, pag.: 399, lin.: 32

18. Quomodo de teloneo ex Massilia centum solidos in luminaribus ipsius ecclesiae annuatim concesserit. 19. De gazofilatio, quod ante cornua altaris ipsius ecclesiae fieri iussit, et annuatim inibi centum solidos solvi praecepit. 20. De cruce aurea, quam idem rex inibi fieri iussit. 21. De ingressu ipsius in Burgundiam et timore procerum et gaudio pauperum seu morte Brunulfi.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, capitula, pag.: 400, lin.: 39

50. De Hludowico, qualiter praecepta, quae pater suus Sancto Dyonisio tradiderat, renovaverit, et quomodo argentum supradictae absidae pauperibus largiri iusserit. 51. De eo quod praefatum locum idem rex Hludowicus a dominatione Parisiaci antistitis per privilegium et confirmationem sanctorum episcoporum liberaverit. 52. De eo quod os brachii sancti Dyonisii fregit et ob hoc prius sensum et postea vitam cum regno amisit.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 1, pag.: 401, lin.: 11

Fuit nempe idem rex Clotharius patientiae deditus, litteris eruditus, timens Deum, ecclesiarum et sacerdotum magnus ditator, pauperibus elemosinam tribuens, benignum se omnibus et pietate plenum ostendens, belligator insignis, venationibus ferarum nimium assidue utens.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 19, pag.: 407, lin.: 3

l 9. Gazofilacium quoque ante cornu altaris eiusdem ecclesiae ex argento fieri iussit, ut, introducta ab offerentibus alimonia, per manum sacerdotis ipsa pauperibus erogaretur substantia, quatinus iuxta illud euangelicum huiuscemodi elemosina fieret abscondita, et omnipotens Dominus, qui occulta omnia conspicit, centuplicata in aeterna retributione unicuique restitueret.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 19, pag.: 407, lin.: 9

Indeque tale praeceptum dedit, ut deinceps tam ipse quam filii sui, vel qui postmodum reges Francorum succederent, recurso anni circulo, praefinitum solidorum numerum ex erario publico inibi inferre tempore inlibato non omitterent; ipsi autem centum solidi non alibi nisi in omnibus distribuerentur pauperibus, nullusque hoc praesumeret abstrahere, sed, quamdiu regnum consisteret, a regibus succedentibus suo tempore in praedicto gazofilacio inferrentur, ut de ipsa collatione, et quod Dominus ab aliis hominibus ibidem voluisset adhuc augeri, pauperes et peregrini exinde valerent per inconvulsa tempora recreari.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 21, pag.: 407, lin.: 34

Pauperibus namque iustitiam querentibus gaudium vehementer irrogaverat.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 21, pag.: 407, lin.: 35

Cumque Lingonas civitatem venisset, tantam universis sibi subditis tam sublimibus quam pauperioribus iudicabat iustitiam, ut crederetur omnino fuisse Deo placabilis.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 23, pag.: 409, lin.: 2

Ecclesiarum vero et sacerdotum atque pauperum seu peregrinorum ditator supra modum largissimus extiterat.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 29, pag.: 411, lin.: 37

Nam et matriculam et senodochium ceteraque diversa loca ad hoc ibidem instituit, ut pauperes utriusque sexus, sive etiam qui sanctorum ope sanitate donari digni fuissent, in reliquum ipsius elemosinis sustentati, qui vellent, in servitio ecclesiae acsi pro gratiarum actione permanerent.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 39, pag.: 416, lin.: 20

Priusquam subitanea transpositio mortis eveniat, oportet pro salute animae vigilare, ne forte inveniat aliquem imparatum eique sine aliquo respectu praesentem lucem auferat atque perpetuis tenebris et aeternis eum tormentis tradat; quin potius, dum proprio libertatis iure subsistit, ex caducis

substantiis in aeterna tabernacula vitam quaerat mercari perpetuam, ut inter consortium iustorum desiderabilem valeat adipisci locum et retributorem sibi prepararet Dominum atque ex rebus transitoriis ad loca venerabilia sanctorum in alimoniis pauperum curet impendere, quatinus ab ipso Domino fructum indeficientis Paracliti inter astra matutina mereatur refoveri.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 39, pag.: 417, lin.: 23

Haec igitur propria extat nostra devotio et haec Domini nostri conlatio, qui perfecta vota dignanter excipit, quia videlicet illi certa fiducia in die necessitatis manebit, quisquis locis sanctorum atque sacerdotibus et egenis hic alimoniam tribuit, quoniam, Scriptura teste, feneratur Domino, qui miseretur pauperi, et ipse Regnator Olympi vicissitudinem reddet ei.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 42, pag.: 420, lin.: 2

Omnibusque obtinatis dolore nimio consternatis, virtute qua potuit benignissime consolatus est et inter cetera, quae ad memoriam reducere longum est, haec intulit: "Quamvis miserrimus homo, quamdiu incolomis est, semper prae oculis debeat habere futuram omnipotentis Dei discussionem iudicii, in aegritudine tamen positus, de illius piissima misericordia nullo modo debet desperare, sed pro salute animae suae attentius eum oportet invigilare et de propriis rebus, quantum possibile est, in alimoniis pauperum semet ipsum redimere, quatinus apud misericordissimum Iudicem aeternam post obitum valeat retributionem acquirere.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 42, pag.: 420, lin.: 21

Annualis enim victus inde, Deo donante, ut credimus, sepe dictis pauperibus poterit sufficere, ut semper pro anima nostra et ipsis et successoribus eorum nostra pastis elemosina plenius atque devotius delectet orare.

Gesta Dagoberti I. regis Francorum

SS rer. Merov. 2, cap.: 50, pag.: 423, lin.: 21

Anno vero 14. regni sui absidam, infra quam praedictorum Christi martyrum Dyonisii ac sociorum eius corpora requiescunt, quam inclytus rex, pater suus, desuper argenteo, ut praetuli, tegumento devotissime foris operuerat, quorundam suasionem et consilio ipsum argentum desuper praedicta absida pauperibus Christi et egenis atque peregrinis, quia, ut fertur, eo tempore fames valida inerat, erogari praecepit et insuper Haigulfo abbati, cui tunc cura monasterii ipsius commissa erat, praeceptum huiusmodi dedit, quatinus ipse abba hoc cum timore Dei fideliter studeret adimplere nullamque requisitionem nec a suo pontifice, eo quod adhuc illo tempore monasterium illud sub potestate pontificis Parisiorum ecclesiae videbatur esse subiectum, nec a quolibet umquam homine pertimesceret.

Gesta episcoporum Autisiodorensium. Pars I auctore Rainagola, Algo, Heirico (715-873)
(Excerpta) SS 13, Cap.: 32, pag.: 395, lin.: 26

Hic contulit basilice sancti Stephani res proprietatis sue in pago Tornoderensi in villa que Montiniacus vocatur, ea ratione ut stipendiis pauperum perpetuo deservirent.

Gesta episcoporum Autisiodorensium. Pars I auctore Rainagola, Algo, Heirico (715-873)
(Excerpta) SS 13, Cap.: 33, pag.: 396, lin.: 5

Sed et imitator existens bone memorie predecessoris sui, contulit res proprietatis sue Sancto Stephano, ut pauperum indigentis subministrarent.

Gesta episcoporum Autisiodorensium. Pars I auctore Rainagola, Algo, Heirico (715-873)
(Excerpta) SS 13, Cap.: 35, pag.: 396, lin.: 22

Suscepto igitur pontificali ministerio, totum se in divinum transfudit servitium, in orationibus assiduus, in lacrimis frequens, in elemosinis precipuus ac pene suo tempore singularis; fertur enim interdum amore largitatis egritudinem simulasse, ut absque ullius contradictione quae habere poterat in usus pauperum erogaret.

Gesta episcoporum Autisiodorensium. Pars I auctore Rainagola, Algo, Heirico (715-873)
(Excerpta) SS 13, Cap.: 36, pag.: 397, lin.: 14

Divino autem respectu tandem inspiratus atque, quod a seculi appetitu plurimum solet compescere, infirmitatis corporee mole gravatus, et mores et studium in diversa transtulit seque totum divinis servitiis et ecclesiasticis utilitatibus ex animo mancipavit, in orationibus continuus, in lacrimis profusus, in servorum Dei subsidiis largus, in aecclesiarum reparatione ferventissimus, in pauperum recreatione singulariter mirabilis, mirabiliter singularis.

Gesta episcoporum Neapolitanorum. Pars prima (1-745)
SS rer. Lang., Cap.: 2, pag.: 403, lin.: 32

2. I. Aspren episcopus. Fuit amator pauperum et tante beatitudinis, ut omnem hominem a maiore usque ad minimum libenter exciperet et per dominici talentis acceptionem populos ad viam salutis cotidie evocaret.

Gesta episcoporum Neapolitanorum. Pars prima (1-745)
SS rer. Lang., Cap.: 26, pag.: 415, lin.: 16

Post triduo autem introivit Mauricius cum iudices, qui inventi sunt cum ipso in consilio, et sigillaverunt vestimenta ecclesiae seu cymilia episcopii, quas diversi christianissimi imperatores seu patricii et consules pro redemptione animarum suarum beato Petro apostolo derelinquerunt, ut pauperibus singulis temporibus pro alimonia erogarentur seu pro redemptionem captivorum.

Gislemarus Sancti Germani de Pratis monachus, Vita Droctovei abbatis Parisiensis (BHL-2336) SS rer. Merov. 3, cap.: 18, pag.: 542, lin.: 22

Sed ne forte demus tristia funebria glorioso principi, quem divitum et pauperum simul vox deplangebat flebilis, supersedendum est universorum lamentationi.

Haiminus Sancti Vedasti Atrebatensis monachus, Miracula Sancti Vedasti. Liber I (Excerpta) (BHL 8510)

SS 15,1, Cap.: 1, pag.: 397, lin.: 39

Poterat denique loqui curatus pauper ille, sed ignorabat penitus quid diceret, nisi quod ab aliis audisset, qui numquam ante non modo humanum eloquium, sed nec fragorem potuit audire tonitruorum.

Haiminus Sancti Vedasti Atrebatensis monachus, Miracula Sancti Vedasti. Liber I (Excerpta) (BHL 8510)

SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 398, lin.: 3

Pauper quidam, cuius oculi iudicio legis seculi erant effossi, dum longa maceratione carceris ac nervo teneretur pedibus obstrictis, adeo pede utroque claudus effectus est, ut, nervis contractis, non plantis insisteret, sed repens potius genibusque innitens, magis se manibus, lignea tenens instrumentula, traheret quam ambularet.

Haiminus Sancti Vedasti Atrebatensis monachus, Miracula Sancti Vedasti. Liber I (Excerpta) (BHL 8510)

SS 15,1, Cap.: 6, pag.: 398, lin.: 36

His igitur diebus, quibus haec gesta sunt, venit quaedam mulier, vili quidem habitu, sed pauper spiritu, dives autem fide et, ut statim comperi, simplicis naturae.

Haiminus Sancti Vedasti Atrebatensis monachus, Miracula Sancti Vedasti. Liber I (Excerpta) (BHL 8510)

SS 15,1, Cap.: 6, pag.: 398, lin.: 42

Sed inter loquendum huiusmodi proferens dicta: 'Licet', inquit, 'tam pauper videar, quoniam duris et immitibus dominis premor, pro quibus non audeo cultioribus indui vestimentis, non sum tamen adeo inops et mendica, ut putas.

Heiricus Sancti Germani Autisiodorensis monachus, Miracula Sancti Germani Autisiodorensis (BHL-3462) (Excerpta)

SS 13, Lib.: 2, Cap.: 2, pag.: 401, lin.: 7

Iunxerat hos cum coniugii caritas tum socialis gratia probitatis, fortunarum amplitudinem religionis in Deum, moderationis in seculum cultibus exaequant: mira in personis saecularibus officiositas, ingens devotio, inexplicabilis fidei magnitudo, ut difficile iudicare sufficeret, uter eorum in religionem pronior, in sanctos ferventior, in pauperum diligentiam copiosior appareret; ita se pietatis certabant officiis praevenire, cum fastigio dignitatis, tum etiam virtutis aemulandae studio omnibus potiores.

Hincmarus Remensis, Annales Bertiniani: Pars III

SS rer. Germ. 5, anno: 868, pag.: 90

Tunc Karolus quasi ad hoc vindicandum flagitium pagum Bituricum adiit; in quo tanta mala et in ecclesiarum confractione et in pauperum oppressione atque in omnium flagitiorum commissione atque terrae devastatione commissa sunt, ut dici ore non possint, sicut multorum milium hominum fame mortuorum pro ipsa depopulatione attestatio demonstravit.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 4, pag.: 265, lin.: 1

Neglector quietis, refuga voluptatis, appetitor laboris, patiens abiectionis, in paciens honoris, pauper in pecunia, dives in conscientia, humilis ad merita, superbus ad vitia sic in se excoluit diversas gratiarum virtutes, ut vix pauci tenerent singulas, quomodo ille implevit universas: semper in operis exercitio, semper in compunctionis affectu, nulla illi ex omnibus propensior cura, nisi aut de Deo in lectione atque sermone aut cum Deo in oratione loqueretur.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 6, pag.: 272, lin.: 4

Tunc beatus Remigius in oratione, qua semper animo ad Dominum intendebat, corpore, quod ieiuniis et bonorum operum exercitio incessanter afficiebat, se humiliter ad terram prostravit, statimque lumen pristinum cecis oculis reddidit et ab eo pestem inmundi spiritus effugavit, et ne ultra eum vexare presumeret, in nomine Christi precepit opemque victus petitam pauperi tribuit.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 6, pag.: 272, lin.: 9

Oineffabilis gratia pietatis, a quo dum substantia sola petitur, triplex remedium obtinetur! Victu pavit egenum, muneravit visu cecatum, reddidit libertati captivum, atque ita contigit per hoc insigne miraculum sancte Trinitatis mysterium, ut, cum apparuit unus in paupere, Trinitas se ostendit in salute.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 17, pag.: 308, lin.: 7

Sed quoniam idem Eulogius verecundiae confusione addictus, quia contra natales suos vita donari per alterius indulgentiam meruit, in saeculari habitu stare non voluit, sanctus Remigius ei dixit, ut, si perfectus esse vellet, venderet omnia sua et daret pauperibus et sequeretur Christum.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 17, pag.: 308, lin.: 10

Et sic de thesauro aecclesiastico taxatum pretium, quinque scilicet milia libras argenti, Eulogio dedit et eandem villam in possessionem aecclesiae comparavit: bonum exemplum omnibus episcopis, tam suo tempore in carne viventibus, quam post eum in ordine succedentibus, derelinquens, ut pauperibus aut viduis vel pupillis vel pro his qui ad misericordiam aecclesiae confugiunt, qui iniuriam patiuntur, aut qui peccantes in exilio vel in insulis damnantur, aut certe quamcumque sententiam suscipiunt, iuxta sacros canones subvenientes, vel quaecumque agentes bona pro temporali retributione non faciant;

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 24, pag.: 321, lin.: 9

Nec distulit sanctus audire vocem pauperis sui.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 26, pag.: 322, lin.: 32

Unde correcti a presumptione sua, ab afflictione pauperis sancti Remigii adeo cessaverunt, ut in postmodum sua isdem pauper homo pacifice et sine inquietudine possederit.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 28, pag.: 323, lin.: 21

Cum autem, defuncto Hludowico imperatore, Aquitani gentilicia mobilitate absque iugo principis, prout quisque poterat, se efferre et ad invicem impugnare ac per contiguos pagos debaccare ceperunt, pauperes homines substantiolas suas in aecclesiis reponere studuerunt.

Hincmarus Remensis, Vita sancti Remigii episcopi

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 342, lin.: 29 - Additio cod. T

Villas, quas mihi domnus illustrisque memoriae Hludowicus rex, quem de sacro baptismatis fonte suscepi, cum adhuc paganus Deum ignoraret, ad proprium tradidit, locis pauperioribus deputavi, ne forte, cum esset infidelis, cupidum terrenarum rerum me arbitrari posset et non potius suae salutem animae quam exteriora ab ipso bona requirere; quod et admiratus, intercedere me pro quibuscumque necessitatem patientibus et fidelis et ante fidem benigne liberaliterque concessit.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 337, lin.: 17 + [Additio cod. T]

Pauperibus [duodecim] in matricula positus, ante fores aecclesie exspectantibus stipem, duo solidi, unde se reficiant, inferentur.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 343, lin.: 24 - Additio cod. T

Aliis pauperibus tribus, ubi fratres cotidie pedes lavare debent, quibus etiam Balatoforon, quod dicitur xenodochion, ad hoc ministerium statui, solidus unus dabitur.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 344, lin.: 15 - Additio cod. T

matriculae sanctae Mariae, quae dicitur xenodochion, ubi duodecim pauperes stipem expectant, solidus dabitur.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 338, lin.: 30 + [Additio cod. T]

Partem meam de Setia ex integro ad se revocet aecclesia Lugdunensis [et Lauscitam, quam mihi filia carissima et soror mea virgoque, ut credo, Christi sanctissima Genovefa in usibus pauperum Christi tibi dandam ad integrum delegavit.]

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 339, lin.: 13

Pauperibus in matricula positis solidus dabitur ad eorum refectionem.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 345, lin.: 19 - Additio cod. T

Si vero, quod non opto nec cupio, sed neque spero, successor quilibet mihi in hac sede Remorum episcopus, execrabili cupiditate ductus, res prefatas, sicut a me auctore domino meo Iesu Christo ad illius honorem et eius pauperum consolationem ordinatae sunt, aliorum distrahere, immutare, commutare seu quolibet optentu in usus laicorum beneficii gratia dare aut a quolibet datas favere aut consentire presumpserit, convocatis totius dioceseos Remorum episcopis presbiterisque ac diaconibus nec non et ex filiis meis karissimis Francis religiosis quam plurimis, reatus sui penam privatione episcopatus persolvat, et nequaquam ultra recuperationem gradus amissi in hoc seculo promerebitur.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 345, lin.: 28 - Additio cod. T

Quicumque vero ex laico habitu a nobis statuta parvi pendens sibi que favens, quae pauperibus ecclesiae attributa sunt, abuti aut usurpare quolibet obtentu praesumpserit, pari simul perpetuae dampnatione alienator, petitor, dator, acceptor, pervasor anathematis vinculo ab ecclesia catholica seiungantur, donec valeant, Deo miserante, condigne satisfactionis emendatione indulgentiam promereri.

Hincmarus Remensis, Vita Remigii (BHL-7152 - BHL-7162)

SS rer. Merov. 3, cap.: 32, pag.: 345, lin.: 36 - Additio cod. T

Generi tantummodo regio, quod ad honorem sanctae ecclesiae et defensionem pauperum una cum fratribus meis et coepiscopis omnibus Germaniae, Galliae atque Neustriae in regie maiestatis culmen perpetuo regnaturum statuens elegi, baptizavi, a fonte sacro suscepi donoque septiformis Spiritus consignavi, et per eiusdem sacri chrismatis unctionem ordinato in regem, parcens statuo, ut, si aliquando genus illud regium per benedictionem meam toties Domino consecratum, mala pro bonis reddens, ecclesiarum Dei pervasor, destructor, depopulator gravis aut contrarius existere voluerit, convocatis Remorum dioceseos episcopis, primum moneatur; deinde urbs prefata, adiuncta sibi sorore, ecclesia scilicet Trevirensi, iterum conveniatur.

Historia Brittonum

Auct. ant. 13, Par.: 25, pag.: 166

Quintus Constantinus Constantini magni filius fuit et ibi moritur et sepulcrum illius monstratur iuxta urbem, quae vocatur Cair Segeint, ut litterae, quae sunt in lapide tumuli, ostendunt. et ipse seminavit tria semina, id est auri argenti, aerisque, in pavimento supradictae civitatis, ut nullus pauper in ea habitaret umquam, et vocatur alio nomine Minmantan.

Historia Brittonum

Auct. ant. 13, Par.: 35, pag.: 176

et sic evenit; et impletum est, quod dictum est per prophetam dicentem: 'suscitans de pulvere egenum, et de stercore erigens pauperem, ut sedeat cum principibus et solium gloriae teneat.' iuxta verba sancti Germani rex de servo factus est, et omnes filii eius reges facti sunt, et a semine illorum omnis regio Povisorum regitur usque in hodiernum diem.

Historia Brittonum: Nennius interpretatus

Auct. ant. 13, #pag.: 166

et reliquit tria semina in pavimento supra dictam civitatem, ut nullus pauper habitaret in illa civitate.

Historia Brittonum: Nennius interpretatus

Auct. ant. 13, #pag.: 176

Caitel eius nomen, et rex factus est et reges facti sunt filii eius iuxta verbum Germani et semen eius ex illo tempore in regione cui est nomen Pogus, ut dicitur in psalmis: Suscitans a terra inopem et de stercore erigens pauperem.

Historia Langobardorum codicis Gothani (-807)

SS rer. Lang., Cap.: 1, pag.: 7, lin.: 26

Primis lupi rapaces, postea agni inter dominic[um] gregem pascentes; proinde tanta laus et gratia referenda [est Deo], qui illos de stercore inter iustorum numerum collocavit, nisi Davitica impleta prophetia: 'Et de stercore eriens pauperem, sedere facit eum cum principibus populi sui'.

Historia Langobardorum. Continuatio tertia (-809)

SS rer. Lang., Cap.: 46, pag.: 211, lin.: 38

Post quem Paulus, eius germanus frater, pontificatum Romane ecclesie regendum suscepit, vir natura mitissimus et erga pauperes valde misericors, adeo ut cum paucis sibi familiaribus noctis silentio per domos infirmorum discurreret, illis misteria ministrando.

Historia Langobardorum. Continuatio tertia (-809)

SS rer. Lang., Cap.: 61, pag.: 214, lin.: 29

Pauperibus largus, nulli pietate secundus Et pro plebe sacris pervigil in precibus.

Historia Langobardorum. Continuatio tertia (-809)

SS rer. Lang., Cap.: 70, pag.: 215, lin.: 24

Circa pauperes - - ut christianis sub eis degentibus esset relevamentum.

Historia translationis Viti auctore monacho Corbeiense (BHL-8718

BHL-8719) SS 2, pag.: 579, lin.: 10

Nam locus ita aridus erat, ut nec victum nec vestimentum ibidem invenire possent, nisi quantum praefatus abba a monasterio proprio deferri faciebat Augebatur tamen cotidie numerus monachorum ex nobilissimo Saxonum genere; pueri quoque bonae indolis nutriebantur optime, et licet opibus essent pauperes, religione tamen sancta pollebant.

Historia translationis Viti auctore monacho Corbeiense (BHL-8718

BHL-8719) SS 2, pag.: 584, lin.: 52

At vero postquam haec omnia divulgata sunt, et in omni regione diffamata, coeperunt magis ac magis undique concurrere, tam nobiles quam ignobiles, divites quam pauperes, sani et infirmi, in tantum, ut nullus mansisse domi putaretur in omni illa provincia, qui non illuc orandi gratia venisset.

Hubertus presbyter Atrebatensis presbyter (?), Apparitio Sancti Vedasti

(BHL-8512) SS 15,1, Cap.: 1, pag.: 404, lin.: 21

1. Praeceptis tuis satisfacere, peritissime praeceptor, satagens, barathrum propriae imperitiae usquequaque nudabo, videlicet describens cuidam nuper homini, tignario pauperculo nomine Dagoberto visionem revelatione sanctissimi Vedasti evidenter ostensam tibi causa sublimandi a stilo proprio in melius exornandam contradens, malens siquidem imperitiae incurrere culpam, quam tibi, domin o meo, quippiam quod aequum fore videtur abnegare praesumam.

Iohannes IV Neapolitanus episcopus, Gesta episcoporum Neapolitanorum. Pars altera
(762-872) SS rer. Lang., Cap.: 56, pag.: 430, lin.: 29

Tamen in quantum vires suppetunt, ob laudem eius posteris propagandam, de vite illius actibus aliquantulum enarrare curamus; obsecrantes prius; ut nullatenus irrideatur, quod non secundum saeculum ex nobili prosapia oriundus descendit, quia, qui rectae nobilitatis est, quae viget in Christo, novit Dominum ab initio pauperum egenorumque consortio usum.

Iohannes IV Neapolitanus episcopus, Gesta episcoporum Neapolitanorum. Pars altera
(762-872) SS rer. Lang., Cap.: 56, pag.: 430, lin.: 33

Igitur ex infimis parentibus procreatus, pauperem cucurrit pueritiam.

Laterculi imperatorum Romanorum, Laterculus Malalianus finiens in Iustino
II Auct. ant. 13, Cap.: 18, pag.: 432, lin.: 38

quod autem discipulos ex piscatoribus facit, ut non ex sanguine nobilitatis plaudentium, sed ex pauperum gregem humiliter sentientium primos institueret 'duodicem ecclesiae columnae', tamquam ex Iacob XII congregationis illius patriarchae; nam unaquaque tribus Israhel singulos apostolos in novum testamentum quasi duodicem lapides vivos ex Iordanis alveo reddederunt; et sic totum mundum tanquam menses totius annis, sol in se iustitiae continentes perlustraverunt; et animas fluctis exuli vagas, lucida dei praecepta tamquam in lina manibus ecclesia medio concluderunt.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 67, lin.: 11

2. Cum ipse electus Dei Bonifatius martyr post tredecim annos in Fresonia peractae peregrinationis, quibus in australi parte Almaris pauper euangelicus et propemodum solitarius sanctam sessionem suam tribus in locis peregrisset, quorum vocabula locorum sunt haec: primus appellatur Wyrda in ripa fluvii Reni, ubi septem annis habitavit; secundus Attingahem iuxta fluvium Fehta, ubi habitavit annis tribus, quo in loco primum unum coepit habere discipulum nomine Gemberht cognomento Gebbo; tertius autem appellatur Felisa, qui propior erat gentilibus et paganis, ubi et tribus similiter habitavit annis -: post hos; inquam, tredecim annos, sicut praedixi, dum admonitus a Deo ad Hassos et Thuringeos, orientales regiones Francorum, iter agere coepisset lucratorum Deo populorum causa, pervenit ad Palatiolum monasterium virginum prope Treveris civitatem, in ripa fluminis Mosella, cui tunc abbatissa praeerat nomine Addula, religiosa valde et timens Deum.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 69, lin.: 6

Durum igitur erat et valde asperum, ut, qui in patris domo multum divitis in iocis et deliciis erat nutritus, unum peregrinum et pauperem hominem sequeretur, nesciens quo iret, et in tantum ei oboediret, ut omnes alios homines et potentes seculi et proprios parentes tamquam surdus non audiret, dummodo ipsius praeceptis obsecundaretur in omnibus.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 69, lin.: 10

Quanta enim auctoritas lucebat iam tunc in futuro sancto martyre Bonifatio, aestimare quis poterit, quae cor pueri tam subita immutatione excitavit; aut quis ardor caritatis ad oboediendum ignoto magistro tam fortiter inflammavit iuvenis mentem, ut subito, oblitus sui, secutus sit Christi pauperem, omnis mundanae substantiae inopem.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 6, pag.: 72, lin.: 23

Cernis, o lector intelligens et diligens, quanta carismata in uno homine fuerint; et quid pauper ille, qui solitarius dudum in Fresoniae partibus fuerat, post tempus ostensionis suae fecerit ad fructum ecclesiae Dei.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 12, pag.: 76, lin.: 19

Et idcirco, quotienscumque auri vel argenti in potestatem eius aliquid devenerat, statim expendere curavit et pauperibus distribuere, ut vir euangelicus secundum euangelii mandatum faceret et thesaurizaret sibi thesauros in caelo, ubi nec erugo nec tinea demolitur, et fures non effodiunt neque furantur.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 13, pag.: 77, lin.: 41

Sed et de alia substantia sua eadem benignitate largus habebatur et dilatatus pauperibusque Christi semper proficiuus et pius, nihilque sibi ex ea, excepto victu cotidiano et vestitu simplici, recondere voluit ac servare.

Liudgerus Monasteriensis episcopus, Vita Gregorii abbatis Traiectensis
(BHL-3680) SS 15,1, Cap.: 13, pag.: 78, lin.: 7

Unde et in psalmo sanctus propheta pro beatitudinis testimonio huius operibus devotionem posuit, dicens: Beatus qui intelligit super egenum et pauperem; in die malo liberabit eum Dominus.

Ludolphus Moguntinus presbyter, Vita et Translatio Severi episcopi Ravennatis (BHL-7681 BHL 7682)

SS 15,1, Vita, Cap.: 4, pag.: 290, lin.: 38

Denique, longo tempore in laicali habitu constitutus, vitam pauperem in hac urbe Ravenna secundum saeculum gerebat.

**Marcwardus Prumiensis abbas (?), Translatio Chrysanti et Dariae in
Novum-monasterium (Excerpta) (BHL-1793)**

SS 15,1, Cap.: 17, pag.: 375, lin.: 46

Haec dominam suam nomine Heritrudem deprecatur ad sanctorum ecclesiam properantem, ut candelam, quam ad modum capitis sui ut pauper effecerat, secum deferret, quatinus per intercessionem sanctorum Omnipotentis miseratio subveniret eius difformitati.

**Marcwardus Prumiensis abbas (?), Translatio Chrysanti et Dariae in
Novum-monasterium (Excerpta) (BHL-1793)**

SS 15,1, Cap.: 28, pag.: 376, lin.: 29

Agnoscentes itaque reatum, penitudinem piaculi gerentes, votum Deo ac beatis vovere martyribus, se nil ulterius tale in ea pertempturos nocte ipsumque potum egenis ac pauperibus erogatos.

Meginhartus Fuldensis, Sermo de Sancto Ferrucio (Excerpta) (BHL-2914)

SS 15,1, pag.: 150, lin.: 12

Postquam autem domus eius terrestris habitationis huius luteae soluta est, ut non manufactam, sed aeternam in caelis inhabitaret, pontificatus illius pariter et religionis successores Richolfus, Haistolfus et Rabanus eadem devotione locum sanctum coluerunt, ecclesiam amplificaverunt, tumbam sanctarum exuviarum decenter composuerunt, pauperes Christi sacris ossibus excubantes humanitatis summae consolacione foverunt . . .

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: V, pag.: 463, lin.: 33

Noverat enim dominum Deumque suum, pro se pauperem factum, nec habuisse in terris domum, quo caput reclinaret.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: V, pag.: 465, lin.: 21

Vade, vende omnia quae habes et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo, et veni, sequere me.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: V, pag.: 465, lin.: 25

Illius vero mandati priora commata, quae iubent: Vade et vende omnia quae habes et da pauperibus, quasi adhuc ima ab ipsis etiam gentilium philosophis aliqua ex parte completa, transcendit et ad summum fastigii tholum, quo dictum est: Veni, sequere me, quo perrarus ascensus est, quasi pennatum animal alis caritatis evolavit.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: VI, pag.: 475, lin.: 12

Ipse etiam cum divitibus Christi dives, monasteria plurima construens et captivos redimens, cum pauperibus Christi peregrinus et pauper, illum psalmi versiculum iugi modulatione decantans: Incola ego sum apud te et peregrinus, sicut omnes patres mei, necnon et illum ipsius Domini sermonem, quem cum discipulis in monte sedens habuit, continua meditatione atque opere consecrans: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: VI, pag.: 475, lin.: 26

Huius etiam beati patris personae illud convenienter aptari potest, quod David propheta ingemiscendo clamabat: Pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi ep. II (BHL-0339 BHL-0343b)

SS rer. Merov. 5, cap.: VI, pag.: 475, lin.: 28

Pauper quippe in hoc saeculo beatus Amandus esse delegit, qui omnia caducorum culmina honorum simulque hereditatem paternam ipsamque patriam cum parentibus deseruit et ipsius Domini praeceptum cuidam adolescenti dictum: Veni, sequere me, festinanter implevit.

Miracula Sancti Germani Parisiensis in Normannorum adventu facta (BHL-3479) SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 10, lin.: 13

2. Igitur anno incarnationis domini nostri Iesu Christi 845, regis autem precellentissimi Karoli sexto, cum regnum Francorum post obitum Ludowici imperatoris varias divisum esset in partes, et cum peccata populi crescerent ac multiplicarentur in terra, et sanguis sanguinem tangeret, clamorque pauperum ac viduarum orphanorumque atque pupillorum, qui iniuste et absque misericordia ab iniquis seu perversis hominibus seque potentioribus, sive qui eos defendere debebant, opprimebantur, ad caelos usque conscenderet et ad aures nostri Conditoris atque Redemptoris veniret, qui per prophetam suum loquitur, dicens: Qui tangit vos, tangit pupillam oculi mei; universusque religiosorum ordo iam penitus in aecclesia confunderetur atque a bonitatis et sanctitatis studio permutaretur, regum videlicet, episcoporum, monachorum, canonicorum seu laicorum, omnesque prope a iustitiae via equitatisque tramite exorbitarent et per abrupta carnalium desideriorum precipites et absque iugo Christi incederent, innumeraque peccatorum genera, si dici fas est, christiano redundarent in populo, cum opera christianitatis pietatisque deessent, paucique ex tanta populi multitudine adforent, qui ad pium ac misericordem Deum, neminem volentem perire, saltem post perpetrata, tot tantaque reverti cuperent mala atque, ut dignum erat, ex reatus sui peccamine veram agere penitudinem, Deo permittente flagitiisque exigentibus actum est nostris, ut exterae nationes e propriis egrederentur sedibus suamque, qua nati et educati fuerant, relinquerent patriam, videlicet gens Danorum, id est copiosus exercitus Normannorum, superbo tumentique corde cum valido navium apparatu christianorum fines contingerent atque intrarent; quod retroactis temporibus, quando misericors Deus illius precepta servante suo fuit cum populo, nequaquam factum audivimus, sed neque relegimus.

Miracula Germani Parisiensis. Pars II (Excerpta) (BHL-3476)

SS 15,1, pag.: 9, lin.: 27

Qui cum eiecti sicque comminati ab eo exissent, verterunt se statim, ut est pauperum usus, ad Dei sanctique Germani implorandum auxilium; quorum nec fides votis fraudatur.

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 11, pag.: 267, lin.: 13

Sed nec pretereundum, quanta non solum in Christo vivens, verum etiam in ipso iam dormiens, eiusdem martyris fuerit pauperum cura.

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 11, pag.: 267, lin.: 17

Ille autem preceptis regalibus parens, hospitium in domo Wineridi quondam presbyteri dedit; ubi et quidam pauper claudus vocabulo Vincelinus hospitans, quoddam ferramentum habebat, quod vulgi rasum vocant, hocque vasa minuta cavans, victum operando manibus quaerebat.

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 11, pag.: 267, lin.: 21

Cui dato quieti sanctus martyr Quintinus astans, ait: 'Cur pauperem expolians mercimonium suorum ciborum furasti? Vade quantocius ad dominum tuum et malum quod illo ignorante perpetrasti ne moreris confiteri; ipsique meis precipias iussis, ut idem furtum referre faciens Silvino, mei loci custodi, reddere iubeat'. . .

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 12, pag.: 267, lin.: 28

Quam quidam dolosus pauper dolose aggrediens, poma eminentioris altaris auro et argento fabricata furtim auferens, in sinu suo abscondita, in domum Fredeberti quondam clerici devexit. . .

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 13, pag.: 267, lin.: 36

Quorum inediae ipse misertus, cuidam terrae agricolae ex villa Pontrudio, in cultura telluris laboranti, fatigatione magni soporis depresso, nomine Amalwino, pauperi, viride canicie florenti, sanctus Quintinus ceu sol rutilans illi sopori dedito apparens, nuncupato nomine proprio, ait: 'O homuncule pauper, mondialis pompa aliis aridet, alios vero allidit.

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 13, pag.: 268, lin.: 2

Quibus pauper auditis: 'Mi domine', ait, 'quantae potentiae ipse sit abbas, melius nosti.

Miracula Quintini Verumandensia (Excerpta) (BHL-1017 BHL-7018)

SS 15,1, Cap.: 13, pag.: 268, lin.: 5

Igitur pauper evigilans, quid audisset, quid vidisset, quidve de his ageret, angebat, timens severitatem iudicis, metuens tanta a tanti viri auctoritate occultare commissa; sed, ut vulgus, severitate prefati iudicis territus, elegit silentium.

Miracula Vedasti. Liber II (Excerpta) (BHL-8513 BHL-8514 BHL-8515)

SS 15,1, Cap.: 7, pag.: 400, lin.: 40

Quod non ab illo comperti sumus, qui quanto generosior habebatur, eo vilior et pauperior videri volebat, sed ab omnibus accolis Scotticae telluris audivimus.

Miracula Vedasti. Liber II (Excerpta) (BHL-8513 BHL-8514 BHL-8515)

SS 15,1, Cap.: 9, pag.: 401, lin.: 30

Nam isdem comes dicitur adiisse principem, rogans mitti viros a latere suae auctoritatis, qui pauperibus vim fratribus inferrent et suae satisfacerent cupiditati; iussusque est Remensis provinciae comes his interesse altercationibus.

Nithardus, Historiarum libri III

SS rer. Germ. 44, Lib.: III, cap.: 3, pag.: 32, lin.: 2

Insuper autem Exemenonem venerabilem episcopum ad Lodharium direxit, solito more humiliter praecepit, ut roget, ut obsecret, meminerit, quod frater filiulusque eius sit; meminerit, quae pater inter illos statuerat, quae tam is quam et sui inter illos iuraverant; meminerit, quod novissime iudicio Dei inter illos voluntas eius declarata sit; et si horum omnium recordare nolit, cesset a persecutione sanctae Dei ecclesiae, misereatur pauperum, viduarum orfanorumque et regnum a patre suo consensu sibi datum ut ingrediatur omittat, ne forte iterato populum Christianum ad cedem mutuam confluere compellat.

Paschasius Radbertus, Vita Adalhardi abbatis Corbeiensis (BHL-0058)

(Excerpta) SS 2, pag.: 526, lin.: 9

Erat autem thesaurarius pauperum, viduarum patrimonium, pater vero orphanorum, maerentium consolator, brachium infirmorum, et forte superbientium flagrum, Verumtamen omnes de supercilio mentis artificioso deponerat ingenio, et nullum penitus frangebat, nisi quem conspiceret irrevocabilem esse.

Paschasius Radbertus, Vita Adalhardi abbatis Corbeiensis (BHL-0058)

(Excerpta) SS 2, pag.: 526, lin.: 40

23. Novit altissima virtus, quod frequentius in tantum liberaliter tribuebat, ut ipse pauper ac sui simul viderentur egere.

Paschasius Radbertus, Vita Adalhardi abbatis Corbeiensis (BHL-0058)

(Excerpta) SS 2, pag.: 532, lin.: 6

Noveritis enim, quod beati sunt pauperes spiritu, quibus regnum caelorum repromittitur, et ideo, fratres mei, nolite quasi proprietatis opere sectando avaritiam, possessionem aeternam perdere.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 535, lin.: 14

Ad quem ipse: Visne, inquit, o homo, arma quae geris pauper deponere, istaque quibus adstringor assumere? His ita dictis, tandem vix credulus viator, sine damno suis se viduavit armis, et munera insperata revexit.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 536, lin.: 11

Qui post annualem decimationem, cottidianam indesinenter tam ex omni reddito ac dispensatione victus, quam et de variis donorum sumtibus Christi pauperibus inpendebat, hanc sibi hereditatis computans partem, hanc lucri pretium, hanc iustitiae suae mercimonium . . .

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 536, lin.: 49

Nonne vidistis eum iam cum hospitalitati nostrae praeesset, qualis quantusve erat? quam humilis, quam devotus! Quem enim aliquando nobilium vidistis tam vilia semper appetere, tam aspera tolerare, tam horrida et foetida diligenter attricare? non dico vilia calciamentorum hospitum, verum vulnera pauperum, eorumque foetida vestimentorum, nonnumquam sic quasi aromata baiolans abluebat, omnia quippe eorum sic non lassessens infatigabiliter sustinebat. . . .

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 541, lin.: 24

Quapropter isti multis iam edocti exemplis, suos praemonebant filios, ne rebus affluerentur humanis, pro quibus saeculo deservirent: sed ut essent pauperes spiritu, humiles et mansueti, mites ac misericordes, et iustitiam semper in omnibus esurientes, quatinus de illis omnes bene vellent propter munditiam cordis eorum; bene optarent, ne propter invidiam rerum et felicitatem eis inviderent, et opprimerent eos saeculi servitute.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 548, lin.: 27

Quod si res Domino iure eleemosynarum legitime consecratae sunt, ecclesiarum eius sunt: quia suis pauperibus et specialiter sibi servantibus legaliter datae sunt.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 548, lin.: 36

Ideo identitas est paene et in rebus ecclesiarum: quia facultas earum nihil aliud est, quam pretia peccatorum, vota fidelium, patrimonia pauperum.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 548, lin.: 38

Idcirco quod semel legitime consecratum est Deo, in suis militibus et pauperibus ad usus militiae suae libere concedatur.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 549, lin.: 29

Tum ille: Nemo te, inquit, Augustorum clarissime, fallat: quia valde periculosissimum est, res semel Deo fideliter dicatas, ad usus pauperum et servorum Dei, violenter postmodum diripere, et ad saeculares usus contra auctoritatem divinam retorquere.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 550, lin.: 52

Iam rarus qui regibus fidem exhibeat, nullus patriae aut civibus qui recte consulat, nullus qui sociis et amicis debitam caritatem impendat Iudices non nisi venale aliquid agunt, populus imperialibus non suffragatur officiis, auctoritas non viget praelatorum, quoniam imperialis et regum deperit: res publica et ecclesiarum pauperrima est, quia praedones ea diripiunt: eloquentissimi omnes muti facti sunt, quoniam evacuata est virtus agendi et loquendi.

Paschasius Radbertus, Vita Walae abbatis Corbeiensis (BHL-8761) (Excerpta)

SS 2, pag.: 553, lin.: 32

In quo et cum quo excidium patriae, ecclesiarum eversiones, calamitates pauperum, divitum oppressiones, barbarorum incursiones, caedes vulgi, bella superbientium, insidias universorum, et (quod atrocissimum) perditiones animarum simul immaniter deploramus; quia illo spreto, cum non est auditus, haec omnia contigerunt.

Passio Afrae (BHL-0109)

SS rer. Merov. 3, cap.: 1, pag.: 62, lin.: 7

Afra respondit: "Pecunias execrabiles iam numquam accipio, nam et quas habui expendi, quia non erant de bona conscientia; nam nolentes accipere aliquantos fratres meos pauperes etiam precibus exoravi, ut a me dignarentur accipere et pro peccatis meis orare.

Passio Desiderii et Reginfridi mart. Alsegaudensium (BHL-2147)

SS rer. Merov. 6, cap.: 1, pag.: 56, lin.: 2

In quo officio nichil aliud magis insistebat preter sanctum et divinum ministerium quam curam pauperum, orphanorum, viduarum, captivorum atque omnium indigentium.

Passio Desiderii et Reginfridi mart. Alsegaudensium (BHL-2147)

SS rer. Merov. 6, cap.: 2, pag.: 56, lin.: 17

Tunc, collectis suis comitibus, qui semet voluntario ac promptissimo animo sequi decreverant, ducens etiam secum socium, videlicet Reginfridum diaconum suum et filium in baptismo, factaque turba non modica, pergere cepit, ubi pauper Christi potuit.

Paulinus Aquileiensis, Versus de Herico duce

SS rer. Germ. 25, pag.: 44, lin.: 24

5. Ecclesiarum largus in donariis,
pauperum pater, miseris subsidium,
hic viduarum summa consolatio
erat; quam mitis, karus sacerdotibus,
potens in armis, subtilis ingenio!

Petrus bibliothecarius, Historia Francorum abbreviata (-898)

SS 1, pag.: 418, lin.: 3

Anno 870. Hludavicus rex aegrotat, ut de eo desperarent medici; qui sentiens, pene omnia bona sua pauperibus distribuit, et se a Deo curari maluit.

Radbodus Traiectensis episcopus, Vita Bonifatii altera (BHL-1401)

SS rer. Germ. 57, Cap.: 9, pag.: 68, lin.: 27

Hos remotos a ceteris nationibus ideoque brutos ac barbaros celestis seminiverbius adiit et, sicut in quodam codice scriptum repperi, adhesit ibidem Willibrordo et quidem clarissimo ecclesie sancte candelabro, de quo supra mentio facta est; qui per idem tempus Traiecto residens, pauperis orti custos erat, sed cum adhiberetur tanto agricolae adiutorium, crevit et predium.

Radbodus Traiectensis episcopus, Vita Bonifatii altera (BHL-1401)

SS rer. Germ. 57, Cap.: 22, pag.: 77, lin.: 21

Securitate gaudebit et ille flos noster pulcherrimus, qui cum Paulo Galliarum apostolus absque temeritate dici potest, beatissimus videlicet Domini confessor et christiani populi fulgor ingens immobilisque columpna Martinus, qui cum suos Gallos signis et miraculis super omnes pene mortales efferret, ipse tamen pauper et modicus, acsi quidam celestis erinacius vere petram refugium habens, in ea se ab omni arrogantia et ab omni huius seculi vanitate servabat.

Radulphus Fuldensis et Meginhartus Fuldensis, Translatio Alexandri

(BHL-0283) SS 2, pag.: 680, lin.: 17

In tempore vero illo quaedam mulier nomine Femburg, quae nata fuit in Fresia, mansit exul in vicinitate loci illius, ubi iam praefatus martyr sacro quiescit corpore, cum muliere cuius nomen nobis modo ad memoriam non occurrit; quae cum cogitasset, quomodo illam peregrinam vendidisset g), eo quod peregrina esset et patronum non habuisset, Dei omnipotentis nutu qui omnia occulta cordium aperit, intellexit illa paupercula, quae ei cum dolo machinabantur, et fugit ad quendam virum viribus potentem, ut quia Dei timorem non habebant qui illi insidiabantur, per hominis formidinem saltem a malo quod concinnebant, cessassent.

Radulphus Fuldensis monachus, Miracula Sanctorum in ecclesias Fuldenses translatorum
(BHL 7044)

SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 331, lin.: 16

- Postea contigit, quasdam pauperculas mulieres orandi gratia ad sanctas illas reliquias devota mente properantes, venisse ad fluvium Thurihseo, cumque non possent absque navigio transire, nec haberent quod pro naulo darent - non enim eis erant nisi quinque tantum panes ad viaticum -: nauta autem cum vehementer instaret naulum ab eis exigens, tandem obtulerunt ei quatuor panes, uno tantum sibi ob necessitatem victus reservato; sed cum ille adhuc non adquevisset, dederunt ei et quintum, magis eligentes ad tempus famem moribundi corporis perpeti quam victuram perpetuo animam sanctae orationis fructu privare.

Radulphus Fuldensis monachus, Miracula Sanctorum in ecclesias Fuldenses translatorum
(BHL 7044)

SS 15,1, Cap.: 8, pag.: 335, lin.: 29

Ubi suscepti ab accolis silvae, quorum magna multitudo obviam venerat, cum in oratorio feretrum posuissemus, quaedam mulier paupercula filium suum sexennem a nativitate surdum et mutum in ulnis ferens, ante sancti reliquias posuit, ibique pernoctans, die crastina, ut populi dicebant, audientem et loquentem reportavit.

Radolphus Fuldensis monachus, Vita Leobae abbatissae Bischofesheimensis
(BHL-4845) SS 15,1, Cap.: 12, pag.: 127, lin.: 5

Erat igitur ibi quaedam paupercula debilitate contracta, quae ad portam monasterii iacebat elemosinam accipiens; cui cotidie a mensa abbatissae statutus dabatur victus et a singulis sanctimonialium vestes et alia quaelibet necessaria pro divini amoris intuitu praebebantur.

Radolphus Fuldensis monachus, Vita Leobae abbatissae Bischofesheimensis
(BHL-4845) SS 15,1, Cap.: 12, pag.: 127, lin.: 39

Hoc cum dixisset, mox miserrima paupercula illa, antiqui hostis et captiva pariter et ministra, doemonio repletur, et quasi flammis circumdata, nomen invocat abbatissae, crimen quod commiserat confitetur.

Radolphus Fuldensis monachus, Vita Leobae abbatissae Biscofesheimensis

(BHL-4845) SS 15,1, Cap.: 17, pag.: 129, lin.: 10

Specialiter autem de monasterio Fuldensi, quod cum auctoritate Zachariae papae et cum favore Karlmanni regis Austriae in vastissima solitudine saltus Boconiae ipse construxerat, praecepit, ut, quia monachi locum illum inhabitantes pauperes erant et necdum alia servitia habebant, sed solo manuum suarum labore victitabant, aedificium fundatae iam ibi aecclesiae ad perfectionis terminum deduceret atque post mortem suam corpus eius illic sepeliendum transferret.

Ratpertus Sangallensis monachus, Casus sancti Galli

SS rer. Germ. 75, cap.: 9 [28], pag.: 216, lin.: 19

Orationibus sepius insistebat, elemosinarum largitatem solus prae ceteris possidebat, in tantum ut pater pauperum vocaretur et esset.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 20, pag.: 45

Ipsa vero elemosinis semper intenta, quia in saeculi quoque rebus dives erat, filiae suae praedictae Catlae nomine iniunxerat, ut post suum ex hac luce discessum cuncta quae illius erant in pauperes dispensaret.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 20, pag.: 45

"Et quia hic minus pauperes inveniuntur, post obitum", inquit, "meum, cum tibi primo oportunitas evenerit, venditis omnibus quae hic dispensata non fuerint, sume tecum argentum et vade ad Dorstadum.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 20, pag.: 46

Ipse quoque omnia, quae pro eius nomine a fidelibus illius in necessitates pauperum ac servorum illius distributa fuerint, in caelesti regno recompensabit.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 20, pag.: 46

Nam ea quae in usus tuos acceperas ipse tibi reddere noluit, quia ea tantum sua benignitate retribuit, quae pro eius amore in pauperes illius distributa fuerint".

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 30, pag.: 62

Multi etiam post haec reverentia et amore Christi apud eos ieiuniis, quae christiani

observabant, insistere et elemosinis, quia hoc Christo gratum didicere, quoslibet pauperes adiuvere coeperunt.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

Specialius tamen hospitem pauperum in Brema constitutum habebat, ad quem decimas de nonnullis villis disposuit, ut ibi cum cotidiana susceptione pauperum aegroti quoque recrearentur.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

Per omnem quoque episcopatum suum decimas animalium et omnium reddituum decimasque decimarum quae ad eum pertinebant in pauperum expansionem distribuebat.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

Sicque et oculus caeco et pes claudto et pater pauperum esse omnino studebat.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

In quadragesimae vero tempore quattuor pauperes cotidie in Brema ad suscipi iubebat, duos scilicet viros et duas feminas.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

Et viris quidem ipse cum fratribus pedes lavabat, feminis autem in praedicto hospitali pauperum vice illius quaedam Deo sacrata, quam ipse in Dei voluntate et religionis amore probatam habebat.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 35, pag.: 69

Denique cum parroechias more episcopali circuiret, antequam ipse ad convivium accederet, pauperes praecipiebat introduci.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 37, pag.: 72

Hac quippe gratia in verbis quoque propriis et vultu admirandus erat, ita ut eum potentes et divites, maxime tamen contumaces et protervi terribilem attenderent, mediocres vero quasi fratrem complecterentur, pauperes autem quasi patrem piissimo venerarentur affectu.

Rimbertus Hammaburgensis et Bremensis archiepiscopus, Vita Anskarii

(BHL-0544) SS rer. Germ. 55, cap.: 41, pag.: 75

Qua videlicet festivitate appropinquante praecepit et clero et pauperibus convivium praeparari, ut in ipso sanctissimo die epularentur.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: III, pag.: 178, lin.: 5

[III.] Sed ille, qui iunior natu erat, semper ab infantia sua timere Deum et amare didicerat, et quicquid sui habebat, propter nomen Domini pauperibus distribuebat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: VI, pag.: 182, lin.: 16

Deinde sacerdotes honorare ut patres, populum diligere ut filios, superbos et nequissimos homines in viam salutis coactos dirigere, cenobiorum consolator fuisset et pauperum pater.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: VIII, pag.: 188, lin.: 11

Dedit sororibus suis partem earum legalem, et quicquid remanserat, dedit pro anima patris: Maximam partem thesauri misit Romam, temporibus beati Leonis papae, et quicquid super hoc remanserat, sacerdotibus et pauperibus, advenis, viduis, orfanis omnia distribuit, nihil sibi reservans praeter mensam unam argenteam, quae triformis est in modum quasi tres clipei in unum coniuncti; ipsam sibi retinuit ob amorem patris, et tamen eam alio precio redemit, quod pro patre tradidit.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: XVIII, pag.: 204, lin.: 6

Cottidie ante cibum aelemosinarum largitionem pauperibus exhibuit, et ubicumque erat, semper xenodochia secum habebat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: XX, pag.: 208, lin.: 6

Postquam autem a se sanctam verecundiam proiciunt domini eorum, nolunt intellegere scripturam canonicam, quod apostolorum concilium nominatur; ibi enim praecepit dicens: Quod si episcopus pauperes parentes habuerit, tribuatur eis quasi pauperibus, ut non res aecclesiastica pereat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, cap.: XXIII, pag.: 212, lin.: 15

Ob hanc causam multa dedit pauperibus propter purgationem animae suae.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 3, pag.: 260, lin.: 26

Ab infantia namque sua Deum timere et amare didicit, pro cuius amore, quicquid super se habebat, frequenter pauperibus erogabat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 6, pag.: 262, lin.: 2

Deinde sacerdotes ut patres honorare, populum ut filios diligere, impios et superbos in viam salutis coactos reducere, cenobia consolari, pauperum patrem fieri.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 8, pag.: 263, lin.: 8

Sedens ergo in predicto palatio, inprimis omnes thesauros patris sui sibi presentari iussit, in auro, argento, gemmisque preciosis atque in omni suppellectili, legalem partem dedit suis sororibus, maximam quoque partem eiusdem thesauri transmisit Romae temporibus domini papae Leonis, et quicquid super hoc remansit, pro anima patris sacerdotibus, pauperibus, advenis, viduis, orphanis omnia distribuit, nichil sibi reservans preter unam mensam argenteam, quae triformis erat quasi tres clipei in unum coniuncti.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 8, pag.: 263, lin.: 15

Hanc ob amorem patris retinuit et tamen eam alio precio redemit, quod pro patre pauperibus erogavit.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 19, pag.: 266, lin.: 11

Quotidie autem ante cibum elemosinarum largitionem pauperibus exhibebat, et ubicumque erat, zenodochia secum habebat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 20, pag.: 267, lin.: 4

Ibi enim precipit dicens: Quod si episcopus pauperes parentes habuerit, tribuatur eis quasi pauperibus, ut non aecclesiastica res pereat.

Theganus Treverensis chorepiscopus, Gesta Hludowici imperatoris

SS rer. Germ. 64, Recensio B, cap.: 23, pag.: 268, lin.: 7

Quod audiens imperator, magno cum dolore flevit multis diebus, et confessionem fecit coram episcopis, a quibus et penitentiam accepit et pro animae suae purgatione multa **pauperibus** erogavit.

Tituli Aridii abb. Lemovicini

SS rer. Merov. 3, Tit. A, pag.: 610, vers.: 19

Tutor amicorum pius **pauperumque** defensor Advenae susceptor integra mente fuit.

Titulorum Gallicanorum liber

Auct. ant. 6,2, Nr.: VI, pag.: 185, vers.: 3

Quo famulam tu, Christe, tuam rerumque potentem De mundi regnis ad tua regna vocas Thesaurum ditem felici fine secutam, Fotis **pauperibus** quem dedit illa deo.

Titulorum Gallicanorum liber

Auct. ant. 6,2, Nr.: VIII, pag.: 186, tit.

VIII. DOMNINVS PAPA IN NOMINE CHRISTI **PAUPER** EPISCOPVS.

Titulorum Gallicanorum liber

Auct. ant. 6,2, Nr.: VIII, pag.: 187, vers.: 11

Dans epulas primis et largo munere gazas **Pauperibusque** dedit caelica regna petens.

Titulorum Gallicanorum liber

Auct. ant. 6,2, Nr.: XI, pag.: 189, vers.: 17

Sic postquam meritis servata et lege superna Maxima pontificis suscepit munera dignus, Quin etiam sumpto mercedes addit honori: **Pauper** laetus abit, nudus discedit opertus, Captivus plaudit liber sese esse redemptum; Civis agit grates tantoque antistite gaudet.

Translatio et miracula Novillarensia Adelphi episcopi Mettensis (BHL-0076)

SS 15,1, Cap.: 7, pag.: 295, lin.: 23

Quaedam paupercula femina et advena cui nomen erat Sillaberta, quae utroque oculo fuit orbata, sancto Dei donante, unum recepit, sed divino, licet occulto, nunquam tamen iniusto iudicio, altero privata remansit.

Translatio et miracula Novillarensia Adelphi episcopi Mettensis (BHL-0076)

SS 15,1, Cap.: 12, pag.: 295, lin.: 55

12. . . . Mulier quaedam paupercula de villa quae Hoffelden dicitur duos denarios per quendam vicinum suum misit, ut sibi necessaria compararet.

Translatio Germani Parisiensis (Excerpta) (BHL-3472 BHL-3474 BHL-3475)

SS 15,1, pag.: 9, lin.: 6

. . . Tunc quidam pauperculus, cui tota facultas unus asellus erat, quem de civitate in civitatem onustum ducens, quicquid in una vile emebat, carius vendere satagebat in altera .
. .

Translationes Ianuarii et Fortunatae in monasterium Augiense (BHL-4131

BHL-3083) SS 15,1, pag.: 473, lin.: 32

Quam iam fratres ibi Christo servientes ob Sarracenorum infestam deserebant persecutionem; tres tantum ibi iam pauperrimi effecti remanserant, ne sanctorum reliquiae sine custodia et obsequio canonicarum horarum existerent.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 5, pag.: 187, lin.: 30

Isdemque pater pauperum, Christi multus amator atque adiutor, bis in die secretissimam orationem erat solitus fundere purissimi cum irrigatione fontis, genu utroque in terram flexo, manibusque diutius instar crucis in caelum erectis, ante scilicet quam cybum sumeret, et priusquam completorium cum suis omnibus celebraret.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 9, pag.: 190, lin.: 22

Libenter etiam, paterna in regione mea non modica hereditate ditatus, hac sprete, tibi ut prodesse possim, hic pauper stare delector; tuum est tantum hoc a meo rege et episcopo impetrare'.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 20, pag.: 194, lin.: 36

Quodam etiam tempore, fertur ut a nonnullis praecipuis, quidam pauper oculorum lumen gravi habens obductum caligine, ad ianuam exterioris domus veniens Albini, flagitabat dari sibi aquam, eius qua loti forent oculi.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 20, pag.: 194, lin.: 39

Ignorante ergo Albino colligitur aqua, qua faciem et oculos laverat, daturque occulte poscenti pauperi.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 20, pag.: 194, lin.: 40

Lavans igitur pauper ille aqua illa oculos cum plena fide, caliginem fugavit ac clarum lumen recepit.

Vita Alcuini (BHL-0242)

SS 15,1, Cap.: 23, pag.: 196, lin.: 1

Erat pauperum pater, humilibus humilior, divitum ad pietatem invitator, superbis superior, discretor quoque omnium egregiusque liberator.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 14, pag.: 628, lin.: 7

14. In praefato namque venerabili Fontanellensi monasterio inter felicia bonitatis suae gesta etiam exenodochium inbecillium ac decrepitorum pauperum ad instar duodeni apostolici numeri constituit, deputatis eisdem rebus, qui sufficienter praeberent alimoniam.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 14, pag.: 628, lin.: 10

Alias quoque duas constituit in eodem monasterio pauperum Christi debilium mansiones, quos in octonario ex multis sacro numero singillatim octonos habitare fecit, quibus sine indigentia cotidianum largiri victum perhenniter censuit.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 16, pag.: 629, lin.: 17

16. Deinde, in pontificatus honore et onere sublimatus, coepit opere sanctitatis amplius clarescere, praedicationis lumine ubique radiare et velut lucerna accensa non iam sub modio, sed super candelabrum posita, errorum tenebris depulsis, viam veritatis cunctis monstrare, pietatis et misericordiae operam omnibus dare, pauperum indesinenter curam agere, viduarum et pupillorum causas defendere, peregrinorum et hospitem susceptiones magnopere studere, elemosinarum distributionem largiter et hilariter cunctis administrare.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 16, pag.: 629, lin.: 31

Contigit enim tunc pauperum turbam prae foribus conclamare elemosinam petendo.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 16, pag.: 629, lin.: 33

Quibus ille auditis ac reminiscens divinae sententiae dicentis: Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, et ipse clamabit et non exaudietur, largiter eis elemosinam tribuit cunctosque gaudentes redire fecit ad propria.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 16, pag.: 630, lin.: 12

Ubi cum ordinate et disposite omnes fecisset discumbere, ipse ad mensam pauperum resedit, imitans illum, qui, cum esset dives, propter nos pauper factus est, qui etiam in retributione iustorum dicturum se promisit, dicens: Quamdiu fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 20, pag.: 633, lin.: 10

Completo autem missarum sollemniis, praefatus Genardus cum viris nobilibus iussu sancti pontificis ad convivandum resedit; pontifex vero clarus Ansbertus more solito cum peregrinis et pauperibus discumbens, cum ipsis aepulari gaudebat.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 20, pag.: 633, lin.: 12

Nam ipsa die ministri officium gerens, pauperibus et egenis obsequium in eorum refectioe humiliter exhibebat.

Vita Ansberti Rotomagensis episcopus (BHL-0520)

SS rer. Merov. 5, cap.: 20, pag.: 633, lin.: 14

Erat enim iocunda facie hilarisque vultu, quia minister esse meruerat pauperum, immo Christi domini, qui largitoribus eorundem egenorum praemia se largiturum esse promisit aeterna.

Vita Apollinaris ep. Valentinensis (BHL-0634)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 201, lin.: 17

Tunc diaconus ille meritorum pontificis securitate confidens, ait ad eum: "Succensendum est nobis, ne pereat, quod est pauperibus deputatum".

Vita Apollinaris ep. Valentinensis (BHL-0634)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 201, lin.: 19

Itaque revertentes sparsos totos solidos protinus invenerunt, nec potuit rem sacra largitione iam pauperum harenarum quae exceperat fraudare congeries.

Vita Aredii abb. Lemovicini (BHL-0666)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 585, lin.: 24

Multitudo etiam pauperum, sicut apes ad alvearium, ad eum conveniebant in tantum, ut quanticumque pauperes ad eum confluebant, nullus vacuus ab eo recederet.

Vita Aredii abb. Lemovicini (BHL-0666)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 585, lin.: 26

Quid plura? Quicquid ex possessione parentum nobilium habuit, totum in pauperibus vel in coenobiis, praecipue ad beati Martini Toronensis vel ad sancti Helarii Pectavensis ecclesiam, seu quippe per diversas ecclesias vel etiam monasteria, omnem possessionem distribuit;

Vita Aredii abb. Lemovicini (BHL-0666)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 585, lin.: 30

auri vero argentique metalla in pauperibus dispersit, sciens apostoli praeceptum: Habentes autem victum et vestitum, his contenti simus, et: Qui volunt divites fieri in hoc mundo, incidunt in temptationem et laqueum diaboli et desideria multa inutilia et nociva, quae mergunt hominem in interitum et perditionem.

Vita Aredii abb. Lemovicini (BHL-0666)

SS rer. Merov. 3, cap.: 37, pag.: 593, lin.: 14

Si pauperem vidisset, sustentabat, si divitem, ad bene agendum cohortabat, Deum invocans testem pro ipsius nomine cuncta haec agere, illud iugiter memorans, quod veritas in euangelio dicit: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur;

Vita Aredii abb. Lemovicini (BHL-0666)

SS rer. Merov. 3, cap.: 41, pag.: 595, lin.: 12

Dum procul dubio viator adsisteret, sequentibus se dixit: "Regem gravi cognoscite vi febrium perurguere et pene vitae ipsius terminum hactenus imminere, sed clementia Domini pro respectu pauperum, nobis eum salubriter visitantibus, liberabit.

Vita Athanasii episcopi Neapolitani (BHL-0734)

SS rer. Lang., Cap.: 4, pag.: 443, lin.: 14

In pauperum quoque indigentiis dapsilis, in lectione assiduus, in oratione continuus, in officiis ecclesiasticis promptus, in risu difficilis, in suspiriis et singultu cotidiano deditus, multiloquium vitans et taciturnitatem amplectens, in eruditione disertus, in fraterna collatione profluus, animam suam odio habens in hoc mundo, ut in vitam aeternam custodiret eam.

Miracula Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0841)

SS rer. Merov. 4, cap.: 3, pag.: 201, lin.: 31

Pervenit ad locum, ubi ipse beatus a fidelibus christianis miro decore iacebat humatus; aspiciens in criptam, videt eam auro argentoque miro modo adornatam, invidiaque corde eius repleto, tali est sermone affatus: "Austregisilus debuerat aurum et argentum suum pauperibus erogare, et super tumulum suum poni iussit pro seculi dignitate".

Miracula Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0841)

SS rer. Merov. 4, cap.: 3, pag.: 201, lin.: 35

Nec propter hoc dicebat, ut ei cura esset de pauperibus, sed ad similitudinem Iudae Scarioth avaricia repletus anhelabat.

Miracula Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0841)

SS rer. Merov. 4, cap.: 9, pag.: 205, lin.: 20

Dum ibidem starem, vidi Austregisilum ad pedes beati Petri prosternere, iusticiam rogare et dicere: "Fac nobis iusticiam de istis qui casas nostras tenent oppressas et pauperibus et servientibus nobis abstraxerunt substantiam eorum".

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 3, pag.: 192, lin.: 27

Pervenit in burgo, ubi diversorium abebat. Inherant ibi ei ospites congregati, pauper veteranus cum anula sua.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 4, pag.: 194, lin.: 2

Ipse ad basilicam sancti Marcelli solito more orandi gratia pergebat; habuit quendam pauperem obvium, et quid ei largiretur amplius non habebat quam uno triante: nam etsi fuerant, in simile opus abierat.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 4, pag.: 194, lin.: 5

Venit ei in mente propheticum illud: Beatus qui intelligit super egenum et pauperem; in die mala liberavit eum Dominus et non tradet eum in manus inimici eius.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 197, lin.: 19

Cum solito more ipsa nocturno tempore vigilare properabat, invenit in platea sub stillicidio cuiusdam domus iacentem pauperem nomine Beroadum pannis obsitum, omnibus membris contractum.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 197, lin.: 24

At illa hec audiens ingemuit, et compassione ipsius pauperis compuncta, precepit pueros suos eum levare a terra, et subpositis manibus, quasi funus exanime ad ecclesiam deferre, et coram altario rogavit deponi, ubi iam advenerat sepefactus vir Dei.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 197, lin.: 28

Intuens debilem contractum, sensit in spiritu huius causam peccati nequissimo spiritu, potestatem acceptam, istam contricionem pauperi inflixisse; precepit eum remotiori loco deferri.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 197, lin.: 30

Et ille in oratione prostratus aliquandiu, postea ad pauperem illum accessit.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 198, lin.: 3

Adfuit superna gratia, et pauper ille pristinae sanitati restitutus, postea ab omnibus visus, et nullo claudicante membrorum, pluribus vixit annis.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 15, pag.: 199, lin.: 22

(15). Erat tunc in ipsa civitate Byturicas quidam pauperrimus iuvenis nomine Leonastis, et longo iam tempore debilitate contractus, ita ut plante eius ad poplites adhererent, et deportabatur humeris alterius per singulorum hostia et victitandi helemosinam querebat.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 15, pag.: 199, lin.: 25

Cum vir beatissimus Austrigisilus dormivit in Domino, gestatorium, ubi sanctum corpus illius ferebatur, pauper ille sequebatur et ad basilicam ubi sepultus est pervenit, iacens ante sepulchrum eius eadem nocte: relaxatis membris, que erant arida, officium pedum consecutus, postea visus est per semet ipsum in eadem civitate rectus ambulare.

Vita Austrigisili ep. Biturigi (BHL-0839)

SS rer. Merov. 4, cap.: 17, pag.: 200, lin.: 15

Quanti pauperes, vidue, orphani sua elemosina sustentati sunt, testis est Deus et sancti angeli et illi qui viderunt.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 2, pag.: 483, lin.: 5

Et ideo merito ipsius laus in omnibus que fecit canenda est nec non et sanctorum meritis sive virtutibus glorificanda, qui de parvis efficit magnos, immo qui de stercore elevat pauperem, ut sedeat cum principibus et gloriæ solium teneat, sicut in hac venerabili Dei cultrice, domna Balthilde regina, cuius hodie, exultantibus animis, festa recolimus, ad multorum augmentum fidelium completum esse cernimus.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 485, lin.: 27

(4). At ipsa, conlata sibi a Deo prudentiæ gratia, vigilantī studio et regi obtemperabat ut domino et principibus se ostendebat ut matrem, sacerdotibus ut filiam, iuvenibus sive adolescentibus ut piam nutricem, eratque amabilis omnibus, diligens sacerdotes ut patres, monachos ut fratres, pauperes ut domesticos, peregrinos ut filios, quia et ipsa peregrina fuerat, amplexabatur.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 486, lin.: 8

Principum honorem conservabat consiliaque eorum congrua retinebat, iuvenes quoque ad religiosa studia exercenda semper commonebat ac regi humiliter assidueque pro ecclesiis et pauperibus suggerebat.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 486, lin.: 16

Cui ipse rex pius consulens iuxta fidem et devotionem eius, ut plenius hæc que mente conceperat perficeret, venerabilem virum Genesium abbatem ad sublevamen ac in supplemento adiutorii tribuit, per cuius manus ministrans ipsa sacerdotibus et pauperibus, pascebat egenos et induebat vestibus nudos studioseque sepelire ordinabat mortuos; dirigebat quoque per ipsum ad coenobia virorum ac sacrarum virginum auri vel argenti non modica munera.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 4, pag.: 487, lin.: 4

Per eum siquidem, ut diximus, ipsa beata mater Balthildis una cum regis Chlodovei imperio, de cuius prosperitate ac sanitate indefitienter sollicita erat, suggerente etiam predicto Dei famulo, multis pauperibus loca per diversa pro vita regis largissimam distribuebat elemosinam.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 7, pag.: 490, lin.: 20

Ut enim vera loquamur, neque nostra neque cuiuslibet, ut arbitror, lingua omnia eius que operata est bona in consolationibus pauperum, in aedificiis et adiutoriis ecclesiarum Dei, in oportunitatibus omnium indigentium, vel qualia aut quanta in incommoditatibus commoda exhibuerit, enarrare valet.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 9, pag.: 494, lin.: 34

Basilicas quin etiam sanctorum apostolorum Petri et Pauli Romae positas propter eorum amorem decentissime muneribus honoravit, sed et Romanis reclusis et pauperibus sepius largissima dona direxit.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 12, pag.: 498, lin.: 16

Precipue autem pauperum curam et hospitum summo studio pro misericordia et dilectione predictam matrem commonebat habere.

Vita Balthildis. Recensio B (BHL-0908)

SS rer. Merov. 2, cap.: 18, pag.: 506, lin.: 27

Parique modo de Ultrogotha fertur regina, Childeberti videlicet christianissimi regis coniuge, eo quod nutrix fuisset orphanorum, consolatrix pupillorum, sustentatrix pauperum et Dei servorum atque adiutrix fidelium monachorum.

Vita Bavonis Gandavensis (BHL-1049)

SS rer. Merov. 4, cap.: 2, pag.: 535, lin.: 31

affines suos non nocuit, sed et pauperibus latius manum porrexit, amicitiarum fidem non rennuvit, sed appetivit; nec tam fortunam excoluit, quam virtutes imitatus est.

Vita Bavonis Gandavensis (BHL-1049)

SS rer. Merov. 4, cap.: 3, pag.: 536, lin.: 32

Vende omnia quae habes et da pauperibus et veni sequere me.

Vita Bavonis Gandavensis (BHL-1049)

SS rer. Merov. 4, cap.: 4, pag.: 537, lin.: 1

4. Auditis ergo his verbis divinis Allowinus vir Dei, quae sanctus Amandus ei secundum euangelicam nuntiaverat disciplinam, inspirante Deo, saeculi huius divitias reputans velut umbram praetereuntem aut faenum arescens, facultates praediorum suorum ad loca sanctorum legaliter distribuit et pauperibus erogavit atque ad memoratum pontificem qui morabatur in castro cuius vocabulum est Gandavum repedavit.

Vita Bavonis Gandavensis (BHL-1049)

SS rer. Merov. 4, cap.: 6, pag.: 539, lin.: 12

Iste autem vir Dei non aurum vel argentum seu gemmas pretiosas sive ornamenta huius saeculi quesivit, quas post conversionem pro nihilo reputavit, sed Dei zeli ardor eum erexit in vigiliis, ieiuniis, gemitu, inediis et pauperum elemosinis, supra quam scribi possit.

Vita Bertilae abb. Calensis (BHL-1287)

SS rer. Merov. 6, cap.: 4, pag.: 104, lin.: 8

Erat enim religiosa et Deo multum devota, aecclesiarum pauperumque curam gerens.

Vita Bertilae abb. Calensis (BHL-1287)

SS rer. Merov. 6, cap.: 6, pag.: 106, lin.: 5

6. Erat itaque ipsa beata Bertila exemplum et forma pietatis omnibus per continentiam et plenissimam dilectionem et non solum per sanctum eloquium, sed magis suae sanctitatis seu religionis studio subditorum instruebat mores, ut se in invicem diligerent caritatis affectu puriterque et caste seu et sobrie in omnibus conversarent atque ad cursum vel orationem semper essent paratae hospitumque et pauperum curam gererent dilectionis studio et proximi amore.

Vita Bertilae abb. Calensis (BHL-1287)

SS rer. Merov. 6, cap.: 6, pag.: 106, lin.: 19

Cumque his et talibus probatissimis ageret moribus, christianitas fratrum sive sororum eius pietatis exemplo edificabatur, etiam et eius munificentia larga cuncti pauperes et peregrini consolabantur, tantumque fructum per eam magnum Dominus contraxit ad salutem animarum, ut etiam ab transmarinis partibus Saxoniae reges illi fideles ab ea per missos fideles postularent, ut illis de suis discipulis ad eruditionem vel sanctam instructionem, quam audierant esse in ea mirabilem, dirigeret, seu etiam qui virorum et sanctimonialium coenobia in illa regione construerent.

Vita Bertilae abb. Calensis (BHL-1287)

SS rer. Merov. 6, cap.: 8, pag.: 108, lin.: 12

Haec itaque atque huiusmodi plurima gerens admiranda, sicut ipsi plenius meministis et vidistis, quia proferre per nos, ut dignum est, non potest sermo pauperculus, melius vobis ea vester dictat affectus.

Vita Bertuini ep. Maloniensis (BHL-1306)

SS rer. Merov. 7, cap.: 1, pag.: 178, lin.: 9

Medius erat inter pauperes et divites, largus in elemosinis, prumptus in vigiliis, sedulus in offitiis divinis.

Vita Bertuini ep. Maloniensis (BHL-1306)

SS rer. Merov. 7, cap.: 2, pag.: 179, lin.: 2

Pauperes alebat, nudos tegebat, infirmos et hos, qui in carcere erant, sedulo visitabat.

Vita Bertuini ep. Maloniensis (BHL-1306)

SS rer. Merov. 7, cap.: 4, pag.: 179, lin.: 24

Reliquas ergo facultates distribuit pauperibus, viduis, pupillis et orfanis.

Vita Bertuini ep. Maloniensis (BHL-1306)

SS rer. Merov. 7, cap.: 4, pag.: 180, lin.: 13

Et conveniebat multitudo pauperum, viduarum, pupillorum, orfanorum, quos nutrieat beatus Bertuinus; prosternebant se ante pedes eius et de osculantes vestigia plantae eius, percutientes pectora sua, et dicebant:

Vita Bertuini ep. Maloniensis (BHL-1306)

SS rer. Merov. 7, cap.: 12, pag.: 182, lin.: 11

(12). Alia vero die venit quidam pauper, circulum ferri habens circa lumbos et brachia.

Vita Betharii ep. Carnoteni (BHL-1318)

SS rer. Merov. 3, cap.: 3, pag.: 615, lin.: 8

Qui etiam superno instinctu ammonitus, lubricae vitae discrimina perpendens, pro minuendis facinoribus tam pauperrimam quam sibi felicissimam dotem eidem conferens asilo, pro amore Spiritus, qui septiformis esse cernitur, septem mansos ad cumulum suae salutis collatorum praediorum relargiendos disposuit.

Vita Betharii ep. Carnoteni (BHL-1318)

SS rer. Merov. 3, cap.: 10, pag.: 618, lin.: 2

Unum vero silendum non est, quia iste vir sanctus in suis operibus non dissimilis fuit Paulino episcopo, qui semet ipsum pro redemptione suae plebis delegavit in servitium pauperculae mulieris.

Vita Burchardi Wirziburgensis prior (BHL-1483)

SS 15,1, Cap.: 3, pag.: 48, lin.: 27

Tunc Romanus pontifex primo percontari coepit, quae huic officio legaretur persona, dicens, non rudibus congruere neofitum secundum apostoli praeceptum; dehinc, si episcopo praedia sufficerent, quibus pauperum necessitas clericorumque sustentari posset inopia, asserens episcopum Dei familiae dispensatorem.

Vita Chrodegangi episcopi Mettensis (BHL-1781)

SS 10, Cap.: 19, pag.: 562, lin.: 48

Didicerat certe Christum vestire in pauperibus, visitare in languentibus, pascere in esurientibus, suscipere in his qui tecto indigent, et maxime in domesticis fidei, virginum alere monasteria, servorum Dei agere curam, et pauperum spiritu sollicitudinem gerere, qui diebus ac noctibus Domino suo serviebant, qui in terra positi imitabantur angelorum conversationem, et nihil aliud loquebantur nisi quod ad laudes Dei pertinet.

Vita Chrodegangi episcopi Mettensis (BHL-1781)

SS 10, Cap.: 20, pag.: 563, lin.: 23

20. Claruit idem famulus Domini saepissime quidem memoratus et saepius certa laude frequentandus, omni bonitate conspicuus, humilitate praecipuus, monastici ordinis cultor famosissimus, pauperum sustentationi studiosissime invigilans, semper in iudicio orphanorum et viduarum benignus defensor non solum, set et, clementissimus ut vir erat, loco filiorum filiarumque eos habens, matriculae suae pagina nomina huiusmodi sua civitate commorantium retinebat.

Vita Chrodegangi episcopi Mettensis (BHL-1781)

SS 10, Cap.: 22, pag.: 564, lin.: 21

22. Exinde sanctus Domini sacerdos Chrodegangus, quia totum se Dei servitio corde et animo destinaverat, coepit praedicationi insistere pro posse et viribus; et illos qui altiora quidem aggredi non poterant, monebat honorare patrem et matrem, Deum tota mente toto corde totisque interioribus diligere, fornicationem fugere, homicidia declinare, aliena non solum non rapere set et sua devote pauperibus largiri, et omnino quae sibi quis fieri non vult alteri non irrogare, coniugii fidem servare, et vitam aeternam omni concupiscentia desiderare.

Vita Chrodegangi episcopi Mettensis (BHL-1781)

SS 10, Cap.: 27, pag.: 568, lin.: 19

27. Cum igitur domini Dei nostri famulus, praeceptorum divinorum non surdus auditor, glorioso fidei et professionis ac virtutum fundamento bene locatus et pontificii honore sublimatus, divitiis etiam et gloria apud principes seculi primus, id solum cordi haberet, ut in domo Domini, vera sanctorum matre, libera voce et corde perfecto decantaret : Ego semper sperabo, et adiciam, Deus, super omnem laudem tuam, nequaquam sancto studio sanctisque votis frustrari potuit; quin potius arbor fructifera in eadem domo Dei, sperans in misericordia Dei in aeternum, fructus attulit, iusticiam et pietatem respirantes, ac meritorum omnium nectar praecipueque elemosinarum suavitatem redolentes, qui ideo dispersit, dedit pauperibus, ut iusticia eius permaneret in seculum seculi et cornu eius exaltaretur in gloria.

Vita Chrodegangi episcopi Mettensis (BHL-1781)

SS 10, Cap.: 28, pag.: 570, lin.: 8

Quem sanctus noster adiens, muneribus papae sancto dignis ecclesiam et pauperes Christi honorat, et multis pro quibus quaedam ecclesiae dubitabant apostolica auctoritate roboratis, tunc demum pro quibus plenissime venerat sancto pontifici intimat, et ut Galliae patriam aliquibus corporibus sanctorum Romanorum illustrare dignaretur, supplex orare coepit.

Vita Dalmatii episcopi Ruteni (BHL-2084)

SS rer. Merov. 3, cap.: 2, pag.: 545, lin.: 18

Nam [cum] post discessum inclyti triumphatoris primique patroni dompni Amanti huius urbis episcopi inflicta diversarum gentium per totam Galliam bella detonarent, licet virtute locupletem, opibus tamen pauperrimam hanc ecclesiam Christi confessor invenit.

Virtutes Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2561)

SS rer. Merov. 3, cap.: 7, pag.: 561, lin.: 35

Deprecati fuerunt matriculi et pauperes; continuo indubitanter recipere meruit pristinam sanitatem.

Virtutes Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2561)

SS rer. Merov. 3, cap.: 8, pag.: 562, lin.: 9

Nec mirum hoc: qui cecum sedentem in via, clamantem clarum restituit lumen, potuit et hic per intervencionem Dei hominis prestare visum caelitus pauperi supplicanti.

Virtutes Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2561)

SS rer. Merov. 3, cap.: 11, pag.: 562, lin.: 32

(11). Quidam dives Alurdio pro suo implendo desiderio deganciam vini ad festa sollempnia beati presulis dirigens, ut pauperum esset refectio, similiter et matricule; sed missus inmisericors subtrahere voluit, quod voluntas sepe dicti viri ad saciandum comiserat pauperes.

Virtutes Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2561)

SS rer. Merov. 3, cap.: 16, pag.: 563, lin.: 16

(16). Waldericus Sanctonice civitatis vir perspicuus devocionis animo, monasteriorum et pauperum necessitatum non inscius, prediolum super Carantonis fluvium, cui constat Montem esse vocabulum, testamentari in honore sancti Eparchii, et cum egressus fuisset de seculo, monachis ipsum decrevit recipere pro remedium anime sue.

Virtutes Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2561)

SS rer. Merov. 3, cap.: 16, pag.: 563, lin.: 21

Cui pater monasterii Rusticus sepius postulavit et usque eius genua quasi provolutus descendebat, ut redderet, unde pauperes, quibus delegatum fuerat, sustentarentur; sed ille non solum illum non reddidit, verum etiam fructus inde provenientes suis horreis recondebat.

Vita Eparchii reclusi Ecolismensis (BHL-2559)

SS rer. Merov. 3, cap.: 2, pag.: 553, lin.: 23

Quod ille benigne suscipiens et cuncta perfecte perducens, indicabat eius habitus pauper, ubi Christus proficiebatur dives.

Vita Filiberti abb. Gemetecensis et Heriensis (BHL-6805)

SS rer. Merov. 5, cap.: 10, pag.: 591, lin.: 6

(10). Cum igitur vir Domini, meritis fulgentibus, cresceret in virtute et, quodquod sibi abstinentiae rigore subtraheret, hoc pauperibus et hospitibus erogaret, quadam die laborantibus fratribus panis defuit, ita ut etiam, unde fieret, omnimodis non adesset.

Vita Filiberti abb. Gemetecensis et Heriensis (BHL-6805)

SS rer. Merov. 5, cap.: 23, pag.: 596, lin.: 5

Ipsa igitur decima in captivorum redemptione et pauperum alimonia deputabat, in tantum, ut monachos suos propter hoc honestis navibus partibus transmarinis transmitteret, et greges captivorum per ipsum redempti laudarent potentiam Christi.

Vita Filiberti abb. Gemetecensis et Heriensis (BHL-6805)

SS rer. Merov. 5, cap.: 39, pag.: 603, lin.: 3

Unde et per totum anni spatium fratres habuerunt consolationis compendium et plurima monasteria vel pauperes refectionis auxilium.

Vita Findani inclusi Rhenaugiensis (BHL-2982)

SS 15,1, Cap.: 2, pag.: 505, lin.: 4

2. Cum permissu abbatis sui quartam partem panis in cottidianum victum sibi ut ceteris fratribus deputati uno anno et in altero, maiorem iam adgrediens paritatem, dimidiam et in tercio terciam, quarta sibi solummodo parte reservata, libens pauperibus erogavit.

Vita Findani inclusi Rhenaugiensis (BHL-2982)

SS 15,1, Cap.: 7, pag.: 505, lin.: 34

Ut igitur Dominus desiderium pauperis, ut ait per prophetam, exaudiens adimpleret ac famuli devotissimi vota rata esse concederet, eadem nocte visus est sibi pontem Rheni fluminis, per quem de ipso monasterio exitur, cum copiosa multitudine transisse, columbam quoque humeris suis insedis, et eam se, ut cupiebat, humeris deportasse; inde alios petere, iterumque sibi volantem adesse.

Vita Findani inclusi Rhenaugiensis (BHL-2982)

SS 15,1, Cap.: 8, pag.: 505, lin.: 41

8. In natale sancti Columbae iterum temptatione afflictus et in dubitatione positus, si parvam annonam, quae ad victum cottidianum, sicut aliis monachis, ipsi quoque dabatur, pauperibus erogare debuisset; reputabat enim secum, ne, si cibos de aliorum labore sibi oblatos pauperibus erogasset, hinc Deum offenderet.

Vita Findani inclusi Rhenaugiensis (BHL-2982)

SS 15,1, Cap.: 11, pag.: 506, lin.: 15

11. In festivitate quippe sanctae Brigitae virginis non modicam pauperum turbam, ut sibi moris erat, collegit; carnem totam quam habuit iuxta numerum adgregatorum particulatim incidi precepit; hoc autem facto, ecce tanti pauperes ut aderant inprovisе venerunt.

Vita Galli. Fragmentum Vitae vetustissimae (BHL-3245)

SS rer. Merov. 4, cap.: 6, pag.: 254, lin.: 22

Cumque presbiter ille supranominatus erogaret vestimenta viri Dei per pauperes, dedit ipso paralitico calligas viri Dei cum calciamentis.

Vita Galli. Fragmentum Vitae vetustissimae (BHL-3245)

SS rer. Merov. 4, cap.: 9, pag.: 255, lin.: 6

Temporibus vero Carlmanni maioridomo fuit vir unus pauperculus in pago qui vocatur Bertoltespara, qui ex summa devotione cum uxore sua ad aecclesiam sancti Galli pergere cupiebat.

Vita Galli. Fragmentum Vitae vetustissimae (BHL-3245)

SS rer. Merov. 4, cap.: 11, pag.: 256, lin.: 4

Fuit et aliquis [h]o[mo] pauperculus de vicinatu Rotuvilla fisco publico.

Vita Galli. Fragmentum Vitae vetustissimae (BHL-3245)

SS rer. Merov. 4, cap.: 11, pag.: 256, lin.: 10

Cum autem pervenissent ad supradictam aeccliam et pervenerunt ad sepulchrum, obtulerunt ibidem, quicq[ui]d adportabantur, et ipse supranominatus pauperculus vellens inponere ceram, q[uam adpor]tabat, cum [autem perr]exisset, in m[anu eius] app[aruit ip]sa cera la[p]is durissi[mus].

Vita Germani ep. Parisiaci II brevior (BHL-3469)

SS rer. Merov. 7, cap.: 3, pag.: 420, lin.: 17

Comulata scilicet benignitate adque celestia dona perfusus, ad Sinforiani basilicam dignam meritis laudem abba sacratus adsistitur, ibique persistens pura mentis astutia, ieiuniis, vigiliis perpetem caeremonias agens, pauperum egentiumque animas satiebat, ita etiam, ut, omnia fratrum alimenta quadam die pauperibus erogata, nec unum eis ad reficiendum panem servasset.

Vita Goaris conf. Rhenani (BHL-3565)

SS rer. Merov. 4, cap.: 2, pag.: 412, lin.: 10

(2). Hic venerabilis sanctus Goar habuit consuetudinem omniquae diae, excepto parasceuen, missarum solemnia pro populo celebrae et psalterium omne diae psallere, et peregrinos qui ibidem per illam semitam pergebant libenter suscipiebat vel pauperes ibidem voluntariae et cum hilaritate alaeat secundum vires suas, quod illi Dominus ordinabat iuxta dominica precepta: Quamdiu fecistis ex his minimis fratribus meis, mihi fecistis.

Vita Goaris conf. Rhenani (BHL-3565)

SS rer. Merov. 4, cap.: 3, pag.: 413, lin.: 6

Hicquae viderant, quod faciebat vir Dei sanctus Goar, sicut solebat, mane, cursum suum completum et missarum solemnia caelebrata, cum peregrinis et pauperes perfectam et Deo acceptam caritatem faciebat, iuxta quod sanctus Iohannis apostolus dixit: Qui manet in caritate, in Deo manet et Deus in eo, et: Perfecta caritas foras expellit timorem.

Vita Goaris conf. Rhenani (BHL-3565)

SS rer. Merov. 4, cap.: 4, pag.: 414, lin.: 6

Cumque completum habuisset officium suum die illo, dixit ad puerum suum: "Fili, fac nobis de habundantia nostra, ut caritatem isti legatarii domno episcopo [et senioris nostri] simul nobiscum faciant, quia in itinere sunt, et forsitan nos Deus aliquem pauperem vel peregrinum adducit, ut nobiscum similiter faciat".

Vita Goaris conf. Rhenani (BHL-3565)

SS rer. Merov. 4, cap.: 7, pag.: 417, lin.: 10

(7). Haec quoque ipso viro Dei dicente, venit puer de clero Treverorum, nomine Liobgisus, portans in brachio suo infantem tres noctes habentem, qui fuit iactatus in illa conca marmorea, sicut est consuetudo Treverorum, ut pauperculas feminas infantes eorum solent iactare.

Vita Hugberti ep. Traiectensis (BHL-3993)

SS rer. Merov. 6, cap.: 1, pag.: 483, lin.: 10

Officio sibi commisso, omni studio nitebatur sanctorum imitare vestigiis, initoque consilio secundum praeceptum Domini, qui ait: Vade, vende omnia quae habes et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelum, et veni sequere me, fuit igitur largitor indigencium, refocillator pauperum, sustentator orfanorum, consolator viduarum, adminiculum obpressorum, misertus inopum, monasteriorum visitator, pater miserorum, in tribulatione subveniens, dolentes in merore concussos consolatoria indicens verba, trusos in carcerem exenia per fenestram mittens, eminentissimus omnium largitor, largus ad dandas elemosinas, argenteis ligatis in palleis iugiter secum deportans, non surdus auditor ad se clamantes, paratus semper daturus invenitur.

Vita Hugberti ep. Traiectensis (BHL-3993)

SS rer. Merov. 6, cap.: 14, pag.: 491, lin.: 24

Fit autem ilico gaudium magnum procul dubio supernarum virtutum in caelo et ingens luctus pauperum Christi atque monachorum.

Vita Iuniani conf. Commodoliacensis (BHL-4560)

SS rer. Merov. 3, cap. 7, pag.: 378, lin.: 28

Hoc tantum a viro Dei hortabatur, ut ieiuniis et orationibus ac vigiliis insisteret et elemosinas de sua substantia largas pauperibus erogaret, quia hoc genus demonum aliter non potest eici, iuxta quod etiam, domini nostri Iesu Christi sententiam prolatam, confirmabat.

Vita Iuniani conf. Commodoliacensis (BHL-4560)

SS rer. Merov. 3, cap. 7, pag.: 378, lin.: 32

Sed cum ipse multas offerret pecunias, ut a tanto hoste mereretur curari, hoc sanctus vir protulit in responsis, quod non erat iustum, qui sua propter Deum sponte reliquerat, ut alienis opibus ditaretur; sed quod sibi offerebatur, hoc in pauperum substantiam erogaret, quia ipse eum potens erat a tanto hoste eripere, qui ex egrediente de monumento homine legionem pepulerat et in porcos ire permiserat.

Vita Leutfredi abb. Madriacensis (BHL-4899)

SS rer. Merov. 7, capitula, pag.: 8, lin.: 9

4. Quod ad propria remeans in sua possessione oratorium statuit. 5. Qualiter saeculum despiciens ad monachicum habitum pervenerit. 6. Quod duos pauperes nudos obvians vestimento contextit. 7. De adventu eius apud monasterium vocabulo Varenna et ad locum qui dicitur Calliatus, ubi se in specu retrusit.

Vita Leutfredi abb. Madriacensis (BHL-4899)

SS rer. Merov. 7, cap.: 1, pag.: 9, lin.: 7

Hic in adolescentia sua, cum in vana mundi huius gloria excrescere posset, totam militiam suam Domino vero regi devovit, magis cupiens pauper Christum nudus ipse sequi, quam, divitiis saeculi vestitus, ad tempus sicut flos feni florere.

Vita Liudgeri Mimigardefordensis auctore monacho Werthinensi (BHL-4939)

(Excerpta) SS 2, pag.: 419, lin.: 11

Ad hanc dum parrochias suas circuiens veniret, die quadam sedente eo ad mensam, audiebatur pauper clamare foris, anxie obsecrans, ut episcopus caecum hominem respicere dignaretur, Festinavit diaconus cuius id erat officii, putans unum esse de pauperibus qui stipem petierit, sumensque panem et cibum, porrexit illi.

Vita Liudgeri Mimigardefordensis auctore monacho Werthinensi (BHL-4939)

(Excerpta) SS 2, pag.: 420, lin.: 49

Sacerdotes missas celebrare monuit, religiosi viris ac feminis orationes mandat ac ieiunia; egentes et miseros invitat ad agapem; pauperum exposcit preces; et sic in omnibus gressus eius a Domino dirigebantur.

Vita Liutbirgae (Excerpta) (BHL-4936)

SS 4, pag.: 164, lin.: 28

Pauperes vero cottidie recreando, viduas et pupillos et orphanos consolando, et infirmantium curam impendendo, non solum his qui sibi in proximo, sed ubicumque positos audierat, vel qui pro eorum delictis in custodiis fuerant mancipati, proutcumque potuerat, solatia ministrabat.

Vita Melanii ep. Redonici (BHL-5887 BHL-5888)

SS rer. Merov. 3, versio: 1 et 2, cap.: 4, pag.: 373, lin.: 6

Suisque iussionibus parens, multas construxit aecclesias desertasque restauravit et monasteria fabricavit; pauperes vero eius consilio alebat, Dei servos honorabat.

Vita Odiliae abb. Hohenburgensis (BHL-6271)

SS rer. Merov. 6, cap.: 14, pag.: 45, lin.: 7

Et accepta earum benedictione, inprimis ibi aecclesiam construxit et eam in honore sancti Martini dedicari rogavit et deinde receptionem pauperum fecit.

Vita Remacli episcopi et abbatis I (BHL-7113)

SS rer. Merov. 5, cap.: 3, pag.: 105, lin.: 23

Quis vero enarrare sufficiat, quanta illi cura fuerit pauperum victus, cum sit factus orphanorum pater, viduarum pius adiutor, infirmorum benignissimus consolator omniumque necessitatum largissimus procurator? Virtus itaque humilitatis tanta in eo refulsit, ut cunctis se inferiorem cuperet aestimari, quo fieret iuxta apostolum forma omnibus, ne incideret in illius sententiae obprobrium, ne forte aliis praedicans ipse reprobis efficeretur. <- - ->

Vita Servatii ep. Tungrensis I (BHL-7611)

SS rer. Merov. 3, cap.: 5, pag.: 89, lin.: 15

Ad illi senes et clodi seu et pauperis et peregrini super murum flentes et lugentes post eum, dicentes: "Quis nobis daturus est victum, quis nobis tribuit vestitum? Nudi sumus et orfani et viduae. Quis consolatur noster erit?"

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 7, pag.: 610, lin.: 9

Nam elemosinas de rebus propriis pauperibus omnibus, viduis scilicet et orfanis, miseris ac destitutis ita strenue largiterque distribuit, ut poene in prediis, qui ei ex posteritate parentum successerant, quid vel parumper residuum esset.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 8, pag.: 610, lin.: 30

(8). Quapropter hic Deo devotissimus ac vigil ingenio Christi levita necne confessor Sigirannus Domini precepta deinceps providus adimplens, magis magisque in sanctis se exercere studuit actibus, quin etiam mundi caduca pro nihilo deputans, patrimonia sua et omnia que habere poterat egenis ac pauperibus erogans, solum Deum promereri satagebat attentius.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 8, pag.: 610, lin.: 34

Audierat enim non segnis provisor nec impiger operator euangelium intonantem ipsumque Dominum dicentem: Si vis perfectus esse, vende omnia que habes et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo, et veni sequere me, illud quoque, quod alibi ait: Nisi quis renunciaverit omnibus que possidet, non potest meus esse discipulus.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 10, pag.: 611, lin.: 30

Cum vero tantisper inibi unanimes demorassent, vidissetque iam sepe dictus almificus Sigiramnus incolas loci illius inmensis laboribus desudare, maximeque pro huius temporis vindemie quod solet accidere non minime fatigare, relictis paulisper, prout se tempus dictabat, in contubernio fratribus, quibus erat in sodalitate devinctus, cuicumque pauperum vel indigentium necessitudinem fore vidisset, suis scilicet honus imponens humeris, afferebat subsidium cunctis.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 20, pag.: 618, lin.: 3

Si vero aliquid tibi fastidium fuerit in comedendo, tu tamen Deo indefesse gratias age, qui tibi sine tuis meritis sua dona dignatus est largiri, et cum patris benedictione alio indigenti deferatur vel cuicumque pauperi tribuatur.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 21, pag.: 619, lin.: 7

Cumque propria sibi alimenta, unde se suosque alere posset, pro Christi amore relinqueret, propriis suis laboribus, sicut olim animo decreverat, ut Christi pauper victum sibi querere cepit.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 22, pag.: 619, lin.: 21

Ubi vero humillimum ac deformem, ut ita dicam, tugurium, maxime viduarum, repperiri poterat, inibi veluti unus ex pauperibus repausabat.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 27, pag.: 622, lin.: 3

Hos quidem solidos, quos mihi cupis offerre, pauperum inopiam sublevare festina, quia meae necessitudini nullatenus sunt necessarii.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 29, pag.: 623, lin.: 1

Cum enim loca diversa hic beatus perageret, et veluti unus ex pauperculis hinc inde circumiens, incognita perlustraret, accidit, ut in beati martiris atrio Saturnini, ubi pauperes ad petendam stipem sedere consueverant, deveniret et acsi unus ex illis eorum in contubernio consedisset.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 29, pag.: 623, lin.: 6

Tandem vero ab ipsis pauperibus agnitus, valde inter se ammirari ceperunt, quid causa extiterit, quod vir tantus ac talis in eorum collegio devenisset.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 29, pag.: 623, lin.: 8

Set cum ipse beatus ab ipsis pauperibus, quis esset, cognitum se esse perspexit, de eorum consorcio se caute silenterque subtraxit.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 30, pag.: 623, lin.: 28

Cui isdem, ut erat pater omnibus affabilis, acsi huius pauperi foret similis, in eius labore compaciens, dixit: "Tu, o pauper miserrime, boum solacia indiges, ideoque in gravi labore taliter desudans, acerrime, ut video, fatigatus existis.

Vita Sigiramni abb. Longoretensis (BHL-7715) (BHL-7715)

SS rer. Merov. 4, cap.: 31, pag.: 624, lin.: 1

Enimvero, ut ita dicam, acsi novus alterque Iob iste beatus modernis temporibus foret emersus, pes extitit claudo atque oculus coeco cunctisque pauperibus pater fieri studebat esse benignus.

Vita Sollemnis ep. Carnoteni (BHL-7816)

SS rer. Merov. 7, cap.: 2, pag.: 312, lin.: 11

Tribuebat escas esurientibus, elemosinam pauperibus iugiter ex suis operibus largiebatur.

Vita Thomae abbatis Farfensis (Constructio Farfensis) (BHL-8250)

SS 11, Cap.: 4, pag.: 525, lin.: 39

Quibus quoque remeantibus pueris, dum praefati milites Dei coeptum pergerent iter, viles scissosque habentes pannos obviam facti sunt eis pauperes; quibus namque pretiosa sua largientes vestimenta, eorum sordidis alque vilibus adopti sunt indumentis.

Vita Vulframni ep. Senonici (BHL-8738)

SS rer. Merov. 5, praef., pag.: 662, lin.: 5

Sed tam praeclaro operi pauper succumbit ingenium, tamque profundae rei non sufficit sermo sterilis et ab omni scientiae fecunditate ieunus.

Vita Vulframni ep. Senonici (BHL-8738)

SS rer. Merov. 5, cap.: 9, pag.: 668, lin.: 10

Haec audiens dux incredulus - nam ad fontem processerat, - et, ut fertur, pedem a fonte retraxit, dicens, non se carere posse consortio praedecessorum suorum principum Fresionum et cum parvo pauperum numero residere in illo caelesti regno; quin potius non facile posse novis dictis adsensum praebere, sed potius permansurum se in his, quae multo tempore cum omni Fresionum gente servaverat.

Vita Vulframni ep. Senonici (BHL-8738)

SS rer. Merov. 5, cap.: 12, pag.: 672, lin.: 3

Cuncta, quae sibi a regibus vel divitibus saeculi donabantur, mox pauperibus hylariter erogabat.

Vita Willibaldi episcopi Eichstetensis (BHL-8931)

SS 15,1, Cap.: 4, pag.: 94, lin.: 3

Sed omnipotens populorum Pastor pabulum suis prestare dignatus est pauperibus.

Vita Willibaldi episcopi Eichstetensis (BHL-8931)

SS 15,1, Cap.: 6, pag.: 106, lin.: 22

Cui ille umquam hic in tristium solacio posterior, et cui ille in pauperum opitulatione inferior aut in nudum habitu tardior?

Vita Wynnebaldi Heidenheimensis (BHL-8996)

SS 15,1, Cap.: 5, pag.: 110, lin.: 11

Omnibus aequaliter potentis et pauperibus, divitis atque egenis sanctae exortationis dogma exhibuit, id est ut per humilitatem omnibus pari modo divina partiebat, potentes non formidando et pauperibus conpatiendo, qui omnes homines natura equales genuit, sed varietate meritorum disiungebantur.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, capitula, pag.: 284, lin.: 17

19. Qua ratione oblatum episcopatus honorem respuerit, et quomodo pauperibus dona ducis distribuens, discipulum ad elemosinam hortatus sit.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 19, pag.: 299, lin.: 3

Venerabilis ergo pater post celeuma celebratum, cum Arbonense castrum intraret, fecit convenire omnes pauperes et egenos et dona quae detulerat illis distribuit.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 19, pag.: 299, lin.: 7

Ille respondit: "Fili, memor sententiae beati Petri apostoli, quam paralitico speranti pecuniam protulit: Argentum, inquit, et aurum non est mihi, ne contrarius exemplo inveniaris salubri, vas quod possides pauperibus conferre curato.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 31, pag.: 309, lin.: 3

Huic, dum presbyter indumenta viri Dei distribueret pauperibus, caligas eius cum calciamentis dedit: statimque debilis, pro accepto munere summo repletus gaudio, ut sacras cruribus et plantis aptavit exuvias, per omnes artuum compages repente solutus est, et exiliens, voce clamavit ingenti et gratias egit Domino et beato Gallo, per cuius merita redditam sibi videbat salutem.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 6, pag.: 316, lin.: 26

Vir quidam pauperculus in pago qui Perahtoltespara dicitur ex summa devotione cum uxore sua ad cellam beati Galli causa orationis properare disposuit.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 8, pag.: 317, lin.: 30

Pauperculus quidam iuxta regiam possessionem quae Rotunwila dicitur commanens, dum ad cellulam sancti Galli pergere voluisset nec haberet aliquid, quod ob devotionis indicium illuc deferre potuisset, diabolo suadenti consentiens, atrium cuiusdam divitis irrupit, et alvear cum melle et apibus furtim auferens, intulit domui suae.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 20, pag.: 326, lin.: 28

Hanc pauper quidam occulte solebat adire et furtim multa inibi praecidendo grande damnum inferre.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 33, pag.: 332, lin.: 9

33. Pauperculus quidam propter homicidii reatum circulis ferreis tam in collo quam in utroque constrictus brachio, quam gravibus cottidie suppliciis afficeretur, per sulcos, quos ferrum carnibus eius inflixerat, videntibus fidem fecit.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 38, pag.: 334, lin.: 1

38. In eodem monasterio inter scolasticos tunc temporis erat quidam puerulus, pauperculis licet parentibus oriundus, studio tamen discendi satis intentus.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 41, pag.: 334, lin.: 28

41. Iuvenis quidam pauperculus, orationis causa monasterium adiens, fratrem suum iam dudum amissae vocis dispendia deplorantem secum adduxit.

Walahfridus Strabo, Vita Galli (BHL-3247 BHL-3248 BHL-3249)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 42, pag.: 335, lin.: 12

Quem deinde frater, cui suscipiendorum pauperum cura commissa est, assumens, congrua mansione refovit.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Capitula, pag.: 41, lin.: 24

3. Quantam in pauperes misericordiam habuerit.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 2, pag.: 42, lin.: 29

Erat inter caetera tanta in eo, pauperum sollicitudo, ut eorum curam per se potius quam per alios exhibere studeret.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 2, pag.: 42, lin.: 31

Nam ad suscipiendos leprosos, qui caeteris hominibus seiuncti manere semotim consuerunt, hospitium haud longe a monasterio extra eas mansiones quibus caeteri pauperes recipiebantur constituit, et eis curam per se omnimodis impendebat ita sollicite, ut nocturnis etiam horis monasterio saepe digressus, curam infirmitati eorum miro devotionis adhiberet obsequio.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 2, pag.: 42, lin.: 39

Sicque factum est, ut cunctorum qui eum noverant, veneratione sublimis, pater pauperum appellaretur a plurimis.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 2, pag.: 42, lin.: 41

Quem tale pleniter misericordiae studium possederat, ut si quem pauperum nuditatis iniuria torpentem conspiceret, plerunque suis exutus vestibus miseri contegeret artus, ita ut interdum sine tunica, sola cappa contectus, ad monasterium remearet.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 3, pag.: 43, lin.: 1

Sed ut mox ad sua rediret egressus, maximam eiusdem pecuniae partem pro foribus palatii pauperibus erogavit; paucos autem solidos, vix a fratribus qui secum erant compulsus, retinuit.

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 10, pag.: 45, lin.: 11

Is cum suis conviatoribus ecclesiam ingressus, dum eos singulis altaribus particulas cerae, sicuti pauperum est consuetudo, imponere conspiceret, ad viri Dei sepulchrum accedens, tabulas quas gestabat desuper posuit, seseque quasi oraturus ante illud prostravit, et protinus alto sopore depressus, ut ipse postmodum retulit, senem quendam facie nitidum monachico habitu gloriosum quasi e tumulto vidit procedere dicentem sibi: O homo, cur hic sopore deprimeris?

Walahfridus Strabo, Vita Otmari abbatis Sangallensis (BHL-6386)

SS 2, Cap.: 13, pag.: 46, lin.: 5

13. Alio tempore caecus quidam adveniens, hospitio pauperum necessitatibus praeparato susceptus est, et nocte eadem cum ecclesiam vellet adire, puerulus qui ei ducatum praebere debuerat, ob nimiam frigoris asperitatem officii sui negavit illi iuvamen.

Wettinus Augiensis monachus, Vita Galli (BHL-3246)

SS rer. Merov. 4, Lib.: I, cap.: 19, pag.: 267, lin.: 4

Vir Dei Arbonense castrum ingreditur, pauperumque et egenorum multitudo congregatur, quibus dona a duce data penitus distribuebantur.

Wettinus Augiensis monachus, Vita Galli (BHL-3246)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 31, pag.: 275, lin.: 5

(31). Cumque omnes respondissent: "Amen", Willimarus electi Dei fidus socius peragrabat pauperes vestimenta eius distribuendo.

Wettinus Augiensis monachus, Vita Galli (BHL-3246)

SS rer. Merov. 4, Lib.: II, cap.: 39, pag.: 279, lin.: 2

Tempore ergo Carlomanni maioris domus homo fuit in Perahtoltespara rebus pauperculus.

Wolffhardus Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 542, lin.: 24

11. Quidam namque pauper nomine Leibolfus ex utero genitricis parientis ita contractus et curvus est natus, ut quasi monstrum aliquod cerneretur a cunctis.

Wolffhardus Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 5, pag.: 550, lin.: 1

Ubi ventum est ad pauperum Christi elemosinam partiendam, datis cibi stipendiis congruentis, dum etiam pocula sedula ministraret, vas quod hanniba nominatur, quo mixtio agebatur, inter manus propinantium ita exinanitum est atque subductum, ut nullus assistentium ullo modo potuisset scire, qua liquida ratione esse perditum videretur.

Wolfgang Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 8, pag.: 550, lin.: 33

Interea dum haec agerentur quidam ignoti tres a nativitate advenere caeci et pauperie urgente mendici, corporis et luminis solacium requirentes et lacrimosis singultuum vocibus postulant.

Wolfgang Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 3, Cap.: 11, pag.: 551, lin.: 27

Matrona quaedam genere et moribus clara nomine Dietbirga, illis in partibus pene cunctis notissima, a finibus Alamanniae regionis ad monasterium venit, Dei famulabus inibi commorantibus impensura consueto more solatium et pauperibus necessarium datura subsidium.

Wolfgang Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 9, pag.: 553, lin.: 39

Erant enim sacrae dies quadragesimae, in quibus habundantius et pauperibus pro redemptione animae victus impenditur, et ecclesia a fidelibus frequentius visitatur. . . .

Wolfgang Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 10, pag.: 553, lin.: 44

Cumque adhuc in eadem cella consisteret et pro lucrandis Christo animabus attentius desudaret, quidam a partibus Franciae cum agmine clericorum et pauperum commixto flamma devehentium et Kyrie eleison voce sonora canentium a nativitate pauper caecus advenit et nisibus quibus potuit in basilicam cum conviatoribus introivit.

Wolfgang Haserensis monachus, Miracula Walburgis Monheimensia (761-896) (Excerpta) (BHL 8765)

SS 15,1, Lib.: 4, Cap.: 10, pag.: 553, lin.: 47

At ubi flexis genibus in oratione fibram etiam cordis erexit, ei pius Dominus aurem suam placidam protinus inclinavit fusamque pauperis precem audivit, lumen, quod natura negaverat, sua mira potentia condonavit.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Ottonis libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 10, pag.: 51, lin.: 52

Cuius praeceptis pauperulus obediens, ad ecclesiam rediit, et antequam illo perveniret, panem quem a praesbytero acceperat, manducando consumpsit.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Otmari libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 51, lin.: 1

11. Quidam pauperculus ex Gallorum provincia genitus, qui sinistrum genu cum pede flaccido et in sinistram partem detorto contractum atque a terra sublevatum a nativitatis suae exordio pondere potius quam subsidio deportabat, duobus sustentaculis inter ascellas suffultus, domos fidelium elemosynam quaeritando circuire solebat.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Otmari libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 51, lin.: 8

Hic itaque eodem anno, transactis nativitatis dominicae solemnibus, in pago qui vocatur Linzgewe constitutus, virum quendam venerabilem sacerdotali stola indutum et vultus honestate praeclarum sibi in somnis assistere, hisque se vocibus affari asseruit: Si meam o paupercule mansionem adires, baculum tibi condonarem, cuius adminiculo sustentatus per inepta viarum discrimina melius incedere praevaleres.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Otmari libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 51, lin.: 25

Hac visione pauper ille commonitus, transgresso lacu ad cuiusdam praesbyteri domum quadam die sero pervenit, eademque nocte praedicti habitus virum iterato sibi assistentem et, cur tamdiu in veniendo tardaret, interrogantem aspexit.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Otmari libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 51, lin.: 35

Huiuscemodi ergo iussionibus idem pauper oboedire paratus, reddita mortalibus die, praesbytero viam dictante ad monasterium properat, ibique nocte ipsa, quae etiam tunc dominica habebatur, in vigiliarum celebrationibus devote pernoctat.

Yso Sangallensis monachus, De miraculis Sancti Otmari libri II (BHL-6387)

SS 2, Lib.: 1, Cap.: 11, pag.: 51, lin.: 52

Pauper autem ipse eductus de ecclesia, per temporum momenta convaluit, et post aliquot dies sanus monasterio discessit.